

การใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

ธันวาคม 2553

การใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

ธันวาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร

บทคัดย่อ
ของ
โกสินทร์ มณีรินทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

ธันวาคม 2553

โกสินทร์ มณีอินทร์. (2553). การใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการใน
จังหวัดชุมพร. ปริญญาโท พ.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : อาจารย์ ดร.วินิตา เจียรณัย,
อาจารย์ ดร. อัคริน มณีอินทร์.

ความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบ
กิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร โดยจำแนกตามเพศ อายุและรายได้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
เป็นผู้ใช้แรงงานที่กำลังทำงานอยู่ในพื้นที่จังหวัดชุมพร ปี พ.ศ. 2552 จำนวน 380 คน กำหนดขนาดของ
กลุ่มตัวอย่างตามตารางสุ่มของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) และใช้วิธีการสุ่มแบบหลาย
ขั้นตอน (Multistage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม ทำ
การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าร้อยละของข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ใช้แรงงานเป็นเพศหญิง ร้อยละ 54.74 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 45.26 ส่วนมากมีอายุ
ระหว่าง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.11 รองลงมาคืออายุระหว่าง 15-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.26 และอายุ
ระหว่าง 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.63 ตามลำดับ สำหรับรายได้ของผู้ใช้แรงงาน ส่วนมากมีรายได้ตั้งแต่
9,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 32.63 รองลงมาคืออยู่ระหว่าง 4,501- 6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ
28.68 และ 6,001-7,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.05 ตามลำดับ

2. ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬา เมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมาก
ที่สุด รองลงมาเป็นการถีบจักรยาน และการวิ่งเหยาะ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่
การเล่นตะกร้อ รองลงมาเป็นการเล่นแบดมินตัน การเล่นเปตอง และการเล่นหมากรุก ตามลำดับ

3. ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน
และการพูด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับพบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่าง
เกี่ยวกับการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด รองลงมาเป็นการอ่านหนังสือพิมพ์ และการพูดคุยกับ
เพื่อนบ้าน ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การพูดในรายการวิทยุหรือการพูดใน
รายการโทรทัศน์ รองลงมาเป็นการเขียนการ์ตูนและการเขียนบทความความคลาไคลด์ ตามลำดับ

4. ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมอาสาสมัคร
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการร่วม
กิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆมากที่สุด รองลงมาเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัคร
เรณู และกิจกรรมอาสาช่วยเหลือผู้ประสบภัยบนท้องถนนตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ

ได้แก่ กิจกรรมอาสาพัฒนาชายหาด รองลงมาเป็น กิจกรรมอาสาจราจร และ กิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ ตามลำดับ

5. ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรี และเพลง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างเกี่ยวกับการฟังเพลงมากที่สุด รองลงมาเป็นการร้องเพลงคาราโอเกะ และเล่นเครื่องดนตรีชนิดดีด ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การเล่นเครื่องดนตรีชนิด สี รองลงมาเป็น การเล่นเครื่องดนตรีชนิด เป่า และเล่นดนตรีกับเพื่อนเป็นวงดนตรี ตามลำดับ

LEISURE USAGE OF LABORS ON RECREATIONAL ACTIVITIES
IN CHOMPORN PROVINCE.

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science degree in Recreational Management
at Srinakharinwirot University
December 2010

Kosin maneein. (2010). *Leisure usage of labors on recreational activities in chumporn province*.

Master Thesis, M.Sc (Recreation Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Lecturer Dr. Winida Jiaranai, Dr. Asawin Maneein.

The purpose of this research was to study the Leisure usage of labors on recreational activities at chumporn province in the year 2009. The labor was classified in three groups as sex age and salary. The subject were 380 labors according to Krejcie and Morgan. (Krejcie and Morgan) Selected by Multistage random sampling. Collected data by questionnaire and data analysis to Mean and Standard deviation.

The finding of the research was as follow:

1. 54.74 percent of the labors are female and 45.26 percent are male. Most of the labors are 26-35years old(42.11%) 15-25years old(35.26%) and 36-45years old (12.63%)The labor's salary can be arrange as 9,001 baths and more (32.63%) 4,501-6,000 baths(28.68%) and 6,001-7,500 baths (21.05%)
2. The highest three types of games and sport activities are walking, cycling and joking . The lowest three types of games and sport activities are tar-kor badminton and phaeton, chess.
3. The highest three types of reading, writing and speaking activities are talking to their co-worker, reading newspaper and talking to their neighbor. The lowest three types of reading writing and speaking activities are calling in to the radio or TV show, writing cartoon and writing none sense stuff.
4. The highest three types of volunteer activities are lands kept , red bull volunteer and road side service volunteer. The lowest three types of volunteer activities are beach cleaning volunteer, traffic service volunteer and tree growing volunteer.
5. The highest three types of music activities are listening to music, sing karaoke and play guitar. The lowest three types of music activities are playing violin playing drum, playing flute and play music in group.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องด้วยได้รับความอนุเคราะห์ จากอาจารย์ ดร.วินดา เจียรนัย ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร. อัสวิน มณีอินทร์ กรรมการควบคุม ปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยะพูนท์ ที่คอยให้คำปรึกษาให้แนวคิด และข้อเสนอแนะใน การปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่งมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบคุณเป็น อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอบคุณสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดชุมพร ที่ช่วยประสานงานในการเก็บ ข้อมูล สถานประกอบการต่างๆในจังหวัดชุมพร ที่อำนวยความสะดวกให้การเก็บข้อมูลเป็นไปอย่าง ราบรื่น และ ผู้ใช้แรงงานในจังหวัดชุมพรทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเป็นอย่างดี ผู้วิจัย ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุภาดี ปณะราช คุณพิมรดา เหลืองอมรวิวัฒน์ และคุณรงค์ สาหร่าย ที่คอยช่วยเหลือตลอดจนเป็นกำลังใจในการผลักดันให้กับผู้วิจัยจนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สุดท้าย ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อมณู มณีอินทร์ คุณแม่ทรรชนี มณีอินทร์ ที่ได้กรุณาและ สนับสนุน ด้านกำลังใจ แนวความคิด ตลอดจนทุนทรัพย์ ให้กับผู้วิจัย ซึ่งเป็นความกรุณาอย่างหาที่สุด มิได้

โกสินท์ มณีอินทร์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
การใช้เวลาว่าง	6
นันทนาการ	11
ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ	13
ผู้ใช้แรงงาน	17
ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดชุมพร	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
3 วิธีดำเนินการวิจัย	38
ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	38
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล	41
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	41
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
สัญลักษณ์และความหมายที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	70
สรุปผลการวิจัย	70

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)	
อภิปรายผลการวิจัย	78
ข้อเสนอแนะ	82
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	82
บรรณานุกรม	83
ภาคผนวก	89
ภาคผนวก ก	90
ภาคผนวก ข	98
ประวัติย่อผู้วิจัย	100

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ข้อมูลจำนวนประชากรจังหวัดชุมพร	26
2 การแบ่งเขตการปกครองจังหวัดชุมพร	27
3 ข้อมูลจำนวนผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการในจังหวัดชุมพร	38
4 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามตัวแปร เพศ อายุและรายได้ (n = 380)	43
5 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านเกมและกีฬา (n = 380)	44
6 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านการอ่าน การเขียนและการพูด (n = 380)	45
7 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของการใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร (n=380)	46
8 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านดนตรีและเพลง (n=380)	47
9 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านเกมและกีฬา จำแนกตามเพศ	48
10 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านการอ่าน การเขียน และการพูด จำแนกตามเพศ	50
11 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร จำแนกตามเพศ	52
12 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านดนตรีและเพลง จำแนกตามเพศ....	53
13 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร ด้านเกมและกีฬา จำแนกตามอายุ	54

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
14 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบ กิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร ด้านการอ่าน การเขียน และการพูด จำแนกตามอายุ	56
15 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพรด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร จำแนกตามอายุ	58
16 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านดนตรีและเพลง จำแนกตามอายุ...	60
17 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านเกมและกีฬา จำแนกตามรายได้....	62
18 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านการอ่าน การเขียน และการพูด จำแนกตามรายได้	64
19 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร จำแนกตามรายได้	66
20 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร ด้านดนตรีและเพลง จำแนกตามอายุ....	68

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2 แผนภาพแสดงการจำแนกพื้นที่ในจังหวัดชุมพร	28

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยจะได้รับการพัฒนาศักยภาพในด้านต่างๆให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาอารยประเทศได้นั้น “มนุษย์” เป็นปัจจัยหลักที่จะต้องได้รับการพัฒนาศักยภาพเป็นลำดับแรก เนื่องจากมนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีค่ายิ่งต่อประเทศชาติ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ แนวทางในการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) เป็นการดำเนินงานต่อเนื่องมาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ที่เน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และ อัญเชิญแนวพระราชดำรัสเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญ โดยพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านปัญญา ร่างกาย จิตใจ และยกระดับคุณภาพชีวิต โดยมุ่งยกระดับคุณภาพอนามัยของประชาชนด้านจิตใจและวัฒนธรรมของคนในสังคม

ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพและศักยภาพสูงอันเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็น ซึ่งกิจกรรมนันทนาการเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติ เพราะกิจกรรมนันทนาการจะช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา นอกจากนี้ นันทนาการยังมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ กล่าวคือ เมื่อประชากรมีสุขภาพที่ดีย่อมก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเพิ่มผลผลิตและรายได้ของประเทศ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2541: 15)

นันทนาการเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะสังคมไทยปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว วิธีการดำเนินชีวิตของคนในสังคมจึงมีการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย จนบางครั้งก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาเมื่อไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อเหตุการณ์การแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นนั้น ต้องใช้นันทนาการเป็นเครื่องมือ (जरศักดิ์ หาญณรงค์. 2519: 5) กิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่ช่วยในการพัฒนาอารมณ์ ความสามารถ ความสุข สุขภาพ และความสมดุลทางกายและจิตใจ (เอนก หงษ์ทองคำ. 2542: 19) องค์ประกอบเหล่านี้ช่วยให้การพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มประชากรในสังคมทุกเพศและทุกวัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่ง ซึ่งสังคมและประเทศไทยจะมีความเจริญก้าวหน้ามั่นคงและเป็นไปในรูปแบบใด ย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพชีวิตของบุคคล ซึ่งกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีคุณภาพชีวิต คือ กิจกรรมนันทนาการ

การพัฒนาประเทศด้านกายภาพ อาทิ โครงสร้างพื้นฐานสำคัญของประเทศซึ่งประกอบด้วยระบบสื่อสาร ระบบขนส่ง การก่อสร้างในทุกรูปแบบ ระบบกสิกรรม รวมถึงระบบอื่นๆที่ต้องใช้แรงงานจากมนุษย์เป็นหลัก จำเป็นที่จะต้องอาศัยชนชั้นกรรมมาชีพ หรืออีกนัยหนึ่งคือผู้ใช้แรงงานซึ่งผู้ใช้แรงงานในประเทศไทยนั้น ส่วนใหญ่ได้รับค่าจ้างหรือค่าแรงเป็นรายวันต่อบุคคลตามที่กฎหมายกำหนด

ไว้ในแต่ละพื้นที่ ซึ่งรายได้ที่ได้รับนั้นไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ประกอบกับค่าครองชีพที่สูงขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจแต่ค่าแรงกลับเท่าเดิมหรือเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่ไม่เป็นธรรมต่อการดำรงชีพ จึงส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงานและทำให้วิถีทางการดำรงชีวิตของผู้ใช้แรงงานแตกต่างจากผู้ที่มีรายได้ประเภทอื่นๆ

ผู้ใช้แรงงานเป็นผู้ที่ใช้แรงในการทำงานเป็นส่วนใหญ่ และหลังจากเสร็จสิ้นภารกิจการทำงานในแต่ละวันแล้วจะทำกิจกรรมในเวลาว่างด้วยการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ ตลอดจนยาเส้นในปริมาณมาก รวมถึงการเชื่อเรื่องงมงายในการเสี่ยงดวงชะตาในรูปแบบต่างๆ เช่น การหาเลขเด็ดด้วยการบนบานศาลกล่าว หรือชุดเส้าบ้านเส้าเรือน ตลอดจนการกราบไหว้บูชาสัตว์ที่มีลักษณะพิการผิดจากปกติ เป็นต้น จากพฤติกรรมดังกล่าวของผู้ใช้แรงงานส่งผลให้คุณภาพชีวิตของบุคคลนั้นอยู่ในระดับที่ต่ำและมีอัตราการเจ็บป่วยสูง (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2541: 26)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้แรงงานในจังหวัดชุมพรเนื่องจากจังหวัดชุมพรมีทรัพยากร ธรรมชาติที่หลากหลาย ทำให้มีวิถีอาชีพแตกต่างกันอย่างมากในพื้นที่จังหวัด เช่น อาชีพประมง อาชีพรับจ้างทั่วไป อาชีพกรีดยาง อาชีพตัดปาล์ม อาชีพทำการเกษตร อาชีพกรรมกรท่าเหมือง อาชีพกรรมกรก่อสร้าง เป็นต้น ตลอดจนมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงติดอันดับต้นๆ ของประเทศ จากเหตุที่มีความหลากหลายทางอาชีพ โดยการศึกษาการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้แรงงานในจังหวัดชุมพร ในช่วงที่ผู้ใช้แรงงานว่างเว้นจากภาระการทำงานและกิจวัตรประจำวันซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเกมและกีฬา ด้านการอ่าน การเขียนและการพูด ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร และด้านดนตรีและเพลง เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นแนวทางในการส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้ใช้แรงงาน และเป็นข้อมูลให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อออกแบบวางแผนการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและยังเป็นแนวทางเพื่อกระตุ้นให้เกิดการศึกษาถึงการใช้เวลาว่างในแขนงวิชาต่างๆ ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

เพื่อศึกษาการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร โดยจำแนกตามเพศ อายุ และรายได้

ความสำคัญของการวิจัย

จากผลการวิจัยนี้จะทำให้ทราบการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้แรงงานในจังหวัดชุมพร ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลวางแผนในการ

บริหารการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับผู้ใช้แรงงาน ตลอดจนเป็นแนวทางในการปรับปรุง และส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการให้กับผู้ใช้แรงงาน รวมทั้งเป็นการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาถึงการใช้เวลาว่างในแขนงวิชาต่างๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ใช้แรงงานที่กำลังทำงานอยู่ในสถานประกอบการจังหวัดชุมพร ปี พ.ศ. 2552 จำนวน 31,690 คน (สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดชุมพร ปี 2552)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ใช้แรงงานที่กำลังทำงานอยู่ในพื้นที่จังหวัดชุมพร ปี พ.ศ. 2552 จำนวน 380 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสูตรของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 608) และใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage random sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ และรายได้
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรม แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเกมและกีฬา ด้านการอ่าน การเขียนและการพูด ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัครและด้านดนตรีและเพลง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ หมายถึง การทำกิจกรรมต่างๆ ของผู้ใช้แรงงานในช่วงเวลาที่ว่างเว้นจากงานประจำ ภารกิจส่วนตัว และกิจกรรมนั้นจะต้องไม่ขัดต่อกฎหมาย จารีตประเพณีและขนบธรรมเนียม รวมทั้งเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล งานวิจัยนี้หมายถึงการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานซึ่งเข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบที่หลากหลาย ตามความสนใจและสมัครใจ โดยกิจกรรมประกอบไปด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านเกมและกีฬา หมายถึง กิจกรรมที่สัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับเกมที่มีกติกาต่างๆ ที่รู้วิธีเล่นแพร่หลายและกีฬา ได้แก่ ท่ากายบริหารพื้นฐาน แอโรบิคแดนซ์ แบดมินตัน วิ่งเหาะ เดินฟุตบอล ตะกร้อ ปาเป้า เปตอง จักรยาน สนุกเกอร์ หมากรุก หมากรอส เกมเสี่ยงดวงชนิดต่างๆ เกมจากโทรศัพท์มือถือ เกมจากคลับหรือแผ่นซีดี เกมในร้านเกมคอมพิวเตอร์ และเกมสำเร็จรูป เช่น เกมเศรษฐี หรือ โดมิโน เป็นต้น

1.2 ด้านการอ่าน การเขียนและการพูด หมายถึง กิจกรรมที่สัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับการอ่าน การเขียน และการพูดในช่วงเวลาว่าง ได้แก่ อ่านเรื่องย่อละครโทรทัศน์ อ่านหนังสือทำนายดวงชะตา อ่านหนังสือทำนายทาย อำนาจหนังสือทำนายฝัน อ่านหนังสือการ์ตูน อ่านหนังสือพิมพ์ อ่านนวนิยาย อ่านนิตยสาร เขียนบทความความคลาไคลย เขียนบันทึกประจำวัน เขียนการ์ตูน การพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน การพูดทางเสียงตามสาย การพูดคุยกับเพื่อนบ้าน การพูดในที่ชุมชน และการพูดในรายการวิทยุหรือการพูดในรายการโทรทัศน์

1.3 ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร หมายถึง กิจกรรมที่สัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับการบริการส่วนรวม ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยไม่ได้รับผลตอบแทนใดๆ เป็นกิจกรรมที่ทำโดยใจสมัคร ได้แก่ การบริจาคโลหิต โครงการปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ โครงการอาสาสมัครของเรดบูล โครงการพลิกฟื้นป่ากับ ป.ต.ท. โครงการอาสาจราจร โครงการช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุบนท้องถนน เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาชายหาด เข้าร่วมกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์ในสถานที่ต่างๆ

1.4 ด้านดนตรีและเพลง หมายถึง กิจกรรมที่สัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับการเล่นกิจกรรมทางดนตรีและการร้องเพลง ได้แก่ ร้องเพลงคาราโอเกะ เล่นเครื่องดนตรีชนิดดีด เล่นเครื่องดนตรีชนิดสี เล่นเครื่องดนตรีชนิดตี เล่นเครื่องดนตรีชนิดเป่า เล่นดนตรีกับเพื่อนเป็นวงดนตรี การแต่งทำนองเพลง การแต่งเนื้อเพลงและการฟังเพลง

2. ผู้ใช้แรงงาน หมายถึง ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งทำงานด้วยการใช้กำลังในการทำงาน ได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน และรับทำงานภายในสถานประกอบการจังหวัดชุมพร ปี พ.ศ. 2552 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มของผู้ใช้แรงงานออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

2.1 เพศ แบ่งออกเป็น ชายและหญิง

2.2 อายุ แบ่งออกเป็น 5 ช่วง โดยแต่ละช่วงมีอายุห่างกัน 10 ปี ได้แก่ 15-25 ปี 26-35 ปี 36-46 ปี และ 46-55 ปี

2.3 รายได้ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยแต่ละระดับจะมีรายได้แตกต่างกัน 1,500 บาท ได้แก่ ต่ำกว่า 4,500 บาท ต่อเดือน 4,501-6,000 บาท ต่อเดือน 6,001-7,500 บาท ต่อเดือน 7,501-9,000 บาท ต่อเดือน และ 9,001 บาท ขึ้นไป ต่อเดือน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ผู้ใช้แรงงานในจังหวัดชุมพร จำแนกเป็น
- เพศ - อายุ - รายได้

ตัวแปรตาม

การใช้เวลาว่างในการประกอบ กิจกรรมนันทนาการ แบ่งเป็น 4 ด้านดังนี้
- ด้านเกมและกีฬา - ด้านการอ่าน การเขียนและการพูด - ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร - ด้านดนตรีและเพลง

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมและนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. การใช้เวลาว่าง
2. นันทนาการ
3. ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ
4. ผู้ใช้แรงงาน
5. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดชุมพร
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

การใช้เวลาว่าง

การรู้จักใช้เวลาว่างเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ แต่มีบุคคลไม่น้อยที่มองไม่เห็นคุณค่าของเวลา จึงได้ใช้เวลาไปกับสิ่งที่ไม่เหมาะสม ไม่สมควร ไม่เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม ซึ่งอาจเป็นเพราะเวลาเป็นสิ่งที่ไม่มีตัวตน ไม่สามารถสัมผัสได้ และเป็นสิ่งที่ทุกคนมีอยู่แล้วไม่จำเป็นต้องไปขวนขวายมาให้เหนื่อยยาก (ปธาน สุวรรณมงคล, 2533: 80)

ความหมายของการใช้เวลาว่าง

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของเวลาว่าง ดังนี้

ประพันธ์ศิริ ไชยชนะใหญ่ (2530: 12) กล่าวว่า เวลาว่าง หมายถึง เวลาที่เป็นอิสระไม่ว่าจะเป็นความอิสระในหน้าที่ หรือการทำงาน หรือธุรกิจใดๆ ก็ตาม เป็นเวลาที่นอกเหนือจากงานประจำ หรือเวลาที่เหลือนอกเหนือจากงานที่จำเป็นทั้งหลาย รวมทั้งเวลาที่นอกเหนือจากการนอนหลับด้วย

สมบัติ กาญจนกิจ (2535: 28-29) กล่าวว่า เวลาว่าง เป็นคำที่มาจากภาษาลาติน คือ Liecere แปลว่า การได้รับอนุญาต อิสระจากการทำงานหรือหน้าที่ นอกเหนือจากงานประจำและสามารถที่จะกระทำสิ่งที่ใจปรารถนาได้

วิสคอฟ (Weiskopf, 1975: 3) ได้ให้ความหมายว่า เวลาว่าง หมายถึง เวลาอันอิสระของบุคคล หลังจากปฏิบัติกิจกรรมที่จำเป็นและว่างจากการทำงานประจำ

เพลโต (Plato, 1979: 3) ได้ให้ความหมายของเวลาว่างไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. เวลาว่างเป็นเวลาที่เหลืออยู่
2. เวลาว่างเป็นเวลาที่ป็นอิสระจากกิจกรรมอื่นๆ
3. เวลาว่างเป็นเวลาที่ป็นตัวของตัวเอง หรือความเป็นอิสระจากสภาพจิตใจที่จดจ่อกับการทำงานหรือสิ่งต่างๆ

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า เวลาว่างหมายถึง เวลาที่ว่างเว้นจากการปฏิบัติการกิจที่กระทำเป็นประจำ ซึ่งเป็นเวลาที่บุคคลสามารถจะทำกิจกรรมใดก็ได้ตามความพอใจ

องค์ประกอบของกิจกรรมเวลาว่าง มีดังนี้

1. ระดับของความมีอิสรภาพ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับเวลาและการตัดสินใจ เป็นเวลาที่อิสระปราศจากการควบคุม การใช้เวลาว่างอย่างอิสระในการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่น เป็นการแสดงออกโดยอิสระเป็นกิจกรรมดีหรือไม่ดีก็ได้
2. การแสดงออกแห่งตน เวลาว่างเน้นในเรื่องการที่บุคคลได้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการแสดงออกแห่งตน สามารถจัดขึ้นได้ในสถานการณ์ที่มีความสนใจ
3. ความพึงพอใจ กิจกรรมเวลาว่างจะต้องก่อให้เกิดความพึงพอใจ ไม่นั้นถูกดึกา

กิจกรรมในการใช้เวลาว่างเป็นกิจกรรมที่เป็นสื่อในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งการใช้กิจกรรมในเวลาว่างที่ถูกต้องจะเป็นประโยชน์อย่างมากและยังเป็นการลดปัญหาต่างๆ โดยเฉพาะปัญหาวัยรุ่นในปัจจุบัน ซึ่ง ประพัฒน์ ลักษณพิสุทธิ์ (2533: 1-2) กล่าวว่า การใช้เวลาว่างมีจุดมุ่งหมายเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดของร่างกาย เพื่อสุขภาพและความสมบูรณ์ของร่างกาย เพื่อให้จิตใจสดชื่นแจ่มใส เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน และศึกษาความรู้เพิ่มเติม อันได้แก่ กิจกรรมดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ อ่านหนังสือ เล่นกีฬา เทียวชมมหรสพและสถานบันเทิง ซึ่งจะเห็นได้ว่า กิจกรรมประเภทเกมและกีฬา กิจกรรมด้านการพูด การอ่านและการเขียน กิจกรรมบริการอาสาสมัคร กิจกรรมการดนตรีและการร้องเพลง กิจกรรมเหล่านี้เป็นกิจกรรมที่อยู่ในความสนใจของผู้ใช้แรงงาน ดังนั้นการเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับผู้ใช้แรงงานเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมมากที่สุด

ความสำคัญของเวลาว่าง

จากการศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญของการใช้เวลาว่าง มีนักการศึกษากล่าวถึง ดังนี้

ดาร์ส ดาราศักดิ์ (2525: 11-12) กล่าวว่า ในสังคมโลกสมัยปัจจุบัน ประชาชนมีเวลาว่างมาก ซึ่งเวลาว่างดังกล่าวเปิดโอกาสให้คนได้รับความรื่นเริงจากกิจกรรมนันทนาการได้ อย่างไรก็ตาม

เวลาว่าง เป็นสิ่งที่ต้องศึกษาเพราะมีอิทธิพลต่อชีวิตของสังคมสมัยใหม่มาก เวลาว่างนั้นมีบทบาทที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. เวลาว่างเป็นปัญหาสังคม (Social problem) เวลาว่างทำให้คนมีอิสระที่จะทำในสิ่งที่เขาต้องการเมื่อไร ที่ไหน กับใครก็ได้ อันจะเป็นการพัฒนาสังคมทางกายและจิตใจของเขา การที่คนทำอะไรในเวลาว่างนั้นเป็นสิ่งที่บ่งให้เห็นบุคลิก ลักษณะ ฐานะและสังคมของเขา เวลาว่างในสังคมในสมัยใหม่นั้นมีผลดี หรือเลวต่อความเป็นอยู่ของบุคคล ต่อครอบครัว ต่อชุมชน และต่อประเทศชาติ

ปัจจัยที่มีผลต่อเวลาว่างในสังคมสมัยใหม่และปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นจากเวลาว่างนั้น ได้แก่ ความก้าวหน้าทางเทคนิคและอุตสาหกรรม ฐานะความเป็นอยู่สะดวกสบายขึ้น การศึกษาเจริญขึ้น เวลาว่างเพิ่มขึ้น ปัญหาคนว่างงาน ทักษะคติทางสังคมเปลี่ยนรูปใหม่ ประชากรเพิ่มขึ้น

2. เวลาว่างเป็นองค์ประกอบของเศรษฐกิจ (Economic factor) เวลาที่นอกเหนือจากการทำมาหาเลี้ยงชีพให้ถือว่าเป็นเวลาว่างของคนซึ่งจะถูกใช้ไปในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น อ่านนวนิยาย ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ เล่นกีฬาต่างๆ ดูหนังดูละคร ท่องเที่ยวและเยี่ยมเยียนเพื่อนหรือญาติ เป็นต้น การที่สินค้าจะขายได้นั้น เกิดจากคนที่มีเวลาว่าง มีความปรารถนาที่จะซื้อและมีเงินจะซื้อ ฐานะเศรษฐกิจของประเทศขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่ายและรายได้ของประชากร เวลาว่างมีอิทธิพลใหญ่ยิ่งต่อเศรษฐกิจของชาติ เมื่อ 50 ปีก่อน คนงานต้องทำงาน 50-60 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปัจจุบันกฎหมายแรงงานให้ทำงานไม่เกิน 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เวลาที่เหลือนั้นเป็นเวลาที่คนต้องใช้ให้เหมาะสม มีผู้พยากรณ์ว่าอีก 30 ปีข้างหน้ามนุษย์จะทำงานสัปดาห์ละ 20 ชั่วโมง เพราะมีเครื่องทุ่นแรงอำนวยความสะดวกในการทำงาน เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับคนมีเวลาว่างมาก และเป็นปัญหาคอนว่างงาน เมื่อเป็นเช่นนี้ทำให้คนต้องเสาะหากิจกรรมนันทนาการแก่ตนเอง ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ยุโรปการอุปการณ นอกจากนั้น ยังต้องเตรียมโครงการนันทนาการให้แก่บุคคลเหล่านั้น เป็นการเตรียมพร้อมรับสถานการณ์

3. เวลาว่างเป็นโอกาสของการสร้างวัฒนธรรม (Leisure as a cultural opportunity) ความเจริญของวัฒนธรรมกับเวลาว่างนั้นสัมพันธ์กันมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ คนจะมีโอกาสสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม สร้างอารยธรรม เมื่อมีเวลาว่างจึงเกิดความคิดและจินตนาการ ตราบใดที่คนไม่มีเวลาว่าง ยุ่งอยู่กับภาวะสงคราม คนก็ไม่มีโอกาสสร้างวัฒนธรรมให้เจริญรุ่งเรืองได้

ประเภทของการใช้เวลาว่าง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้เวลาว่าง พบว่า การใช้เวลาว่างมีลักษณะของกิจกรรมแตกต่างกัน ซึ่งสามารถแยกประเภทของการใช้เวลาว่างได้ดังนี้

1. การใช้เวลาว่างในด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา หมายถึง การใช้เวลากับกิจกรรมออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ได้แก่ การเล่นที่มีการเคลื่อนไหวทางกาย การวิ่งเหยาะ การเล่นกีฬาเพื่อการออกกำลังกาย การเล่นพื้นเมือง การเดินร่ำตามจิ้งหะ กิจกรรมการกีฬา ได้แก่ กิจกรรมกีฬาทั้งใน

ร่วมและกลางแจ้ง กิจกรรมกีฬาประเภทใช้อุปกรณ์และไม่ใช้อุปกรณ์ การเล่นกีฬาประเภทบุคคลและประเภททีม เป็นต้น ซึ่ง เอก เกิดเต็มภูมิ (2540: 10) ได้ให้นิยามของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาไว้ว่า การออกกำลังกายเป็นสัจชาติญาณของมนุษย์ เพื่อกระตุ้นให้ระบบทางสรีรวิทยาของร่างกายได้มีการพัฒนาตามกระบวนการโดยสมบูรณ์ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนากระบวนการทางด้านจิตใจและกระบวนการทางด้านสังคมของมนุษย์ได้สร้างสรรค์ขึ้น สามารถแบ่งระดับของการกีฬาได้เป็น 3 ระดับ ได้แก่ การกีฬาเพื่อสุขภาพและนันทนาการ การกีฬาเพื่อการแข่งขัน และการกีฬาเพื่อสังคมและการเมือง การใช้เวลาว่างในการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาทำประโยชน์ให้แก่มนุษย์ในหลายด้าน การกีฬาแห่งประเทศไทย (การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2528: 10-13) ได้สรุปประโยชน์ของการออกกำลังกายไว้ดังนี้

1.1 การเจริญเติบโต การออกกำลังกายจัดเป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งที่มีต่อการเจริญเติบโต เด็กที่ไม่ค่อยได้ออกกำลังกายแต่มีอาหารการกินอุดมสมบูรณ์อาจมีส่วนสูงและน้ำหนักตัวมากกว่าเด็กในวัยเดียวกันโดยเฉลี่ย แต่ส่วนใหญ่แล้วจะมีไขมันมากเกินไป กระดูกและหัวใจมีขนาดเล็กเมื่อเทียบกับน้ำหนักตัว อ้วนแบบจุ เป็นต้น ซึ่งถือว่าการเจริญเติบโตที่ผิดปกติ ตรงกันข้ามกับเด็กที่มีการออกกำลังกายถูกต้องสม่ำเสมอ ร่างกายจะผลิตฮอร์โมนที่เกี่ยวกับการเจริญเติบโตอย่างถูกต้อง จึงกระตุ้นให้อวัยวะต่างๆ เจริญขึ้นพร้อมกันไป ทั้งขนาด รูปร่างและระบบการทำงาน และเมื่อประกอบกับผลของการออกกำลังกายที่ทำให้เจริญอาหาร การย่อยและการขับถ่ายดี เด็กที่มีการออกกำลังกายอย่างถูกต้องและสม่ำเสมอจึงมีการเจริญเติบโตดีกว่าเด็กที่ขาดการออกกำลังกาย

1.2 รูปร่างทรวดทรง การออกกำลังกายอาจจัดเป็นไปได้อย่างป้องกันและยารักษาการเสียทรวดทรง จะเห็นได้ว่าการเสียทรวดทรงในช่วงการเจริญเติบโต ย่อมป้องกันได้ด้วยการออกกำลังกาย แต่เมื่อเจริญเติบโตเต็มที่แล้ว การขาดการออกกำลังกายยังสามารถทำให้ทรวดทรงเสียไปได้อีกมาก เช่น ตัวเอียง หลังงอ พุงยื่น ซึ่งทำให้เสียบุคลิกได้อย่างมาก ในระยะนี้ในการกลับมาออกกำลังกายอย่างถูกต้องเป็นประจำสม่ำเสมอยังสามารถแก้ไขให้ทรวดทรงกลับดีขึ้นมาได้บ้าง แต่ต้องใช้เวลาเป็นเดือน เป็นปี แต่บางอย่างอาจเห็นผลภายในเพียงไม่ถึงเดือน เช่น การมีพุงยื่น การบริหารกายเพื่อเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อหน้าท้อง มีความตึงตัวเพิ่มขึ้นจนกระชับอวัยวะภายในไว้ไม่ให้ดันออกมาเป็นพุงยื่นได้

1.3 สุขภาพทั่วไป เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าการออกกำลังกายเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพถึงแม้ว่าจะไม่มีหลักฐานแน่ชัดว่าการออกกำลังกายสามารถเพิ่มภูมิคุ้มกันต่อโรคที่เกิดจากการติดเชื้อได้ แต่มีหลักฐานที่บ่งบอกว่าเมื่อนักกีฬาเกิดการบาดเจ็บจากการติดเชื้อจะหายได้เร็ว และมีโรคแทรกซ้อนได้น้อยกว่า ข้อที่ทำให้เชื่อแน่ว่าผู้ที่ออกกำลังกายมีสุขภาพดีกว่าผู้ขาดการออกกำลังกาย ได้แก่ การที่อวัยวะต่างๆ มีการเจริญได้ดี ทั้งขนาดรูปร่างและหน้าที่การงาน โอกาสของการเกิดโรคที่ไม่ใช่โรคติดเชื้อ เช่น โรคการเสื่อมสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะจึงมีน้อยกว่า เป็นต้น

1.4 สมรรถภาพทางกาย ถ้าจัดการออกกำลังกายเป็นยาบำรุง การออกกำลังกายถือว่าเป็นยาบำรุงอย่างดีที่สามารถเพิ่มสมรรถภาพทางกายได้ เพราะไม่มียาใดๆ ที่สามารถทำให้ร่างกายมีสมรรถภาพเพิ่มขึ้นได้อย่างแท้จริงและถาวร ด้วยบางอย่างอาจทำให้ผู้ใช้สามารถทำงานบางอย่างได้นานกว่าปกติ แต่เมื่อทำไปแล้วร่างกายก็อ่อนเพลียมากจนต้องพักผ่อนนานกว่าปกติหรือร่างกายทรุดโทรมลงไป ในทางปฏิบัติเราสามารถจะสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายทุกๆ ด้าน เช่น ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัว ความทนทานด้านการออกกำลังกายที่ใช้สมรรถภาพทางกายด้านนั้นๆ เป็นต้น

1.5 การป้องกันโรค การออกกำลังกายสามารถป้องกันโรคได้หลายชนิด โดยเฉพาะโรคที่เกิดจากการเสื่อมสมรรถภาพของอวัยวะ อันเนื่องจากการมีอายุมากขึ้น ประกอบด้วยปัจจัยอื่นๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การกินอาหารมากเกินไป ความเครียดสะสม การสูบบุหรี่มาก หรือพันธุกรรม โรคเหล่านี้ได้แก่ โรคประสาทเสียคุณภาพ หลอดเลือดหัวใจเสื่อมสภาพ ความดันโลหิตสูง โรคอ้วน โรคเบาหวาน โรคข้อต่อเสื่อมสภาพ เป็นต้น ผู้ที่ออกกำลังกายเป็นประจำมีโอกาสเกิดโรคเหล่านี้ได้ช้ากว่าผู้ที่ขาดการออกกำลังกายหรืออาจไม่เกิดขึ้นเลยชั่วชีวิต

1.6 การรักษาโรคและฟื้นฟูสภาพโรคต่างๆ ถ้าหากเกิดขึ้นแล้ว การจัดการออกกำลังกายที่เหมาะสมจะเป็นวิธีการรักษาและฟื้นฟูสภาพที่สำคัญในปัจจุบัน แต่ในการออกกำลังกายที่เหมาะสมมีปัญหามาก เพราะบางครั้งโรคได้กำเริบรุนแรงจนออกกำลังกายแม้เพียงเบาๆ ก็เป็นข้อห้าม ในกรณีดังกล่าวการควบคุมโดยใกล้ชิดจากแพทย์ผู้ทำการรักษาและการตรวจสอบสภาพร่างกายโดยละเอียดเป็นระยะๆ จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

2. การใช้เวลาว่างในด้านการหารายได้พิเศษ ซึ่งเป็น การใช้เวลาในการขายของหน้าร้าน การรับจ้าง การขายดอกไม้ ขายหนังสือพิมพ์ การประดิษฐ์สิ่งของขายและการปลูกผักขาย เป็นต้น การใช้เวลาว่างในด้านนี้ถือเป็นกิจกรรมเสริมรายได้ทางหนึ่ง ซึ่งในยุคปัจจุบันนี้ค่าครองชีพในแต่ละวันนั้นสูงขึ้น สภาพเศรษฐกิจตกต่ำ ค่าเงินบาทลอยตัว การหารายได้พิเศษจึงมีคนนิยมทำกันมาก (ชัยยุทธรัตน์ วงสมัย, 2542: 21)

3. การใช้เวลาว่างในด้านงานอดิเรก ซึ่งเป็น งานพิเศษที่ทำเพื่อความเพลิดเพลิน (พจนานุกรมบัณฑิตยสถาน, 2526: 872) ได้แก่ การใช้เวลาทำงานอดิเรก ได้แก่ การอ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ ฟังเพลง ท่องเที่ยว สะสมสิ่งของต่างๆ วาดรูป ระบายสี เขียนบันทึกประจำวัน เขียนจดหมาย ปลูกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ งานอดิเรกเป็นกิจกรรมนันทนาการของบุคคลในการสร้างความสมดุลและความเป็นอยู่ของชีวิตให้ดีขึ้น ในการที่บุคคลจะเลือกทำกิจกรรมแต่ละประเภทนั้น ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม ความสนใจ ความพึงพอใจในสิ่งนั้น (นันทนา เตชะนันท์, 2538: 26 - 27)

4. การใช้เวลาว่างในด้านการเรียน เป็นการใช้เวลาของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ได้แก่ การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน การเตรียมตัวก่อนเรียน การอ่านหนังสือประกอบบทเรียน การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม การเข้าห้องสมุด และการเรียนพิเศษ เป็นต้น หรืออาจเป็น กิจกรรมที่

นักเรียนทำเพื่อเป็นการแสวงหาและเพิ่มพูนความรู้ในระหว่างปิดภาคเรียนที่ไม่ใช่การไปเรียนตามปกติ ได้แก่ การทำกรบ้าน ทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว ศึกษาบทเรียนก่อนที่จะเรียนต่อไป (นันทนา เตชะนันท์. 2538: 9)

จากการแบ่งประเภทของการใช้เวลาว่างนั้นสามารถที่จะสรุปได้ว่าเวลาว่างมีหลากหลายรูปแบบ และแต่ละรูปแบบนั้นนำมาซึ่งคุณประโยชน์ที่แตกต่างกัน ผู้ใช้แรงงานจำเป็นต้องเลือกประเภทที่เหมาะสมกับตนเองเพื่อเลือกใช้ประเภทของเวลาว่างให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อตนเอง

ประโยชน์ของเวลาว่าง

ดวงเดือน พิศาลบุตร (2515: 84-85) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้เวลาว่าง โดยพิจารณาว่าการใช้เวลาว่างเป็นหรือไม่เป็นนั้นเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะจะช่วยให้นักเรียนพบความสำเร็จ หรือเจริญก้าวหน้าได้มาก หรือรวดเร็วต่างกัน และวิธีการใช้เวลาว่างของนักเรียนยังมีผลต่อนักเรียนเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้วด้วย กล่าวคือ นักเรียนไม่ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อยู่เฉย ๆ หรือพูดคุยแต่เรื่องไร้สาระ เอาแต่สนุก ไม่ช่วยทำงานบ้าน ไม่คิดทำงาน ใช้เวลาให้หมดไปด้วยการเที่ยวเตร่ แต่นักเรียนที่รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น ช่วยงานบ้าน ศึกษาค้นคว้า ทำงานอดิเรก เป็นต้น ก็จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต ครูและผู้ปกครองจึงควรสนับสนุนให้นักเรียนรู้จักแบ่งเวลาใช้เวลาว่างอย่างเหมาะสม เป็นการปลูกฝังนิสัยที่ดีเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างตั้งแต่เยาว์วัย การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและครอบครัวเป็นการแสดงออกที่ถูกต้อง ช่วยปลูกฝังให้รู้คุณค่าของเวลา ทำให้มีประสบการณ์ในชีวิตการทำงานต่างๆ มากขึ้น ทำให้เกิดความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองยิ่งขึ้น และอาจช่วยเพิ่มพูนรายได้ให้กับตนเองหรือครอบครัวบ้างตามสมควร การรู้จักใช้เวลาว่างจึงมีส่วนอย่างสำคัญที่ช่วยให้ประสบความสำเร็จในชีวิต

โดยสรุปแล้วประโยชน์ของเวลาว่างมีหลากหลายรูปแบบตามแต่ผู้ใช้แรงงานจะเลือกใช้โดยกิจกรรมนันทนาการที่ได้กระทำในเวลาว่างเวลานั้นจะนำมาซึ่งคุณประโยชน์หลายด้านอันจะส่งผลให้กับผู้ใช้แรงงานที่ใช้เวลาว่างเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง

นันทนาการ

ความหมายของนันทนาการ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับนันทนาการ พบว่า “นันทนาการ” เป็นคำใหม่ที่บัญญัติขึ้นใช้แทนคำ “สันทนาการ” สำหรับคำภาษาอังกฤษคือ "Recreation" ซึ่งมาจากคำ "Create" แปลว่า สร้างขึ้นหรือทำขึ้น เดิมคำ "Re" เป็น "Recreate" แปลว่า สร้างขึ้นมาใหม่หรือทำขึ้นใหม่ เมื่อเป็น "Recreation" จึงมีความหมายว่า “การสร้างขึ้นมาใหม่” ซึ่งหมายความว่า คนเราเมื่อประกอบภารกิจ

ประจำวันก็จะเกิดความเครียด ความอ่อนเพลีย เหนื่อยง่าย เมื่อขี้เกียจ ทั้งร่างกายและจิตใจ ก็จะต้องหาสิ่งที่ทำให้ความเครียด เหนื่อยง่าย อ่อนเพลียหายไปกลับมีพลังคืนสภาพปกติ(ชงชัย พงศาสิทธิ์. 2548: 2)

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2545 กล่าวถึงความหมายของคำว่า “นันทนาการ” ไว้ว่า “กิจกรรมที่ทำตามสมัครใจในยามว่างเพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและผ่อนคลายความตึงเครียด” (ราชบัณฑิตยสถาน. 2546 : 571)

ลักษณะของกิจกรรมนันทนาการ

กิจกรรมนันทนาการจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้ (จรินทร์ ธานีรัตน์. 2519: 24)

1. เป็นกิจกรรม (Activity) กล่าวคือ เป็นการกระทำด้วยการเคลื่อนไหวของอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย หรือเปลี่ยนแปลงอิริยาบถที่มีปฏิริยาต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การวิ่งออกกำลังกาย การเดินออกกำลังกาย การเล่นกีฬา ดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ ฯลฯ ไม่หมายถึงการนอนหลับ แต่ต้องเป็นการเคลื่อนไหวและมีผลต่อการเรียนรู้และประสบการณ์ของชีวิตของคนเราด้วย
2. กระทำในเวลาว่าง (Leisure time) ลักษณะของกิจกรรมนันทนาการนั้น บุคคลต้องเข้าร่วมในเวลาว่างเท่านั้น เวลาว่าง หมายถึง เวลาที่บุคคลเป็นอิสระจากการหาเลี้ยงชีพ และเป็นเวลาที่เหลือจากการนอนและการประกอบกิจวัตรประจำวัน เช่น อาบน้ำ แปรงฟัน แต่งตัว เป็นต้น
3. ความสมัครใจ (Voluntary) เป็นการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ ต้องเป็นไปโดยความสมัครใจ
4. ความสนุกสนานและความสมัครใจ (Satisfaction) กิจกรรมนั้นต้องก่อให้เกิดความพึงพอใจ เพลิดเพลินสนุกสนานในทันทีและเกิดความพอใจทั้งปัจจุบันและอนาคต
5. การสร้างสรรค์ (Constructive) กิจกรรมนั้นจะต้องมีคุณค่าและประโยชน์ต่อตนเองและสังคมโดยรวม รวมทั้งไม่เป็นอบายมุข หรือเหตุแห่งความเสื่อมเสียทั้งหลาย
6. ไม่เป็นกิจกรรมสำหรับเลี้ยงชีพหรือเป็นอาชีพ (Non - re survival) เช่น การเล่นกีฬาเพื่อความสนุกสนาน และเป็นการออกกำลังกายโดยไม่ต้องการเงินตอบแทนถือเป็นกิจกรรมนันทนาการ

ประโยชน์ของนันทนาการ

ประโยชน์ของนันทนาการแยกออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสุขภาพ ประกอบด้วย สุขภาพกายและสุขภาพจิต ดังนี้

1.1 สุขภาพทางกาย ร่างกายของมนุษย์หากไม่มีการเคลื่อนไหวออกกำลังกายอยู่เสมอก็จะทำให้ทรุดโทรมเจ็บป่วยได้ง่าย ลักษณะการดำเนินชีวิตในปัจจุบันเอื้ออำนวยให้คนออกกำลังกายน้อยลง เพราะมีเครื่องทุ่นแรงช่วย เช่น มีรถยนต์ รถไถนา รถแทรกเตอร์ และเครื่องใช้ไฟฟ้าต่าง ๆ จึงควรหาเวลาว่างหลังจากเลิกงาน หรือวันหยุด เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทกีฬาต่าง ๆ ที่ใช้กำลัง เพื่อเสริมให้

คนเรามีสุขภาพแข็งแรงขึ้น ซึ่งนอกจากจะป้องกันโรคภัยไข้เจ็บแล้ว ยังทำให้ความ สามารถในการดำเนินชีวิตให้สุขสบายได้ด้วย

1.2 สุขภาพจิต การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการจะช่วยให้คนที่ทำงานหนักได้มี

โอกาสผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ เป็นทางระบายออกของอารมณ์ที่ดีอย่างหนึ่ง ซึ่งมีผลส่งเสริมสุขภาพจิตได้เป็นอย่างดี

2. ด้านมนุษยสัมพันธ์ นันทนาการให้ประโยชน์ทั้งทางส่งเสริมความรักใคร่อบอุ่นภายในครอบครัวและมนุษยสัมพันธ์ในกลุ่มคนที่ร่วมการนันทนาการกันภายในครอบครัว กิจกรรมนันทนาการจะเป็นสื่อกลางให้สมาชิกในครอบครัวแสดงออกซึ่งความร่วมมือกันพยายามว่างมากขึ้นในหมู่คนที่ร่วมการนันทนาการกัน กิจกรรมต่างๆ จะทำให้ทัศนคติต่อมนุษยสัมพันธ์พัฒนาไปในทางที่ดี มีการร่วมมือกันดีขึ้น ขอมรับและเข้าใจสิทธิผู้อื่น

3. ด้านการพัฒนาพลเมืองดี นันทนาการมีส่วนเสริมสร้างในการพัฒนาชุมชนคือทำให้ชุมชนเกิดความเป็นปึกแผ่นเป็นการรวมประชากรโดยปราศจากการแบ่งชนชั้นทั้งทางด้านสิทธิ ศาสนา เศรษฐกิจหรือความคิดต่าง ๆ สามารถสร้างขวัญของสมาชิกในชุมชนมีส่วนป้องกันปัญหาอาชญากรรมและความประพฤติผิดของเด็กและเยาวชน

4. ด้านการพัฒนาตนเอง กิจกรรมนันทนาการช่วยพัฒนาความสามารถของบุคคล ส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และสุนทรียภาพ มีส่วนทำให้มนุษย์สร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ขึ้นมา เนื่องจากใช้ความสามารถของตนเองทำให้เกิดการพัฒนาทางทักษะที่มีซ่อนอยู่ในตัว

ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

กิจกรรมนันทนาการมีขอบเขตที่กว้างขวางมากยากที่จะจำแนกให้แน่ชัดลงไปได้แต่กิจกรรมที่บุคคลเลือกและนิยมเพื่อความสุข ความพอใจ และเพื่อสุขภาพของตนเอง (จรินทร์ ธานีรัตน์. 2507: 69 - 76) เป็นกิจกรรมหลักทางนันทนาการ มีดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมศิลปหัตถกรรม (Arts & craft)
2. กิจกรรมเกมและการละเล่น (Games & folks)
3. กิจกรรมการเต้นรำ ฟ้อน รำพื้นเมือง (Dances)
4. กิจกรรมดนตรีและการร้องเพลง (Music & singing)
5. กิจกรรมอ่าน เขียน พูด (Read, write, speak)
6. กิจกรรมละครและการแสดง (Drama & play)
7. กิจกรรมทางสังคม (Social activities)
8. กิจกรรมนอกเมือง (Outbound activities)
9. กิจกรรมงานอดิเรก (Hobbies)

10. กิจกรรมศาสนา (Religion activities)

11. กิจกรรมอาสาสมัคร (Volunteer activities)

12. กิจกรรมพิเศษ (Special activities)

กิจกรรมนันทนาการทุกประเภทย่อมให้ประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ ได้โดยตรงทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเวลาและสถานที่ที่ได้ประกอบกิจกรรมนั้น กิจกรรมที่ทำอย่างต่อเนื่องจะนำวิถีชีวิตและวัฒนธรรมปรับเข้ามาสู่กิจกรรมนันทนาการมากขึ้น และด้วยเหตุนี้จึงเป็นการเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจทางวัฒนธรรมจากสังคมหนึ่งให้เป็นที่รู้จักในสังคมที่อื่นๆ ด้วย ดังนั้น กิจกรรมนันทนาการประเภทต่างๆ ทุกประเภล้วนแต่มีประโยชน์ต่อ ตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

การจัดแบ่งหมวดหมู่ ประมวลวัตถุประสงค์และลักษณะของกิจกรรมนันทนาการในแต่ละประเภทมีดังต่อไปนี้ (ธงชัย พงสาวลีรัตน์, 2548: 5-9)

1. กิจกรรมศิลปหัตถกรรม

ประเภทกิจกรรม : การประดิษฐ์สิ่งของต่างๆ
วัตถุประสงค์ : เพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนาน ใช้เวลาว่างให้มีประโยชน์
กิจกรรมสำคัญ : งานประดิษฐ์ งานทักษะ การประกอบอาหาร การวาดเขียน จิตรกรรม ประติมากรรม หัตถกรรม

2. กิจกรรมเกมและการละเล่น

ประเภทกิจกรรม : การเล่นที่มีกติกาต่างๆ ที่รู้วิธีเล่นแพร่หลาย เล่นง่าย
วัตถุประสงค์ : ความสนุกสนาน ร่วมแรงร่วมใจทำ ละลายพฤติกรรม
กิจกรรมสำคัญ : เกมเบ็ดเตล็ด การเล่นเกมกีฬา การละเล่นที่ใช้เพลงหรือจังหวะประกอบ

3. กิจกรรมเต้นรำ ฟ้อน รำพื้นเมือง

ประเภทกิจกรรม : การแสดงที่แสดงถึงวัฒนธรรมของชาติที่อาศัยจังหวะเพลงและดนตรีประกอบการเคลื่อนไหว
วัตถุประสงค์ : เพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนาน ได้ออกกำลังกาย
กิจกรรมสำคัญ : การแสดงทางวัฒนธรรม การเต้น การฟ้อน แอโรบิก การละเล่นพื้นเมือง

4. กิจกรรมดนตรีและร้องเพลง

ประเภทกิจกรรม : การแสดงทางดนตรีหรือร้องเพลง
วัตถุประสงค์ : เพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนาน ผ่อนคลาย ครื้นเครง และการบำบัดรักษาโรค

กิจกรรมสำคัญ : การเล่นดนตรี การให้จังหวะเป็นเสียงดนตรี การขับร้องเพลง ร้องเพลงคาราโอเกะ การฟังเพลงและเล่นดนตรี

5. กิจกรรมอ่าน เขียน พุด

ประเภทกิจกรรม : การทำกิจกรรมอ่าน เขียน พุด

วัตถุประสงค์ : การเสริมสร้างความรู้ ความเพลิดเพลิน การใช้เวลาว่างให้มีประโยชน์และมีคุณค่า

กิจกรรมสำคัญ : อ่านหนังสือ ข่าวสาร นวนิยาย สารคดี เขียนบันทึก จดโน้ตข้อความรู้ ความบันเทิง การพุดจาปราศรัย การเล่านิทาน นิยาย การปรึกษาพุดคุยในโอกาสต่างๆ

6. กิจกรรมละครและการแสดง

ประเภทกิจกรรม : การแสดงละคร หรือการละเล่นพื้นเมืองที่รู้จักกันแพร่หลาย

วัตถุประสงค์ : เพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนาน การพักผ่อนหย่อนใจที่สืบสานทางวัฒนธรรม

กิจกรรมสำคัญ : การแสดงละคร ละครพื้นเมือง การแสดงหนัง หุ่น หรือโจน การเล่นในเทศกาลต่างๆ เช่นว่าว สะบ้า กิจกรรมที่มีเครื่องดนตรีหรือมีจังหวะประกอบ

7. กิจกรรมทางสังคม

ประเภทกิจกรรม : กิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทางด้านสังคมเป็นหมู่คณะ

วัตถุประสงค์ : การร่วมกันทางสังคมที่ไม่เป็นอบายมุข การสร้างสัมพันธไมตรี ทำให้เกิดความบันเทิงและเปิดโอกาสให้สมาชิก หรือหมู่คณะพบปะกัน

กิจกรรมสำคัญ : งานเลี้ยงสังสรรค์ งานชุมนุม งานโอกาสครบรอบทางชุมชน

8. กิจกรรมนอกเมือง

ประเภทกิจกรรม : การทำกิจกรรมนอกสถานที่ โดยให้ผู้ร่วมกิจกรรมออกจากชุมชน หรือบ้านที่ตนเองอาศัยอยู่

วัตถุประสงค์ : เพื่อส่งเสริมความเพลิดเพลินในธรรมชาติ การสร้างความสดชื่นให้ชีวิตและการพักผ่อนหย่อนใจ

กิจกรรมสำคัญ : การท่องเที่ยว การอยู่ค่ายพักแรม การสัญจร ทัศนศึกษา ทัศนจร

9. กิจกรรมงานอดิเรก

- ประเภทกิจกรรม : กิจกรรมที่มนุษย์ชอบทำยามว่าง ทำเป็นประจำ
- วัตถุประสงค์ : ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อเกิดความเพลิดเพลิน
พึงพอใจ ไม่เป็นอบายมุข สนุกสนาน ผ่อนคลายและ
สามารถบำบัด รักษาโรคทางจิตได้
- กิจกรรมสำคัญ : งานเก็บสะสม การประดิษฐ์สร้างสรรค์ งานฝีมือ งาน
ตกแต่ง งานปั้น

10. กิจกรรมศาสนา

- ประเภทกิจกรรม : การร่วมกิจกรรมศาสนาที่ตนเคารพนับถือในการศึกษา
หลักธรรมและปฏิบัติศาสนกิจ
- วัตถุประสงค์ : การใช้เวลาว่างให้เข้าถึงความสงบทางจิตใจและเป็น
กิจกรรมที่สร้างสุข สงบ และได้กุศล
- กิจกรรมสำคัญ : ศึกษาหลักธรรม ปฏิบัติกิจกรรมศาสนา ฝึกสมาธิ ฝึกจิต
ควบคุมจิต ทำศาสนพิธี

11. กิจกรรมอาสาสมัคร

- ประเภทกิจกรรม : การช่วยเหลือสังคมและชุมชนด้วยความสมัครใจ ให้เกิด
ประโยชน์ต่อส่วนรวม
- วัตถุประสงค์ : เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ไม่หวังผลตอบแทน
ทำด้วยความพึงพอใจ สนุกและเป็นสุข
- กิจกรรมสำคัญ : การช่วยเหลือผู้ประสบภัย การพัฒนาชุมชน บรรเทา
สาธารณภัย การบำเพ็ญประโยชน์สาธารณะ มุลินี
องค์กรการกุศล กิจกรรมค่ายอาสาสมัคร

12. กิจกรรมพิเศษ

- ประเภทกิจกรรม : กิจกรรมที่จัดเฉพาะกรณีเป็นครั้งคราวตามโอกาสอันควร
- วัตถุประสงค์ : สืบสานประเพณีวัฒนธรรม สร้างความตื่นตาตื่นใจ และ
สนุกสนานเพลิดเพลิน
- กิจกรรมสำคัญ : การแสดงผลงานพิเศษ การละเล่นฉลอง มหรสพ
การช่วยเหลือผู้ประสบภัย ไม่หวังผลตอบแทน ทำด้วย
ความพึงพอใจ มีความสุข สงบ และได้กุศล

ผู้ใช้แรงงาน

ผู้ใช้แรงงานถือเป็นฝ่ายผลิตที่สำคัญในการผลักดัน ช่วยส่งเสริมพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งในต่างประเทศนั้นมีวันแรงงานมานานแล้ว โดยเรียกว่าวันเมย์เดย์ (May day) จากการศึกษาวารสาร เอกสารทางและสื่อสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้แรงงาน พบว่าในสมัยก่อนประเทศในแถบยุโรปถือว่า วันเมย์เดย์ เป็นวันเริ่มต้นฤดูใหม่ทางเกษตรกรรม จึงมีพิธีเฉลิมฉลองและทำการบวงสรวงเพื่อขอให้ปลูกพืชผลได้รุดมาถึงขอให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข อีกทั้งทางภาคเหนือของยุโรปก็จะมีการจัดงานรอบกองไฟในวันนี้ด้วย ซึ่งประเพณีนี้ในประเทศอังกฤษก็ยังมีสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบันนี้ (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. 2551: ออนไลน์)

จากตอนแรกที่เป็นเพียงวันหยุดพักผ่อนประจำปี ต่อมาประเทศอุตสาหกรรมหลายประเทศจึงถือเป็นวันหยุดตามประเพณีทั่วไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเตือนใจให้ประชาชนตระหนักถึงผู้ใช้แรงงานที่ได้ทำประโยชน์แก่เศรษฐกิจของประเทศ ความหมายของวันเมย์เดย์จึงเปลี่ยนไปจากเดิม จนเมื่อปี พ.ศ. 2433 ได้มีการเรียกร้องในหลายประเทศทางตะวันตกให้ถือเอาวันที่ 1 พฤษภาคม เป็นวันแรงงานสากล ทำให้หลายประเทศได้เริ่มฉลองวันแรงงานเป็นครั้งแรกในวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2433 และได้สืบทอดมาจนถึงในปัจจุบัน

ส่วนในประเทศไทยเมื่ออุตสาหกรรมได้ขยายตัวขึ้น ผู้ใช้แรงงานก็มีปัญหามากขึ้น รวมทั้งปัญหาแรงงานก็มีความสลับซับซ้อนยิ่งขึ้น จนทำให้ในปี พ.ศ. 2475 ประเทศไทยได้เริ่มมีการจัดการบริหารแรงงานซึ่งเป็นการจัดสรรและพัฒนาแรงงานรวมถึงคุ้มครองดูแลสภาพการทำงาน เพื่อสร้างรากฐานและส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง

ในวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2499 คณะกรรมการการจัดงานที่ระลึกแรงงาน ได้มีการจัดประชุมขึ้นพร้อมทั้งมีความเห็นตรงกันว่าควรกำหนดให้วันที่ 1 พฤษภาคม เป็นวันระลึกถึงแรงงานไทย จึงได้มีหนังสือถึงนายกรัฐมนตรีขอให้รับรองวันที่ 1 พฤษภาคม จนเป็นที่มาของวันกรรมกรแห่งชาติ และต่อมาก็ได้เปลี่ยนเป็นวันแรงงานแห่งชาติ และในปีพ.ศ.2500 ก็ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติกำหนดวิธีระงับข้อพิพาทแรงงาน ซึ่งได้กำหนดให้ลูกจ้างมีสิทธิหยุดงานในวันแรงงานแห่งชาติด้วย

แต่พระราชบัญญัตินี้บังคับใช้เมื่อมีอายุเพียง 18 เดือน ก็ถูกยกเลิกไป โดยมีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 มาแทนที่ และมีการให้อำนาจกระทรวงมหาดไทยออกประกาศกำหนดเรื่องการคุ้มครองแรงงาน และกำหนดวันกรรมกรให้เป็นวันหยุดตามประเพณี แต่เนื่องด้วยสถานการณ์ในขณะนั้นมีการผันแปร จึงมีคำชี้แจงออกมาในแต่ละปี เพื่อเตือนนายจ้างให้ลูกจ้างหยุดงานในวันที่ 1 พฤษภาคม แต่ก็มีกรณีขอร้องไม่ให้มีการเฉลิมฉลอง เพื่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง

จนกระทั่งปี พ.ศ. 2517 ได้เปิดให้มีการฉลองตามสมควร จึงมอบให้กรมแรงงานที่ขณะนั้นสังกัดกระทรวงมหาดไทยจัดงานฉลองวันแรงงานแห่งชาติขึ้นที่สวนลุมพินี มีการทำบุญตักบาตร นิทรรศการ แสดงความรู้ และกิจกรรมอื่นๆ อีกมากมาย

โดยแต่เดิมนั้นการบริหารแรงงานอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทย แต่รัฐบาลได้เล็งเห็นว่าควรมีการยกระดับหน่วยงาน เพื่อให้มีงบประมาณและเจ้าหน้าที่สำหรับการดูแลผู้ใช้แรงงานอย่างพอเพียง ในวันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2536 จึงได้มีการประกาศในพระราชกิจจานุเบกษา ให้จัดตั้งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมขึ้น เพื่อให้การบริหารงานมีความก้าวหน้าทัดเทียมนานาประเทศ และมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. การจัดหางาน ด้วยการช่วยเหลือคนว่างงานให้มีความรู้ มีงานทำ ช่วยเหลือนายจ้างให้ได้คนมีคุณภาพดีไปทำงาน รวบรวมเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการทำงาน แหล่งงาน ภาวะตลาดแรงงาน
2. งานแนะแนวอาชีพ ให้คำปรึกษาแก่เยาวชนและผู้ประสงค์จะทำงาน เพื่อให้สามารถเลือกแนวทางประกอบอาชีพที่เหมาะสมตามความถนัด ความสามารถทางร่างกาย คุณสมบัติ บุคลิกภาพ และความเหมาะสมแก่ความต้องการทางเศรษฐกิจ
3. การพัฒนาแรงงาน ส่งเสริมพัฒนาฝีมือแก่คนงานและเยาวชนที่ไม่มีโอกาสศึกษาต่อโดยการฝึกแบบเร่งรัด
4. งานคุ้มครองแรงงาน วางหลักการและวิธีการเกี่ยวกับชั่วโมงทำงาน วันหยุดงาน ตลอดจนการจัดให้มีสวัสดิการต่างๆ
5. งานแรงงานสัมพันธ์ ทำการส่งเสริมและสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างให้ทั้งสองฝ่ายเข้าใจถึงลักษณะและสภาพของปัญหา ตลอดจนวิธีการที่เหมาะสมที่จะช่วยขจัดความเข้าใจผิดและข้อขัดแย้งอื่นๆ

ส่วนด้านที่เกี่ยวกับกรรมกรก็ได้มีการจัดตั้งกลุ่มสหภาพแรงงานขึ้นหลายร้อยกลุ่ม และยังได้รวมตัวกันจัดตั้งสภาองค์กรลูกจ้างขึ้น เพื่อทำหน้าที่พิทักษ์สิทธิให้กับผู้ใช้แรงงาน มี 3 สภา ได้แก่ สภาองค์กรลูกจ้างแรงงานแห่งประเทศไทย สภาองค์กรลูกจ้างแห่งประเทศไทยและ สภาองค์กรแรงงานแห่งประเทศไทย

แนวทางการพัฒนาแรงงาน พ.ศ.2551

การพัฒนาแรงงานในปี พ.ศ.2551 กระทรวงแรงงานได้ยึดแนวทางการดำเนินการตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) นโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2549 และนโยบายการทำงานของนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับความโปร่งใส เป็นธรรม ประหยัด และประสิทธิภาพ รวมทั้งได้นำผลการศึกษาและการประเมินสถานการณ์ด้านแรงงานของมูลนิธิสถาบันวิจัย เพื่อการพัฒนาประเทศในการจัดทำแผนแม่บทด้านแรงงาน (พ.ศ. 2550 – 2554) ซึ่งแผนแม่บทดังกล่าวได้ประมวลข้อคิดเห็นที่ได้ระดมสอบถามจากบุคคลทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงแรงงาน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมถึงข้อมูล

ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารกระทรวงแรงงานและข้อมูลสื่อสารสนเทศ(แผนการพัฒนาแรงงาน,แผนแม่บทด้านแรงงาน พ.ศ.2551, 2552: ออนไลน์)

แผนพัฒนาแรงงาน พ.ศ. 2551 มีกรอบแนวทางในการทำงาน ได้แก่ วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ เป็นไปในแนวทางเดียวกับแผนแม่บทด้านแรงงาน ดังนี้

วิสัยทัศน์

กำหนดว่า "แรงงานมีผลิตภาพสูง มีความมั่นคงและมีคุณภาพชีวิตที่ดี" ดังนี้

1. "ผลิตภาพสูง" หมายถึง แรงงานมีความรู้ความสามารถและทักษะฝีมือในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในระดับมาตรฐานสากล เป็นเครื่องมือสนับสนุนขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
2. "ความมั่นคง" หมายถึง แรงงานมีหลักประกันที่ทำให้มั่นใจได้ว่าจะมีโอกาสในการทำงานเมื่อต้องการ และได้รับค่าตอบแทนตลอดจนผลประโยชน์ต่างๆ ที่เป็นธรรม
3. "คุณภาพชีวิตที่ดี" หมายถึง แรงงาน (ทั้งในและนอกระบบ) ได้รับการคุ้มครองตามสิทธิ มีความมั่นคงในการทำงานและการดำรงชีพ ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

พันธกิจ

1. พัฒนาแรงงานให้มีคุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรมและความรอบรู้
2. จัดเตรียมกำลังคนให้มีความพร้อมและพอเพียงต่อความต้องการทางเศรษฐกิจทุกภาคส่วน
3. เสริมสร้างให้แรงงานมีความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดี
4. พัฒนาการบริหารจัดการองค์กรและบุคลากรด้านแรงงานให้มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกำลังคนเพียงพอทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ จะดำเนินการในการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงาน การบรรเทาปัญหาความไม่สอดคล้องกันระหว่างอุปสงค์และอุปทานในตลาดแรงงานทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ โดยเตรียมความพร้อมด้าน บุคลากรที่จบการศึกษาใหม่จากสถานศึกษาในระดับต่างๆ ให้มีความพร้อมที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานด้วยการปรับทักษะ พัฒนาฝีมือแรงงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการแต่ละประเภท การทำข้อมูลตลาดแรงงานซึ่งมีเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศทั้งอุปสงค์และอุปทานของแต่ละจังหวัด การแนะแนวอาชีพ เพื่อให้การเข้าสู่ตลาดแรงงานตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน การฝึกอบรม พัฒนาและการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานเข้าสู่ระดับสากลและเป็นการเพิ่มผลิตภาพของแรงงานให้สูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก

2. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงในการมีงานทำให้กับแรงงาน จะดำเนินการปรับปรุงพัฒนา กระบวนการส่งเสริมการมีงานทำให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับภาวะตลาดแรงงาน โดยการส่งเสริมดำเนินการจัดหาระบบแนะแนวอาชีพที่ตอบสนองทุกกลุ่มเป้าหมาย ส่งเสริมให้มีงานทำที่ยั่งยืนตลอดชีวิต พัฒนาและส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลข่าวสารตลาดแรงงานให้ครอบคลุมทั่วถึง โดยเฉพาะข้อมูลสถานการณ์ตลาดแรงงาน (Labor Market Information : LMI) และการเชื่อมโยงเครือข่ายระบบสารสนเทศระหว่างส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาความสามารถของบุคลากรทั้งในด้านการวิเคราะห์และการให้บริการ รวมถึงการปรับปรุงองค์การให้เหมาะสมต่อภารกิจและการทำงาน

3. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงในการทำงานและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับแรงงาน จะเป็นการเตรียมความพร้อมแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ โดยพัฒนาและส่งเสริมสวัสดิการ การให้ความคุ้มครอง และระบบแรงงานสัมพันธ์ สร้างหลักประกันทางสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตแรงงาน พัฒนาระบบคุ้มครองและความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พัฒนาระบบการเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการประกันสังคม และการคุ้มครองแรงงาน ขยายขอบเขตประกันสังคมให้ครอบคลุมแรงงานนอกระบบพัฒนาแรงงานไทย เพื่อเพิ่มโอกาสทางการค้า ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการประกันสังคมและการคุ้มครองแรงงาน และพัฒนาระบบการติดตาม (บังคับใช้) การปฏิบัติตามกฎหมายให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการประกันสังคมและคุ้มครองแรงงานในระบบและนอกระบบพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและโครงสร้างองค์การให้สอดคล้องกับภารกิจ

4. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว จะปรับปรุงและพัฒนาระบบการนำแรงงานต่างด้าวที่ลักลอบเข้าเมืองให้ถูกต้องตามกฎหมายและให้ได้รับการคุ้มครองสิทธิไม่แตกต่างจากแรงงานไทย โดยเพิ่มประสิทธิภาพการนำเข้าแรงงานต่างด้าวตาม MOU โดยคุ้มครองสิทธิและหลักประกันตามกฎหมายเพื่อป้องกันปัญหาการค้ามนุษย์ การลดผลกระทบด้านสังคม และด้านสาธารณสุขจากการจ้างแรงงานต่างด้าว พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มโอกาสให้คนไทยเข้ามาทำงานในอาชีพที่อ่อนผันให้แรงงานต่างด้าวทำ เพื่อลดการพึ่งพาแรงงานต่างด้าว การพิจารณาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และโครงสร้างองค์การให้เหมาะสมกับภารกิจ

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านแรงงาน จะดำเนินการพัฒนาระบบการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านแรงงาน เช่น ข้อมูลกำลังคน ข้อมูลแรงงานทั้งในและนอกระบบ ข้อมูลตลาดแรงงาน ข้อมูลการฝึกอาชีพ ข้อมูลสถานประกอบการ ฯลฯ และเชื่อมโยงเครือข่ายให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาการประสานความร่วมมือการได้มาและการใช้ข้อมูลกันทั้งหน่วยงานภายในและภายนอกกระทรวง ปรับปรุงการให้บริการประชาชนด้วยระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ พัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านเทคโนโลยีและปรับปรุงโครงสร้างองค์การให้สอดคล้องกับภารกิจ

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการของกระทรวงแรงงานให้มีความเป็นเลิศ จะดำเนินการและสนับสนุนการมีแผนปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และภารกิจอื่นที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาล พัฒนาปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการด้านแรงงาน เสริมสร้างกลไกในการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนส่งเสริมพัฒนาและดำเนินการวิจัยด้านแรงงานที่สนับสนุนการบริหารแรงงานของกระทรวง พัฒนาระบบการติดตามและประเมินผล สนับสนุนให้มีระบบกำหนดค่าตอบแทนบุคลากรที่จูงใจและเป็นธรรม ปรับปรุงระบบเทคโนโลยี สารสนเทศให้ทันสมัยและมีเครือข่ายเชื่อมโยง สนับสนุนบุคลากรให้ได้รับการพัฒนาความสามารถที่สอดคล้องกับภารกิจและปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้มีประสิทธิภาพ

7. ยุทธศาสตร์การช่วยเหลือผู้ประสบภัยและความเดือดร้อนเนื่องจากภาวะวิกฤติและสาธารณภัยจะดำเนินการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อติดตามสถานการณ์ด้านสาธารณภัยและภาวะวิกฤติ จัดทำระบบฐานข้อมูลเตือนภัยด้านแรงงาน ดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบความเดือดร้อนตามมาตรการ หรือแนวทางการช่วยเหลือที่กำหนดไว้ โดยให้มีการบูรณาการให้ความช่วยเหลือร่วมกันทุกหน่วยงาน

เป้าประสงค์

1. เพื่อปรับปรุงองค์และอุปทานในตลาดแรงงานให้สอดคล้องกัน ให้แรงงานและผู้ประกอบการมีความรู้ความสามารถ (Competency) ที่ได้มาตรฐานระดับสากล
2. เพื่อขยายโอกาสการมีงานทำเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพให้กับทุกกลุ่มเป้าหมายให้มีความมั่นคงด้านรายได้
3. แรงงานทั้งในและนอกระบบได้รับการคุ้มครองสิทธิ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีหลักประกันความมั่นคงในการทำงานและการดำรงชีพ
4. เพื่อให้มีแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการแรงงานต่างด้าวได้รับการคุ้มครองสิทธิและไม่ส่งผลกระทบต่อแรงงานและประชาชนไทย
5. แรงงานทั้งในและนอกระบบสามารถเข้าถึงแหล่งฐานข้อมูลด้านแรงงานที่ทันสมัยมีโครงข่ายเชื่อมโยงที่สามารถเข้าถึงได้ทั่วประเทศ
6. กระทรวงแรงงานมีระบบการบริหารจัดการด้านแรงงานที่มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคม
7. ผู้ประสบภัยพิบัติเนื่องจากอุบัติเหตุ/สาธารณภัย และผู้ประสบความเดือดร้อนเนื่องจากภาวะวิกฤติได้รับการแก้ไขปัญหาด้วยการมีงานทำและรายได้อย่างรวดเร็ว

สิทธิประโยชน์ที่ผู้ใช้แรงงานพึงได้รับ

สิทธิประโยชน์ที่ผู้ใช้แรงงานพึงได้รับตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน มีดังนี้

1. วันเวลาทำงาน

1.1 กำหนดเวลาทำงานปกติในทุกประเภทไม่เกิน 8 ชั่วโมง ต่อวันและไม่เกิน 48 ชั่วโมง / สัปดาห์ ถ้าเป็นการทำงานอันตรายต่อสุขภาพ ตามกฎ กระทรวงกำหนดให้ทำงานไม่เกิน 7 ชั่วโมง / วัน และไม่เกิน 42 ชั่วโมง / สัปดาห์

1.2 กำหนดเวลาพักระหว่างวันทำงานติดต่อกันไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง อาจตกลงพักน้อยกว่า ครั้งละ 1 ชั่วโมง / วัน

1.3 กำหนดให้มีวันหยุดประจำปีไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 1 วัน ห่างกันไม่เกิน 6 วัน และวันหยุดตามประเพณีไม่น้อยกว่าปีละ 13 วัน รวมวันแรงงานแห่งชาติด้วย สำหรับวันหยุดพักผ่อนประจำปี ไม่น้อยกว่าปีละ 6 วันทำการ เมื่อลูกจ้างทำงานครบ 1 ปี

2. ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด

2.1 ค่าจ้าง

1) ค่าจ้างได้รับไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ คือ วันละ 165 บาท / วัน (กทม. และ 5 จังหวัดรอบ กทม. และภูเก็ต) 143 บาท / วัน (ชลบุรี เชียงใหม่ นครราชสีมา พังงา ระนอง และ สระบุรี) 133 บาท / วัน (63 จังหวัดที่เหลือ)

2) ลาป่วยได้เท่าที่ป่วยจริง แต่ได้รับค่าจ้างไม่เกิน 30 วันทำงาน

3) ลาคลอดได้ไม่เกิน 90 วัน โดยได้รับค่าจ้าง 45 วัน

4) ลาเพื่อรับราชการทหาร ได้ไม่เกิน 60 วัน โดยได้รับค่าจ้าง

2.2 ค่าล่วงเวลาและค่าทำงานในวันหยุด

1) ทำเกินเวลาทำงานปกติของวันทำงานได้รับค่าล่วงเวลา 1.5 เท่า ของอัตราค่าจ้างต่อ ชั่วโมง

2) ทำงานในวันหยุดในเวลาปกติได้รับ 2 เท่า ของค่าจ้างในวันทำงาน

3) ทำงานล่วงเวลาในวันหยุดได้รับค่าล่วงเวลาในวันหยุดไม่น้อยกว่า 3 เท่า ของอัตรา ค่าจ้างต่อชั่วโมง ในวันทำงานตามชั่วโมงที่ทำ

2.3 ลูกจ้างทั้งชายและหญิงมีสิทธิได้รับค่าจ้าง ค่าล่วงเวลาค่าทำงานในวันหยุด เท่าเทียมกัน ในงานมีลักษณะและคุณภาพอย่างเดียวกันและ ปริมาณเท่ากัน

3. ค่าชดเชย

3.1 การจ่ายค่าชดเชยปกติให้แก่ลูกจ้างซึ่งถูกเลิกจ้างดังนี้

1) ทำงานครบ 120 วัน แต่ไม่ครบ 1 ปี มีสิทธิได้รับค่าชดเชย 30 วัน

2) ทำงานครบ 1 ปี แต่ไม่ครบ 3 ปี มีสิทธิได้รับค่าชดเชย 90 วัน

- 3) ทำงานครบ 3 ปี แต่ไม่ครบ 6 ปี มีสิทธิได้รับค่าชดเชย 180 วัน
- 4) ทำงานครบ 6 ปี แต่ไม่ครบ 10 ปี มีสิทธิได้รับค่าชดเชย 240 วัน
- 5) ทำงานครบ 10 ปี ขึ้นไป มีสิทธิได้รับค่าชดเชย 300 วัน

3.2 การจ่ายค่าชดเชยพิเศษ กรณีเลิกจ้างลูกจ้างเพราะปรับปรุงหน่วยงานตลอดจนกระบวนการผลิต การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี นายจ้างต้องแจ้งต่อพนักงานตรวจแรงงานและลูกจ้างล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 60 วัน ก่อนเลิกจ้าง หากไม่แจ้งล่วงหน้าหรือแจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 60 วัน นายจ้างต้องเสียค่าชดเชยพิเศษดังนี้

- 1) จ่ายค่าจ้างสุดท้าย 60 วัน
- 2) จ่ายไม่เกิน 360 วันเมื่อทำงานเกิน 6 ปี

3.3 กรณีย้ายสถานประกอบกิจการ นายจ้างต้องแจ้งให้ลูกจ้างทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน หากลูกจ้างไม่ต้องการไปทำงานด้วย ลูกจ้าง มีสิทธิบอกเลิกสัญญาโดยได้รับค่าชดเชย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของอัตราค่าชดเชยพิเศษที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับ

4. เงินประกัน

ห้ามมิให้นายจ้างเรียก หรือรับเงินประกันการทำงาน หรือเงินประกันความเสียหายในการทำงานของลูกจ้าง เว้นแต่ลักษณะงานที่ลูกจ้างต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการเงิน หรือทรัพย์สินของนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเรียก หรือรับเงินประกันจากลูกจ้างให้นายจ้างคืนเงินประกันพร้อมดอกเบี้ย ให้แก่ลูกจ้างภายใน 7 วัน นับตั้งแต่วันที่นายจ้างเลิกจ้างหรือวันที่ลูกจ้างออก

5. การว่าจ้างแรงงานเด็ก

5.1 ห้ามใช้แรงงานเด็ก อายุต่ำกว่า 15 ปี ทำงานโดยเด็ดขาด

5.2 ห้ามใช้แรงงานเด็ก อายุต่ำกว่า 18 ปี ในกิจบางประเภทและทำงานระหว่างเวลา 22.00 น. - 06.00 น. ทำงานในวันหยุด และทำงานล่วงเวลา

5.3 ห้ามใช้แรงงานเด็กในสถานที่เดินร่ำ ร้าง หรือรองเง็ง และตามที่กำหนดในกฎหมาย

5.4 ให้ลูกจ้างเด็กที่อายุต่ำกว่า 18 มีสิทธิลาเพื่อรับการอบรมสัมมนาที่จัดโดยสถานศึกษา หรือหน่วยงานรัฐโดยได้รับค่าจ้างแต่ไม่เกิน 30 วัน / ปี

5.5 การจ้างแรงงานเด็กต่ำกว่า 18 ปี ต้องแจ้งพนักงานตรวจแรงงานภายใน 15 วัน นับแต่วันที่เด็กเข้าทำงาน

6. การว่าจ้างแรงงานหญิง

6.1 ห้ามใช้แรงงานหญิงทำงานแบบนั่งร้านที่สูงกว่าพื้นดิน 10 เมตรขึ้นไป และงานก่อสร้างที่ทำให้ดินในอุโมงค์ ใต้น้ำ ในถ้ำ หรือปล่องในภูเขา เว้นแต่งานลักษณะไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและงานอื่นตามที่กฎหมายกำหนดในกฎกระทรวง

6.2 ห้ามใช้แรงงานหญิงมีครรภ์ทำงานในระหว่างเวลา 22.00 น. ถึง 06.00 น. ทำงานล่วงเวลา ทำงานในวันหยุด

6.3 ห้ามมิให้เลิกจ้างแรงงานหญิงเพราะเหตุผลมีครรภ์

6.4 ให้แรงงานหญิงมีสิทธิลาเพื่อคลอดบุตร ครรภ์หนึ่งไม่เกิน 90 วัน

6.5 ห้ามนายจ้าง หัวหน้างานผู้คุม หรือผู้ตรวจงาน ล่วงเกินทางเพศต่อแรงงานหญิง หรือเด็ก

7. ความปลอดภัยในการทำงาน

7.1 สถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างน้อยกว่า 50 คน ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ควบคุม ความปลอดภัยในการทำงานระดับพื้นฐาน ระดับหัวหน้างานและระดับบริหาร เพื่อดูแลความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบกิจการร่วมกับนาย

7.2 สถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร ระดับวิชาชีพ และให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ประกอบด้วย นายจ้าง ผู้แทนระดับบังคับบัญชา ผู้แทนลูกจ้างระดับปฏิบัติการและเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน โดยมีจำนวนคณะกรรมการฯ ตามขนาดสถานประกอบกิจการจ้าง

7.3 นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพประจำปีของลูกจ้างและส่งผลให้พนักงาน ตรวจแรงงาน

ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดชุมพร

จากการศึกษาข้อมูลทางสื่อสารสนเทศ(จังหวัดชุมพร. 2551: ออนไลน์) และเอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับจังหวัดชุมพร พบว่า จังหวัดชุมพรเป็นเมืองเก่าแก่เมืองหนึ่ง ตั้งขึ้นเมื่อใดไม่มีหลักฐานแน่นอน แต่จากหลักฐานในกฎหมายตราสามดวงในรัชสมัยของสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ (สมัยกรุงศรีอยุธยา) สันนิษฐานได้ว่าชุมพรมีอายุตราบจนถึงปัจจุบันกว่า 600 ปีแล้ว โดยสมเด็จพระบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพได้ทรงเรียบเรียงความเกี่ยวกับตำแหน่งที่ตั้งเมืองชุมพรไว้ในตำนานเมืองระนองความตอนหนึ่งว่า “เมืองชุมพรประหลาดผดจากเมืองอื่นๆ ในแหลมมาลายูที่ตั้งมาแต่โบราณ เช่น เมืองไชยา เมืองนครศรีธรรมราช เป็นต้น ล้วนมีโบราณสถาน โบราณวัตถุปรากฏให้เห็นรู้ได้ว่าเป็นเมืองมาแต่โบราณแต่เมืองชุมพรไม่พบโบราณสถานและโบราณวัตถุแต่อย่างใด”อาจจะเป็นด้วยเหตุ 2 ประการ คือ มีพื้นที่น้ำไม่พอกับคนประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งตั้งอยู่ตรงคอคอดแหลมมาลายู ซึ่งมักเป็นสมรภูมิรบพุ่งกันตรงนี้ จึงไม่สามารถสร้างเมืองถาวรไว้แต่ต้องรักษาไว้เป็นเมือง "หน้าด่าน"

สำหรับชื่อ "เมืองชุมพร" สันนิษฐานว่ามาจากคำว่า "ชมนุมพล" เนื่องจากเป็นเมืองหน้าด่าน การเดินทัพไม่ว่าจะมาจากฝ่ายเหนือหรือฝ่ายใต้ เข้ามาดังค่ายชมนุมพลกันที่นี้จึงเรียกจุดนี้ว่า "ชมนุมพล"

แต่ด้วยเหตุที่คนภาคใต้ชอบพูดคำสั้นๆ จึงตัดคำกลางออกเหลือเพียง"ชุมพล" และต่อมาเพี้ยนเป็น "ชุมพร" อีกประการหนึ่งในการเดินทางไปรบทัพจับศึกของแม่ทัพนายกองตั้งแต่สมัยโบราณ เมื่อจะเคลื่อนพลจะต้องทำพิธีบวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ขอให้ได้รับชัยชนะในการสู้รบเป็นการบำรุงขวัญทหารในสถานที่ชุมนุมเพื่อรับพร เช่นนี้ตรงกับความหมาย "ชุมนุมพร" หรือ"ประชุมพร" ซึ่งทั้งสองคำนี้อาจเป็นต้นเหตุของคำว่า"ชุมพร"เช่นเดียวกัน แต่ในอีกทางหนึ่งสันนิษฐานว่า น่าจะได้อามาจากชื่อพันธุ์ไม้ธรรมชาติในท้องถิ่นเช่นเดียวกับชื่อท้องที่ทั่ว ๆ ไป เพราะที่ตั้งเมืองเดิมบนฝั่งแม่น้ำชุมพรมีต้นมะเดื่อชุมพรขึ้นอยู่มากมายต้นมะเดื่อชุมพรจึงเป็นสัญลักษณ์ประจำเมืองปรากฏอยู่ในตราจังหวัดจนถึงปัจจุบัน

ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดชุมพรเป็นจังหวัดตอนบนสุดของภาคใต้ มีที่ตั้งอยู่ระหว่างเส้นละติจูดที่ 10 องศา 29 ลิปดาเหนือ และเส้นลองจิจูดที่ 99 องศา 11 ลิปดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพมหานครตามเส้นทางรถยนต์ (ถนนเพชรเกษม) ประมาณ 463 กิโลเมตร และเส้นทางรถไฟสายใต้ประมาณ 476 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 3.75 ล้านไร่ หรือ 6,010.849 ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่มากเป็นอันดับ 4 ของภาคใต้ โดยมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ทิศใต้	ติดต่อกับ	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอไทย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	จังหวัดระนอง และประเทศเมียนมาร์

ประชากร

ข้อมูลประชากรตามทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง (ณ กันยายน 2551) จังหวัดชุมพรมีประชากร รวม 482,813 คน เป็นชาย 240,793 คน เป็นหญิง 242,020 คน จำนวน 182,027 ครัวเรือน มีขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ย 3.6 คน อาศัยอยู่ในเขตเมืองประมาณ 97,872 คน (ร้อยละ 20.28 ของประชากร) ตามที่ปรากฏในตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 ข้อมูลจำนวนประชากรจังหวัดชุมพร

อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			จำนวน ครัวเรือน
	ชาย	หญิง	รวม	
1. เมืองชุมพร	70,295	72,322	142,617	58,629
2. ท่าแซะ	39,993	39,346	79,339	27,800
3. ปะทิว	22,856	22,897	45,753	16,790
4. หลังสวน	34,827	35,924	70,751	25,135
5. ละแม	14,103	13,871	27,974	10,265
6. พะโต๊ะ	11,727	10,772	22,499	8,989
7. สวี	34,782	34,775	69,557	25,943
8. หungตะโก	12,210	12,113	24,323	8,476
รวม	240,793	242,020	482,813	182,027

ที่มา: กรมการปกครอง จังหวัดชุมพร (เดือนกันยายน 2551).

สภาพภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่ของจังหวัดชุมพรแบ่งเป็น 3 ลักษณะใหญ่ ๆ ได้แก่ พื้นที่ราบตอนกลาง พื้นที่ราบชายฝั่งทะเล พื้นที่ทางทิศตะวันตกเป็นที่สูงและภูเขา ทิวเขาที่สำคัญได้แก่ ทิวเขาตะนาวศรี ซึ่งเป็นพรมแดนทางธรรมชาติระหว่างประเทศ ถัดจากแนวที่สูงมาทางด้านตะวันออก เป็นที่ราบตอนกลางซึ่งมีลักษณะเป็นที่ราบลูกคลื่นและที่ราบลุ่ม เป็นเขตเกษตรกรรมที่สำคัญ สำหรับพื้นที่ทางตะวันออกเป็นที่ราบชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 222 กิโลเมตร ลักษณะชายหาดของจังหวัดชุมพรค่อนข้างเรียบ มีความโค้งเว้าน้อย ความกว้างของจังหวัดโดยเฉลี่ย 36 กิโลเมตร

การปกครอง

การแบ่งเขตการปกครอง แบ่งออกเป็น 8 อำเภอ 70 ตำบล 743 หมู่บ้าน 58 อบต. 20 เทศบาล ตามที่ปรากฏในตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2 การแบ่งเขตการปกครองจังหวัดชุมพร

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ตำบล (แห่ง)	หมู่บ้าน (แห่ง)	อบต. (แห่ง)	เทศบาล (แห่ง)
1.เมืองชุมพร	675.103	17	161	13	6
2.หลังสวน	727.285	13	148	10	2
3.สวี	799.578	11	115	10	1
4.ท่าแซะ	1,531.218	10	116	10	2
5.ปะทิว	672.412	7	75	5	5
6.ละแม	296.140	4	47	4	1
7.ทุ่งตะโก	291.785	4	35	2	2
8.พะโต๊ะ	1,017.328	4	46	4	1
รวม	6,010.849	70	743	58	20

ที่มา: องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร (เดือนกันยายน 2551).

สภาพภูมิอากาศ

จังหวัดชุมพร เป็นเขตที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นเหตุให้มีฤดูกาลเพียง 2 ฤดู ดังนี้

1. ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ – กลางเดือนพฤษภาคม
2. ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม - กลางเดือนธันวาคม

ในช่วงปี พ.ศ. 2545 – 2550 ปริมาณน้ำฝนในจังหวัดชุมพร อยู่ในช่วง 1,553 – 2,306 มิลลิเมตร โดยเฉลี่ยแล้วมีฝนตกปีละประมาณ 184 วัน มีอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยประมาณ 34.8 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิต่ำสุดที่ 21.6 องศาเซลเซียส

ทรัพยากรธรรมชาติ

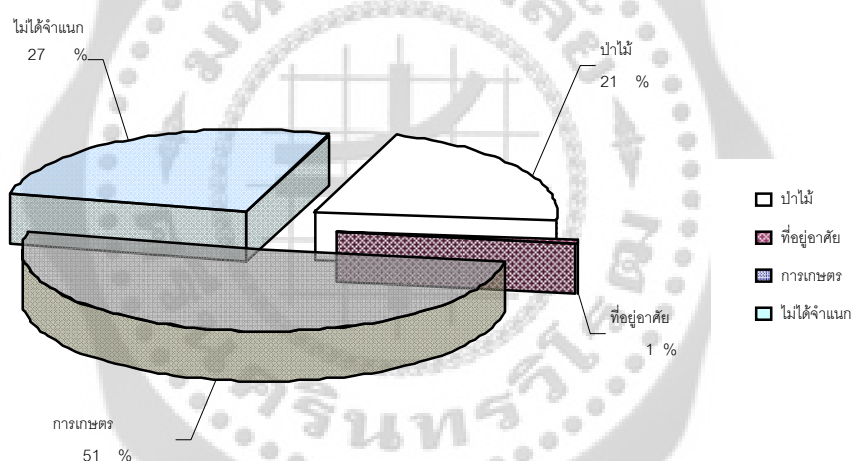
1. ทรัพยากรดินและการใช้ที่ดิน ลักษณะดินที่พบในจังหวัดชุมพร แบ่งออกเป็นหน่วยหรือกลุ่มใหญ่ๆ ได้ 29 หน่วยดิน หรือกลุ่มดิน โดยปะปนกันไปในแต่ละพื้นที่จากลักษณะของดินทั้งหมด สามารถแบ่งตามประเภทของดินได้ 6 กลุ่ม ดังนี้

- 1.1 กลุ่มดินพื้นที่ดินเค็มชายฝั่งทะเล ครอบคลุมพื้นที่ ร้อยละ 5 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด
- 1.2 กลุ่มดินดิน ครอบคลุมพื้นที่ ร้อยละ 30 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด

- 1.3 กลุ่มดินทราย ครอบคลุมพื้นที่ ร้อยละ 5 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด
- 1.4 กลุ่มดินภูเขา ครอบคลุมพื้นที่ ร้อยละ 15 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด
- 1.5 พื้นที่ภูเขา ครอบคลุมพื้นที่ ร้อยละ 35 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด
- 1.6 กลุ่มดินนา ครอบคลุมพื้นที่ ร้อยละ 10 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด

เมื่อพิจารณาลักษณะสภาพดินของจังหวัดชุมพรโดยรวมแล้วบริเวณด้านตะวันตกของจังหวัด ลักษณะดินจะเป็นพื้นที่ภูเขา บริเวณตอนกลางของจังหวัด ลักษณะดินจะเป็นดินตื้น และดินนา ซึ่งเหมาะแก่การเกษตรกรรม ส่วนด้านตะวันออกของจังหวัด ลักษณะดินจะเป็นดินทราย ดินเค็มชายฝั่งทะเลและดินภูเขา รวมทั้งดินพื้นที่ภูเขาเป็นบางส่วนด้วย

จากการสำรวจสถิติการใช้ที่ดินของจังหวัด เมื่อปี 2551 พบว่าพื้นที่ทั้งจังหวัด จำนวน 3,755,630 ไร่ จำแนกเป็นพื้นที่ถือครองทางการเกษตร 1,920,888 ไร่ พื้นที่ป่าไม้ 806,813 ไร่ ที่อยู่อาศัย 56,442 ไร่ และพื้นที่ไม่ได้จำแนก 1,027,930 ไร่

ภาพประกอบ 2 แผนภาพแสดงการจำแนกพื้นที่ในจังหวัดชุมพร

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ เดือนกันยายน 2551.

สำหรับสถิติการออกเอกสารสิทธิและใบจองให้แก่ราษฎรในจังหวัดชุมพร มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี ข้อมูล เดือน ตุลาคม 2550 จังหวัดชุมพรโดยสำนักงานที่ดินจังหวัดชุมพร ได้ออกเอกสารสิทธิโฉนดที่ดินไปแล้ว จำนวน 307,937 แปลง เนื้อที่ประมาณ 1,157,923 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 30.83 ของพื้นที่ทั้งหมด

2. ทรัพยากรป่าไม้ จังหวัดชุมพรมีพื้นที่ป่าไม้ครอบคลุมทุกอำเภอ แต่จะมีความหนาแน่นทางด้านทิศตะวันตกของพื้นที่จังหวัด โดยมีพื้นที่ป่าไม้ทั้งหมด 2,082,298 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 55.04 ของพื้นที่จังหวัด

ทั้งหมด จากการสำรวจพื้นที่ป่าโดยบันทึกภาพจากดาวเทียม Landsat-5 (TM) Landsat-7 (TM) มาตราส่วน 1 : 50,000 เมื่อปี พ.ศ.2547 พื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดชุมพรมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากมีการบุกรุกพื้นที่เพื่อใช้ทำการเกษตร เช่น สวนส้ม สวนยาง สวนปาล์มน้ำมัน ฯลฯ โดยปัจจุบันมีพื้นที่ป่าไม้จริงเพียง 658,125 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 17.52 ของพื้นที่จังหวัด ประเภทป่าไม้ในจังหวัดชุมพรเป็นประเภทไม้ผลัดใบ 3 ชนิดป่า ได้แก่ ป่าดิบชื้น ป่าชายหาด และป่าพรุ จำแนกได้ดังนี้

2.1 ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 26 ป่า มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น 1,941,426.50 ไร่ จำแนกเป็น เขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ (โซน C) จำนวน 13 ป่า เนื้อที่ 1,287,914 ไร่ เขตพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ (โซน E) มีจำนวน 19 ป่า รวมพื้นที่ 359,700 ไร่ เขตพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการเกษตร (โซน A) มีพื้นที่จำนวน 9 ป่า รวมพื้นที่ทั้งสิ้น 293,812 ไร่ ซึ่งพื้นที่ในส่วนนี้รัฐบาลมีนโยบายที่จะนำไปจัดให้แก่ราษฎรทำกิน ตาม พ.ร.บ.การปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม จากนั้นนโยบายนี้กรมป่าไม้ได้มอบพื้นที่ป่าไม้ในเขตที่มีความเหมาะสมต่อการเกษตรกรรมให้แก่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม นำไปปฏิรูปที่ให้แก่เกษตรกรแล้ว จำนวน 544,443.71 ไร่ ดังนั้น ปัจจุบันจึงยังคงเหลือพื้นที่ป่าไม้เพียง จำนวน 1,617,598.32 ไร่ จำแนกเป็นพื้นที่ในเขตอนุรักษ์ 1,337,856 ไร่ และ เขตเศรษฐกิจ 279,742.32 ไร่

2.2 เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จังหวัดชุมพร มีพื้นที่ป่าที่จัดเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน 4 แห่ง และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว 4 แห่ง ดังนี้ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอุทยานเสด็จในกรมหลวงชุมพร ด้านทิศเหนือ เนื้อที่ 230,620 ไร่ อยู่ในท้องที่ตำบลบ่อไร่ ตำบลสลุย ตำบลสองพี่น้อง อำเภอกาบัง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอุทยานเสด็จในกรมหลวงชุมพร ด้านทิศใต้ เนื้อที่ 90,000 ไร่ อยู่ในท้องที่ตำบลหินแก้ว ตำบลบ่อไร่ อำเภอกาบัง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งระยะ - นาสัก มีพื้นที่ครอบคลุม 2 จังหวัด คือ จังหวัดชุมพร และจังหวัดระนอง เนื้อที่ 102,970 ไร่ อยู่ในท้องที่อำเภอเมืองชุมพร และอำเภอสวี เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าควนแม่ยายหม่อม เนื้อที่ 211,650 ไร่ อยู่ในท้องที่อำเภอพะโต๊ะ อำเภอหลังสวน และอำเภอละแม

2.3 อุทยานแห่งชาติ พื้นที่กำหนดให้จัดเป็นอุทยานแห่งชาติในเขตพื้นที่จังหวัดชุมพร มี 2 แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร จัดเป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเล มีที่ทำการตั้งอยู่ตำบลหาดทรายรี อำเภอเมืองชุมพร เนื้อที่ 198,125 ไร่ อุทยานชาติน้ำตกหงาว เป็นอุทยานแห่งชาติที่มีที่ทำการตั้งอยู่ในเขตจังหวัดระนอง แต่มีพื้นที่รับผิดชอบส่วนหนึ่งอยู่ในเขตจังหวัดชุมพร ในท้องที่อำเภอพะโต๊ะ อำเภอหลังสวน อำเภอทุ่งตะโก และวนอุทยานน้ำตกกะเปาะ ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบล หงส์เจริญ อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร มีเนื้อที่ 281 ไร่ และป่าเตรียมการสงวน จำนวน 1 แห่ง คือ ป่าหนองเนียน ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ตำบล นาชะอัง อำเภอเมืองชุมพร กับตำบลสะพลี อำเภอปะทิว มีเนื้อที่ประมาณ 4,250 ไร่

3. ทรัพยากรแหล่งน้ำ แหล่งน้ำที่สำคัญจังหวัดชุมพรมีแหล่งน้ำหลักที่สำคัญประกอบ ด้วยแม่น้ำลำคลองสายสั้นที่ไหลจากเทือกเขาฝั่งตะวันตกของจังหวัด ซึ่งเป็นต้นน้ำลำธารลงสู่อ่าวไทย มีแม่น้ำ

ที่สำคัญได้แก่ แม่น้ำท่าตะเภา แม่น้ำชุมพร คลองรับร่อ คลองท่าแซะ แม่น้ำหลังสวน คลองสวี คลองตะโก และคลองละแม

4. เศรษฐกิจ แร่ธาตุที่สำคัญ แร่ดีบุกเป็นแร่ธรรมชาติที่สำคัญอย่างหนึ่งของจังหวัด ซึ่งได้มีการทำเหมืองกันมาช้านาน ตั้งแต่ก่อนปี พ.ศ. 2454 เป็นแร่ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ เคยทำรายได้ให้จังหวัด โดยในปี พ.ศ. 2525 ได้จัดเก็บเงินค่าภาคหลวงแร่ ได้มากถึง 33,585,076.85 บาท แต่หลังจากปี พ.ศ.2528 ได้เกิดภาวะราคาแร่ดีบุกตกต่ำต่อเนื่องตลอดมา ประกอบกับอุปกรณ์การผลิตมีราคาสูงมาก การทำเหมืองแร่ดีบุกจึงไม่คุ้มกับการลงทุน ผู้ประกอบการได้ชะลอการผลิตและหยุดการทำเหมืองแล้วไปประกอบอาชีพอย่างอื่น อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการทำเหมืองแร่ดีบุกได้ยุติตามกลไกที่ได้เปลี่ยนแปลงของตลาดโลก จังหวัดชุมพรก็ยังมีแร่และทรัพยากรธรรมชาติชนิดอื่นที่ได้พัฒนาขึ้นมาใช้แทนแร่ดีบุกได้ เช่น แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง แร่ทรายแก้ว เป็นต้น

สภาพเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัด มีสาขาหลัก คือ สาขาเกษตรกรรม ซึ่งเป็นสาขานำในโครงสร้างการผลิตของจังหวัด (ร้อยละ48.68) รองลงมาเป็นสาขาการผลิตด้านการขายส่ง-ขายปลีก (ร้อยละ11.80) และสาขาอุตสาหกรรม (ร้อยละ9.02) ตามลำดับจากข้อมูล ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในปีพ.ศ.2550 จังหวัดชุมพร มีมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมของจังหวัด (GDP) ตามราคาประจำปีประมาณ 45,580 ล้านบาท หรือร้อยละ 5.31 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อคน (Per capita GPP) ประมาณ 92,192 บาท สาขาการผลิตที่ทำรายได้ให้แก่จังหวัดมากที่สุด คือ สาขาเกษตรกรรม มีมูลค่าการผลิตประมาณ 22,435 ล้านบาท รองลงมา คือ สาขาการค้าส่งและค้าปลีกมีมูลค่าการผลิตประมาณ 5,522 ล้านบาท ในช่วง 4 ปีที่ผ่านมาจังหวัดชุมพรมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยเฉลี่ยร้อยละ5.9ต่อปี การผลิตในสาขาเกษตรกรรม ประกอบด้วย พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา กาแฟ ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ไม้ผลและการประมง

ด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตรเช่น อุตสาหกรรมผักและผลไม้บรรจุกระป๋อง อุตสาหกรรมการสกัดน้ำมัน ปาล์ม อุตสาหกรรมอาหารทะเลแช่แข็ง อุตสาหกรรมปลาป่น เป็นต้น ในปี พ.ศ. 2550 จังหวัดชุมพร มีโรงงานทั้งสิ้น 509 แห่ง จำนวนเงินลงทุน 10,887 ล้านบาท มีจำนวนคนงาน 10,850 คน

สภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนในจังหวัดชุมพร จากรายงานผลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ.2549 พบว่าครัวเรือนในจังหวัดชุมพร มีจำนวนสมาชิกโดยเฉลี่ย 3.38 คน/ครัวเรือน อายุเฉลี่ยของหัวหน้าครัวเรือนประมาณ 49.4 ปี ประมาณร้อยละ 89.6 เป็นเจ้าของบ้านและที่ดิน ครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้มีประมาณร้อยละ 98.0 มีการโยกย้ายที่อยู่อาศัยในอัตราค่อนข้างต่ำ คือประมาณร้อยละ 11.7 ของครัวเรือนทั้งหมดที่รายงานว่าอยู่ในอำเภอเดิมน้อยกว่า 10 ปี

ครัวเรือนในจังหวัดชุมพร มีรายได้โดยเฉลี่ยประมาณ เดือนละ 11,482 บาท และมีค่าใช้จ่าย โดยเฉลี่ยประมาณเดือนละ 10,667 บาท/ครัวเรือน โดยที่รายได้สูงกว่ารายจ่ายประมาณ ร้อยละ 7.0 หรือ ประมาณ 815 บาทต่อเดือน/ครัวเรือน

ด้านการกสิกรรม พื้นที่ทำการเกษตรในจังหวัด มีจำนวน 2,187,438 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 58.33 ของพื้นที่ทั้งหมด 3.75 ล้านไร่ ประกอบด้วยพื้นที่นา 449,062 ไร่ พืชไร่ 44,139 ไร่ ไม้ผล 388,438 ไร่ ไม้ยืนต้น 1,687,187 ไร่ มีพื้นที่ชลประทาน 143,836 ไร่(ร้อยละ 6.95 ของพื้นที่ถือครองทางการเกษตร) โครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จำนวน 19 สถานี มีพื้นที่ส่งน้ำ 25,960 ไร่จากพื้นที่โครงการทั้งสิ้น 40,000 ไร่

ด้านการประมง จังหวัดชุมพรมีแนวเขตติดต่อกับอ่าวไทยจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ถึงเขตติดต่ออำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความยาวถึง 222 กม. จึงมีศักยภาพทางการประมงในระดับสูงมาก มีระบบการจัดการประมงน้ำจืด การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ช่วยให้รายได้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสูงขึ้น ชาวประมงสามารถทำการประมงในอ่าวไทยได้ประมาณปีละ 7 – 9 เดือน มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้านการประมงในปี 2550 จำนวน 4,332 ล้านบาท

5. การคมนาคมและขนส่ง ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการคมนาคมและขนส่ง สภาพที่ตั้งของ จังหวัดชุมพร เป็นจุดศูนย์กลางของการเดินทางระหว่างภาคกลางกับภาคใต้ โดยมีเส้นทางคมนาคม ติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ ได้สะดวก ดังนี้

5.1 ทางรถยนต์ มีทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัด คือ ทางหลวงหมายเลข 4 (เพชรเกษม) ซึ่งเป็นถนนสายหลักจากเหนือจรดใต้และถนนสายต่าง ๆ ใช้เดินทางติดต่อภายในจังหวัดใกล้เคียง และกรุงเทพมหานครได้โดยสะดวก

5.2 ทางรถไฟ มีเส้นทางรถไฟสายใต้จากกรุงเทพมหานครผ่านจังหวัดชุมพร ไปสู่จังหวัดใต้สุดของประเทศ โดยมีขบวนรถโดยสารผ่าน ขึ้น – ลง วันละ 28 ขบวน ขบวนรถสินค้า 6 ขบวน

5.3 ทางอากาศ มีสนามบิน จำนวน 1 แห่ง ตั้งอยู่ที่ตำบลชุมโค อำเภอปะทิว ห่างจากตัวเมืองชุมพร ประมาณ 40 กิโลเมตร

5.4 การโทรศัพท์ มีชุมสาย 24 แห่ง มีศูนย์บริการลูกค้าองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ทศท.) เปิดให้บริการแล้ว 5 แห่ง สามารถให้บริการโทรศัพท์ จำนวน 37,057 เลขหมาย

5.5 การไปรษณีย์โทรเลข ในปีงบประมาณ 2550 มีทำการไปรษณีย์โทรเลข ในทุกอำเภอ และแหล่งชุมชนใหญ่ ๆ รวม 14 แห่ง

5.6 การสาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2548 จังหวัดชุมพร ได้จำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่ประชาชนทุกอำเภอ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 127,239 ราย จำนวนกระแสไฟฟ้าที่จำหน่ายทั้งสิ้น 1,1644 ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง การประปาในจังหวัด มีสำนักงานประปา 2 แห่ง คือ การประปาชุมพร และการประปา หลังสวน โดยที่การประปาชุมพรมีเขตการจ่ายน้ำประปารวมเขตพื้นที่อำเภอปะทิวและท่าแซะ ด้วยกำลังการผลิตน้ำประปาของจังหวัดทั้งสิ้น 2,300 ลูกบาศก์เมตร มีผู้ใช้น้ำประปา 30,701 ราย

6. สภาพสังคม การศึกษาและการสาธารณสุข ในปีการศึกษา 2551 จังหวัดชุมพร มีโรงเรียน 304 แห่ง มีครู 4,618 คน จำนวนนักเรียน 84,151 คน คิดเป็นอัตราส่วนครูต่อนักเรียน 1 : 18 มีสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา 11 แห่ง สังกัดกรมอาชีวศึกษา 6 แห่ง สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 1 แห่ง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2 แห่ง และสถาบันอุดมศึกษา 2 แห่ง มีจำนวนนักศึกษารวมประมาณ 10,200 คน

6.1 การสาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2551 จังหวัดชุมพร มีโรงพยาบาลทั้งสิ้น 15 แห่ง ซึ่งเป็นโรงพยาบาลประเภทให้บริการทั่วไปทุกแห่ง มีเตียงผู้ป่วย 1,199 เตียง มีแพทย์ 112 คน พยาบาล 733 คน เภสัชกรและเจ้าหน้าที่สาธารณสุข รวม 157 คน โดยมีอัตราส่วนประชากร 5,299 คน ต่อแพทย์หนึ่งคน และอัตราส่วนประชากร 657 คน ต่อพยาบาล 1 คน

6.2 งานประเพณีประจำปีของจังหวัด จังหวัดชุมพร มีการจัดงานประเพณีที่เป็นวัฒนธรรมสืบทอดกันมาเป็นเวลายาวนาน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ด้านวัฒนธรรมและสังคมของชุมชน โดยมีการจัดงานประเพณีประจำปีที่สำคัญ ๆ ดังนี้

6.2.1 งานโลกทะเลชุมพร อยู่ในช่วงเดือน มีนาคม – พฤษภาคม

6.2.2 งานผลไม้เมืองหลังสวน ช่วงเดือน สิงหาคม

6.2.3 งานประเพณีแห่งพระแข่งเรือ อำเภอหลังสวน ช่วงเดือน ตุลาคม

6.2.4 ล่องแก่งพะโต๊ะ อำเภอพะโต๊ะ ช่วงเดือน พฤศจิกายน – ธันวาคม

6.2.5 งานเทศกาลพระเกียรติเสด็จในกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์และงานกาชาด ช่วงเดือนธันวาคม

สถานที่ท่องเที่ยว

จังหวัดชุมพรเป็นจังหวัดประตูด่านแรกของภาคใต้ มีหาดทรายทอดยาวถึง 222 กิโลเมตร มีเกาะแก่งมากกว่า 40 แห่ง ความสวยงามของน้ำทะเลสีคราม ความร่มรื่นของสภาพธรรมชาติ แนวปะการัง ดอกไม้ทะเลและฝูงปลาหลากชนิด ทำให้จังหวัดชุมพรเหมาะแก่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นเมืองผลไม้ที่มีผลไม้ขึ้นชื่อนานาชนิด มีช่วงฤดูกาลผลไม้ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม – สิงหาคม ไม่ว่าจะเป็นกล้วยเล็บมือนาง ทุเรียน ลองกอง เงาะ มังคุด เป็นต้น เหมาะอย่างยิ่งสำหรับการท่องเที่ยวแบบเชิงเกษตร ซึ่งการท่องเที่ยวแบบนี้เป็นการท่องเที่ยวที่สามารถเข้าไปสัมผัสถึงวิถีของชาวสวน กิจกรรมภายในสวนรวมถึง อิ่มอร่อยไปกับผลไม้ นอกจากนี้ จังหวัดชุมพรยังมีสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ดังนี้

1. โครงการพัฒนาพื้นที่หนองใหญ่ตามพระราชดำริ ตั้งอยู่ที่ตำบลบางลึก อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ซึ่งเป็นแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในการทำแก้มลิงธรรมชาติบริเวณหนองใหญ่ให้สามารถกักเก็บน้ำได้เพียงพอต่อการบรรเทาปัญหาอุทกภัยและเก็บน้ำไว้ใช้ใน

ฤดูแล้ง ในบริเวณพื้นที่ มีพลับพลาที่ประทับ และจังหวัดชุมพรได้พัฒนาพื้นที่แห่งนี้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเป็นเครื่องเตือนใจให้รำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณ ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ที่ทรงห่วงใยและทรงชี้แนะให้พสกนิกรชาวชุมพรรอดพ้นจากอุทกภัยที่ต้องประสบเป็นประจำ

2. ปากน้ำชุมพร (ปากแม่น้ำท่าตะเภา) ห่างจากตัวเมือง 13 กิโลเมตร ไปตามทางหลวงหมายเลข 4001 เป็นหมู่บ้านชาวประมงใหญ่ของชุมพร บ้านเรือนตั้งอยู่ริมปากอ่าว มีเรือให้เช่าไปเที่ยวเกาะต่าง ๆ

3. ท่าเรือไปเกาะเต่า เกาะเต่า (ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี) สามารถเดินทางได้จากท่าเรือซึ่งตั้งอยู่ที่บริเวณสะพานท่ายาง ห่างจากตัวเมืองไปทางปากน้ำชุมพร 7 กิโลเมตร มีเรือโดยสารออกจากท่ายางไปยังเกาะเต่าทุกวัน

4. หาดทรายขาว ห่างจากตัวเมืองเป็นระยะทาง 12 กิโลเมตร มีถนนเลียบริมชายหาดเป็นที่ตั้งของร้านอาหารทะเล บริเวณใกล้เคียงเป็นที่ตั้งของโรงแรมโนโวเทล ซึ่งเป็นโรงแรมระดับ 5 ดาว

5. หาดทรายรี อยู่บริเวณอ่าวชุมพร ใช้เส้นทางเดียวกับทางไปปากน้ำชุมพร แล้วแยกซ้ายเข้าทางหลวง 4098 ผ่านหาดทรายขาว และหาดผาแดง รวมระยะทางห่างจากตัวเมือง 20 กิโลเมตร เป็นหาดทรายขาวและมีสีขาวสะอาดตา มีที่พัก และร้านอาหารบริการริมหาด รวมทั้งเป็นที่ตั้งอนุสรณ์สถานของพลเรือเอกพระบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ผู้ทรงสถาปนากองทัพเรืออันทันสมัยให้กับประเทศไทย และเป็นที่เคารพของชาวชุมพร ณ ที่นี้มีสิ่งก่อสร้างที่เป็นอนุสรณ์ของพระองค์ คือ ศาลเสด็จในกรมหลวงชุมพรฯ (ศาลเก่าและศาลใหม่) และเรือหลวงชุมพร ซึ่งเป็นเรือตอร์ปิโดขนาดใหญ่

6. หาดทุ่งวัวแล่น อยู่ในเขตอำเภอปะทิว จากตัวเมืองมีถนนลาดยางถึงหาดทุ่งวัวแล่น เป็นระยะทาง 16 กิโลเมตร หาดทุ่งวัวแล่นเป็นหาดทรายที่สวยงามและขึ้นชื่อของจังหวัดชุมพร หาดทรายขาวและสะอาด เหมาะแก่การเล่นน้ำ มีเรือให้เช่าเที่ยวเกาะต่าง ๆ เช่น เกาะง่ามใหญ่ เกาะง่ามน้อย และพาไปดำน้ำดูปะการัง

7. อ่าวพังกา ออกเดินทางจากตัวเมืองไปตามถนนไทรตันผ่านเข้าตำบลนาชะอังประมาณ 8 กิโลเมตร ถึงอ่าวพังกา บริเวณอ่าวกว้างขวางเต็มไปด้วยทิวมะพร้าว ยังคงมีความงดงามตามธรรมชาติเหมาะที่จะใช้เป็นสถานที่พักผ่อน ปลายอ่าวมีเนินเขาจากจุดนั้นจะสามารถมองเห็นทิวทัศน์เบื้องล่างได้ รวมทั้งเป็นที่ตั้งของสถานสงเคราะห์คนชราบ้านอุ้มทองพังกา เพื่อให้สวัสดิการแก่ผู้สูงอายุ

8. หาดอรุณทิพย์ อยู่ในเขตอำเภอทุ่งตะโก ออกเดินทางจากตัวเมือง ใช้ทางหลวงหมายเลข 41 เมื่อไปถึงถึงหลักกิโลเมตรที่ 44 – 45 ให้เลี้ยวซ้ายเข้าปากตะโกไปประมาณ 10 กิโลเมตร เป็นหาดทรายยาวประมาณ 3 กิโลเมตร มีศาลกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์เช่นเดียวกับที่หาดทรายรี

9. ท้องเที่ยวตามเกาะต่างๆ แถบชายฝั่งทะเลของชุมพรใช้วิธีการเดินทางโดยเรือออกไปไม่ไกลนักจะมีเกาะสวยๆ ให้เที่ยวชมหลายแห่ง เช่น เกาะมัดโพน เป็นเกาะเล็ก ๆ อยู่ปากอ่าวชุมพร เกาะสาเก

เกาะทะลุ เกาะจระเข้ เกาะมะพร้าว เกาะเสม็ด เกาะแรด เกาะมัตตรา เกาะง่าม และเกาะรังนก (เกาะลังกาจิว) มีสัมปทานการเก็บรังนก ซึ่งการขึ้นเกาะต้องได้รับอนุญาตจากบริษัทเจ้าของสัมปทานเสียก่อน

10. น้ำตกเหวโหลม อยู่ในเขตอำเภอพะโต๊ะ ตามเส้นทางสายพะโต๊ะ – ราชกรุ 16 กิโลเมตร แล้วแยกขวไปอีก 6 กิโลเมตร เป็นน้ำตกขนาดใหญ่มีสองชั้น ช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงกุมภาพันธ์ สามารถล่องแพจากบริเวณน้ำตกไปตามคลองบกไฟ ใช้เวลา 2 ชั่วโมง นอกจากนี้ยังมีน้ำตกอื่น ๆ ในเขตอำเภอหลังสวน ได้แก่ น้ำตกห้วยเหมือง ห่างจากอำเภอหลังสวนไป 10 กิโลเมตร มีทางแยกเข้าน้ำตกอีก 20 กิโลเมตร และน้ำตกทับช้าง ซึ่งแยกจากทางหลวงสาย 41 บริเวณป้อมตำรวจสามหม้าย อำเภอหลังสวนไปอีก 15 กิโลเมตร

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

1. พายเรือคายัค ชมทะเลชุมพร บริเวณหาดทรายรี อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร มีกิจกรรมพายเรือคายัค ชมท้องทะเลอ่าวไทยจากหาดทรายรีไปยังเกาะรังนก เกาะมะพร้าว ใช้เวลาประมาณ 20 นาที ซึ่งสามารถมองเห็นได้จากหาดทรายรี กิจกรรมที่น่าสนใจ ได้แก่ พายเรือคายัคเล่นน้ำบริเวณรอบเกาะ เดินเล่นบนชายหาดและพักผ่อนและดำน้ำดูปะการังน้ำตื้นรอบ ๆ เกาะ

2. เที่ยวชมนาทุ่ง สัมผัสวิถีชีวิตในบริเวณ อำเภอปะทิว มีการทำนาและปลูกข้าว ซึ่งมีพันธุ์เฉพาะที่นิยมปลูกกันมากในอดีต คือ ข้าวเหลืองปะทิว ซึ่งปัจจุบันชาวบ้านไม่ค่อยนิยมปลูกเพราะมีพันธุ์ข้าวที่ดีกว่า กลุ่มชาวบ้านบางสน อำเภอปะทิวได้มีการทำนาแบบวิถีดั้งเดิม กิจกรรมที่น่าสนใจในแปลงเกษตร ชมและทดลองการไถหว่าน ดำนา ถอนต้นกล้า ในฤดูเก็บเกี่ยวข้าว รับประทานอาหารพื้นบ้านในกะละมะพร้าว และผักปลอดสารพิษ

3. คุณก ชุมพรมีพื้นที่ส่วนใหญ่ติดชายฝั่งทะเล จึงมีนกนานาชนิดอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะนกที่อาศัยอยู่บริเวณป่าชายเลน เช่น นกชายเลน นกลุมพูแดง นกอีโกลี นกหัวโตกินปู นกกระต๊อสีอิฐ

4. ดำน้ำชมปะการัง ชุมพรมีเกาะน้อย – ใหญ่ รวมทั้งสิ้น 44 เกาะ เป็นแนวปะการังน้ำตื้น 40 เกาะ เช่น ปะการังสมองเขากวาง จานและดอกไม้ทะเล ส่วนอีก 4 เกาะ เป็นแนวปะการังน้ำลึก เช่น ดอกไม้ทะเล ฟองทะเล ปะการังสีดำ แนวปะการังเหล่านี้มีความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต ปลาที่พบในแนวปะการังหลายชนิดในบริเวณนี้ มักไม่ค่อยพบในบริเวณอื่นโดยแหล่งน้ำของชุมพร จุดดำน้ำที่น่าสนใจ ได้แก่ ดำน้ำลึกบริเวณเกาะง่ามใหญ่ เกาะง่ามน้อย เกาะหินแพ เกาะหินหลักง่าม เกาะทะลุ เกาะกะโหลก เกาะหลักแรด เกาะร้านเป็ด เกาะร้านไก่ ส่วนแหล่งดำน้ำตื้นบริเวณ เกาะมัตตรา เกาะทองหลาง เกาะแรด เกาะไข่และเกาะจระเข้

5. กิจกรรมเดินป่าและกิจกรรมล่องแก่ง – ล่องแพ กิจกรรมที่ขึ้นชื่อของอำเภอพะโต๊ะที่ท้าทายความสามารถของนักท่องเที่ยวผู้รักการผจญภัย ได้แก่ การล่องแก่ง เส้นทางล่องมี 7 แก่ง ได้แก่ แก่ง

บกไฟ แก่งเหวบัวทอง แก่งเหวดาวัน แก่งเหวดาอัน แก่งเขื่อนน้ำวน แก่งหัวกะโหลก และแก่งหินช้าง รวมระยะทาง 11 กิโลเมตร

6. กิจกรรมเดินป่าขึ้นยอดเขาสัมผัสผืนทะเลหมอกของป่าต้นน้ำพะโต๊ะ ยอดเขาที่น่าสนใจ ได้แก่ ยอดเขาพ่อตาโขงโค้ง ยอดเขาทุ่ง ปกคลุมด้วยธรรมชาติที่หลากหลายด้วยพันธุ์ไม้และพันธุ์พืชและทะเลหมอกยามเช้ายามเย็นยามอัสดง

7. ล่องเรือชมหิ่งห้อย ล่องเรือสูดอากาศบริสุทธิ์ ตามลำน้ำท่าตะเภา และต้นลำพู 2 ข้างทาง หิ่งห้อยเกาะต้นลำพูประจุแสงไฟระยิบระยับบนต้นคริสต์มาส

8. โฮมสเตย์บ้านคลองเรือ ตั้งอยู่หมู่ที่ 9 ตำบลปากทรง อำเภอพะโต๊ะ เป็นพื้นที่แวดล้อมด้วย ผืนป่าประเภทดิบชื้น ซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลายทางชีวภาพ ผืนป่าประกอบด้วย พันธุ์ไม้นานาพันธุ์และสัตว์น้ำ มีน้ำตกสวยงาม ได้แก่ น้ำตกเหวพลูหนัง และน้ำตกเหวดาจันทร์

9. โฮมสเตย์บ้านเกาะพิทักษ์ ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 14 ตำบลบางน้ำจืด อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร เป็นหมู่บ้านที่มีสภาพเป็น ปัจจุบันชาวบ้านได้รวมกลุ่มกันจัดตั้งโฮมสเตย์ ซึ่งนักท่องเที่ยวจะได้เรียนรู้วิถีชีวิตชาวบ้าน และท่องเที่ยวตามเกาะแก่งต่าง ๆ

10. เส้นทางปั่นจักรยานท่องเที่ยวทางไกล โดยส่วนใหญ่สภาพ พื้นที่เป็นเส้นทางลาดยางตลอดสาย มีทั้งทางราบขึ้นลงเนินสลับกันไป และมีทิวทัศน์สวยงามเหมาะสมกับการท่องเที่ยวทางจักรยาน ซึ่งมีเส้นทางที่น่าสนใจมากมาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

วิจิตร ละอองศรี (2529: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดพิษณุโลก พบว่า การใช้เวลาว่างในด้านการบำเพ็ญประโยชน์ตามตัวแปรเพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครองและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน การใช้เวลาว่างในด้านการบำเพ็ญประโยชน์ตามตัวแปรอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน และการใช้เวลาว่างในด้านการเรียน ด้านการหารายได้พิเศษ และด้านนันทนาการตามตัวแปรเพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครองและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน จะเลือกใช้เวลาว่างรายการต่าง ๆ เป็นอันดับแตกต่างกัน

ปัทมา รอดทั้ง (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างด้วยการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของประชาชนในเขตภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนส่วนมากที่ใช้เวลาว่างด้วยการเล่นกีฬาและออกกำลังกายมีอายุระหว่าง 15-25 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่ได้ประกอบอาชีพ และยังไม่มีรายได้ ประชาชนส่วนมากได้รับข่าวสารความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬาและออกกำลังกายจากโทรทัศน์ ประชาชนใช้เวลาว่างในการเล่นกีฬาและออกกำลังกายทั้งในวันธรรมดาและ

วันหยุดมากที่สุด ใช้เวลา 1–2 วัน/สัปดาห์ และใช้เวลาในแต่ละครั้ง 10–30 นาที ในช่วงเวลา 16.00–19.00 น. ใช้สนามกีฬาของโรงเรียนหรือของหมู่บ้านเป็นที่เล่นกีฬาและออกกำลังกายมากที่สุด กิจกรรมในร่มที่นิยมมากที่สุด ได้แก่ วอลเลย์บอล กิจกรรมกลางแจ้งที่นิยมมากที่สุด ได้แก่ วิ่งเหาะมากที่สุด แต่กีฬาที่สนใจมากที่สุด ได้แก่ ฟุตบอล ประชาชนมีจุดมุ่งหมายของการเล่นกีฬาและออกกำลังกายเพื่อให้มีความสุขมากที่สุด ปัญหาการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ด้านสถานที่ ได้แก่ สถานที่ไม่เพียงพอ ด้านอุปกรณ์ ได้แก่ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ ปัญหาส่วนตัวของประชาชนที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เวลาว่างไม่เพียงพอที่จะใช้ในการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย ความต้องการบริการในการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของประชาชนในเขตภาคเหนือตอนล่างด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านบุคลากรผู้ให้บริการอยู่ในระดับมาก

มานะ หมอยาดี (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างเพื่อการออกกำลังกายของนักเรียนนายเรืออากาศ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนนายเรืออากาศ โรงเรียนนายเรืออากาศ ส่วนมากมีความต้องการเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างเพื่อออกกำลังกาย ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับกีฬา ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคและทักษะการออกกำลังกาย เชิญวิทยากรมาบรรยายสาธิตในหลักการวิธีใหม่ๆ ให้แก่สมาชิกได้มีความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ นักเรียนนายเรืออากาศส่วนมากมีความต้องการการออกกำลังกายเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างเพื่อการออกกำลังกาย โดยมีความต้องการกิจกรรมกีฬาตามลำดับ ดังนี้ แบดมินตัน ฟุตบอล โบว์ลิ่ง ยิงปืน ยิงธนู เทนนิส เทเบิลเทนนิส บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ วัยน้ำ รักบี้ ตามลำดับ และความต้องการด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างเพื่อการออกกำลังกาย ได้แก่ สถานที่ออกกำลังกายในร่ม สถานที่ออกกำลังกายกลางแจ้ง ควรมีไฟฟ้า สนาม สถานที่ออกกำลังกายตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม อยู่ใกล้และไปมาสะดวก ตู้เก็บเสื้อผ้า (LOCKER) สำหรับผู้ใช้บริการ มีการบริการจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มใกล้สถานที่ออกกำลังกาย อุปกรณ์กีฬามีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

งานวิจัยในประเทศ

คีเวล (Kivel. 1996: 1322) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของการใช้เวลาว่างในฐานะที่เป็นข้อมูลสำคัญ เป็นดัชนีที่แสดงถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศประเภทเลสเบียน เกย์ ไบเซ็กชวล ของเยาวชนกลุ่มอายุ 19–23 ปี ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบของการใช้เวลาว่างมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ การใช้เวลาว่างของเยาวชนในกลุ่มดังกล่าว เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เขาเหล่านั้นพัฒนาความเข้าใจตนเอง นอกจากนั้นเขาได้สรุปว่าเยาวชนซึ่งมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จะเลือกกิจกรรมการใช้เวลาว่างให้สอดคล้องกับการรับรู้และความเข้าใจในตนเอง

แม็คโดเวล (McDowell, 1996: 4353) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความปรารถนาและการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในเวลาว่าง เปรียบเทียบระหว่างเด็กวัยรุ่นปกติกับเด็กวัยรุ่นที่มีความผิดปกติทางสมองประเภทเรียนช้า ผลการวิจัยพบว่า เด็กวัยรุ่นทั้งสองกลุ่มมีความปรารถนาสูงที่จะใช้เวลาว่างในกิจกรรมนันทนาการ ส่วนกิจกรรมที่เด็กทั้ง 2 กลุ่มได้เข้าร่วมในเวลาว่าง ได้แก่ การฟังดนตรี ดูภาพยนตร์ ดูโทรทัศน์ จับกลุ่มสนทนา วาดรูป พุดโทรศัพท์ ชมกีฬา ส่วนกิจกรรมที่เด็กทั้ง 2 กลุ่มเข้าร่วมในเกณฑ์ต่ำ ได้แก่ การจับจ่ายสิ่งของ การกินอาหารนอกบ้าน และการอ่านหนังสือ นอกจากนี้ยังพบว่าปัญหาอุปสรรคที่ทำให้วัยรุ่นไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการตามที่ตนปรารถนาได้คือ ความจำกัดทางด้านเวลาและโอกาส เด็กวัยรุ่นที่มีความผิดปกติทางสมองมีความปรารถนาที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่าเด็กวัยรุ่นปกติ

วัตสัน (Watson, 1997: 3251) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของทัศนคติและแรงจูงใจของการใช้เวลาว่างที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการการออกกำลังกายของนักศึกษาในวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างวันละ 2-3 ชั่วโมง ในการดูโทรทัศน์หรือทำกิจกรรมที่ไม่มีการเคลื่อนไหว ซึ่งเขาสรุปไว้ว่านักศึกษามีเวลาว่างแต่ไม่ใช้เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการการออกกำลังกาย ขาดทัศนคติที่ดี ขาดแรงจูงใจ ตลอดจนไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนันทนาการการออกกำลังกายเพื่อนันทนาการ

วิดเมอร์ (Widmer, 1994: 3878) ได้สร้างแบบทดสอบวัดความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เวลาว่างกับพฤติกรรมที่แสดงถึงภาวะทางจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแบ่งแยกกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นที่มีปัญหากับกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นปกติ โดยพิจารณากิจกรรมการใช้เวลาว่างเป็นหลักโครงสร้างของแบบทดสอบประกอบด้วยเนื้อหาที่เป็นตัวแทนของพฤติกรรม การใช้เวลาว่างของกลุ่มวัยรุ่นที่มีปัญหา และจากการหาค่าความเชื่อมั่นทางสถิติโดยใช้ค่าสหสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมที่เป็นการปฏิบัติของกลุ่มวัยรุ่นกับเกณฑ์ประเมินค่าแบบเอแอลแอลเอส (Appropriate Leisure Lifestyle Scale : ALLS) มีค่าเป็นบวก ส่วนค่าสหสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมที่เป็นความรู้สึกรู้สึกของกลุ่มวัยรุ่นกับเกณฑ์ประเมินค่าแบบเอแอลแอลเอส มีค่าเป็นลบ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้แรงงานในจังหวัดชุมพร เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลวางแผนในการบริหารการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับผู้ใช้แรงงาน ตลอดจนเป็นการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงแนวทางในการปรับปรุง และส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการให้กับผู้ใช้แรงงาน โดยนายจ้างตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถใช้ข้อมูลเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับผู้ใช้แรงงานในช่วงเวลาว่างได้อย่างเหมาะสม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ใช้แรงงานที่กำลังทำงานอยู่ในสถานประกอบการ จังหวัดชุมพร ในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 31,690 คน โดยอ้างอิงข้อมูลจำนวนประชากรจากผลการสำรวจครั้งล่าสุดของสำนักงานสถิติการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดชุมพร ในปี พ.ศ. 2551 ดังที่ปรากฏในตาราง 1 แสดงข้อมูลจำนวนผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการจังหวัดชุมพร ดังนี้

ตาราง 3 ข้อมูลจำนวนผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการในจังหวัดชุมพร

อำเภอ	จำนวนสถานประกอบการ (แห่ง)	ผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการจังหวัดชุมพร		
		ชาย	หญิง	รวม
1. เมืองชุมพร	1,575	9,009	8,023	17,032
2. หลังสวน	502	2,507	1,613	4,120
3. ท่าแซะ	270	2,786	2,140	4,926
4. ปะทิว	200	1,698	1,144	2,842
5. สวี	147	908	410	1,318
6. หุ่นตะโก	97	324	240	564
7. ละแม	103	496	307	803
8. พะโต๊ะ	24	59	26	85
รวม	2,918	17,787	13,903	31,690

ที่มา: สำนักงานสถิติการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดชุมพร เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2551.

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการในจังหวัดชุมพร ปี พ.ศ. 2551 จำนวน 380 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 71) ที่ประชากร 40,000 และใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดสัดส่วนประชากรต่อกลุ่มตัวอย่างเป็น 31,960 : 380 หรือประมาณ 84 : 1 หมายความว่า ถ้ามีประชากร 84 คน จะเป็นกลุ่มตัวอย่าง 1 คน
2. สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster) เนื่องจากแต่ละอำเภอมีสถานประกอบการ ซึ่งมีผู้ใช้แรงงานลักษณะใกล้เคียงกัน
3. สุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ตามสถานประกอบการ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามจำนวนดังกล่าว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร โดยแบบสอบถามดังกล่าวผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การใช้เวลาว่างเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการ และหลักการสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถาม
2. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ เพศ อายุและรายได้

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเกมและกีฬา ด้านการอ่าน การเขียน และการพูด ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร และด้านดนตรีและเพลง โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 3 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คะแนน 3 หมายถึง ปฏิบัติสม่ำเสมอ(ปฏิบัติมากกว่า 14 ชั่วโมงต่อสัปดาห์)

คะแนน 2 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง(ปฏิบัติระหว่าง 8-14 ชั่วโมงต่อสัปดาห์)

คะแนน 1 หมายถึง ปฏิบัติน้อย(ปฏิบัติระหว่าง 0-7 ชั่วโมงต่อสัปดาห์)

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้นำเสนอแนวคิดที่ต้องการให้นายจ้างได้จัดกิจกรรมเสริมในช่วงเวลาว่าง

การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย ดำเนินการดังนี้

1. นำแบบสอบถามการใช้เวลาว่างเกี่ยวกับนันทนาการของผู้ใช้แรงงานในจังหวัดชุมพรที่สร้างเสร็จแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาถึงความเหมาะสมความชัดเจนของภาษา และความครอบคลุมในเรื่องการใช้เวลาว่างเกี่ยวกับนันทนาการของผู้ใช้แรงงาน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน (ภาคผนวก ก) พิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) พิจารณาความสอดคล้องเหมาะสมระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด (Item Congruence: IC) ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาถึงความเหมาะสมดังกล่าวโดยการให้คะแนนในแต่ละข้อดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540: 117)

+ 1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นเป็นคำถามที่เหมาะสม

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นเป็นคำถามที่เหมาะสมหรือไม่

- 1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นไม่เหมาะสม

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ข้อคำถามมีค่า IC อยู่ระหว่าง 0.80 -1.00 ผู้วิจัยตัดข้อคำถามที่มีค่า IC น้อยกว่า 0.5 ทิ้งไป และผู้เชี่ยวชาญได้แนะนำให้ปรับปรุงภาษาในบางข้อคำถามเพื่อให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น คงเหลือแบบสอบถาม จำนวน 56 ข้อ (ภาคผนวก ข)

3. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ใช้แรงงานในจังหวัดชุมพร ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970 : 161) พบผลดังนี้

3.1 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.72

3.2 ค่าความเชื่อมั่น รายด้าน ประกอบด้วย

3.2.1 ด้านเกมและกีฬา เท่ากับ 0.72

3.2.2 ด้านการอ่าน การเขียน การพูด เท่ากับ 0.80

3.2.3 ด้านกิจกรรมทางสังคม เท่ากับ 0.72

3.2.4 ด้านดนตรีและเพลง เท่ากับ 0.72

4. ผู้วิจัยปรับปรุงแบบสอบถามให้เป็นฉบับสมบูรณ์ พร้อมทั้งนำไปใช้เป็นฉบับจริงต่อไป

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยสามารถแจกแจงได้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย

ระดับปฏิบัติ

2.33 - 3.00 ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการสม่ำเสมอ

1.68 - 2.32 ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการปานกลาง

1.00 - 1.67 ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการน้อย

หาค่าความถี่ของข้อมูลในตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามในส่วนที่เป็นปลายเปิดเสนอในรูปแบบความเรียง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงเจ้าของสถานประกอบการเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลกับผู้ใช้แรงงานที่รับทำงานภายในสถานประกอบการจังหวัดชุมพร ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป และผู้วิจัยดำเนินการติดต่อกับผู้ใช้แรงงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ในช่วงเวลาหลังเลิกงาน เพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อเวลาทำงาน

กรณีที่ผู้ใช้แรงงานเป็นผู้ที่ไม่สามารถอ่านหนังสือได้ ผู้วิจัยจะพูดคุยเพื่อทำความเข้าใจกับผู้ตอบแบบสอบถามเสียก่อน แล้วจึงทำการอ่านแบบสอบถามเพื่อให้ผู้ใช้แรงงานตอบโดยผู้วิจัยเป็นผู้เขียนคำตอบลงในแบบสอบถามแทนผู้ใช้แรงงาน

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาจัดกระทำข้อมูลด้วยวิธีการลงรหัส (Coding) จากนั้นผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และดำเนินการดังนี้

1. การแจกแจงความถี่ (Frequency distribution) และร้อยละ (Percentage) ของข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ประกอบด้วย เพศ อายุและรายได้ โดยเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง
2. หาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของข้อมูลจากแบบสอบถามในตอนที่ 2 แล้วเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และความหมายที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร ผู้วิจัยวิเคราะห์และนำเสนอผล เป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์การใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร

ตอนที่ 3 วิเคราะห์การใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพรจำแนกตามเพศ อายุ และรายได้

ตาราง 4 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามตัวแปร เพศ อายุและรายได้ (n = 380)

ตัวแปร	ชนิดตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	172	45.26
	หญิง	208	54.74
อายุ	15 – 25 ปี	134	35.26
	26 – 35 ปี	160	42.11
	36 – 45 ปี	48	12.63
	46 – 55 ปี	38	10.00
รายได้	ต่ำกว่า 4,500 บาท	58	15.26
	4,501 – 6,000 บาท	109	28.68
	6,001 – 7,500 บาท	80	21.05
	7,501 – 9,000 บาท	9	2.37
	9,001 บาทขึ้นไป	124	32.63
รวม		380	100.00

จากตาราง 4 แสดงว่า ผู้ใช้แรงงานเป็นเพศหญิง ร้อยละ 54.74 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 45.26 ซึ่งอายุของผู้ใช้แรงงาน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.11 รองลงมา มีอายุระหว่าง 15-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.26 และมีอายุระหว่าง 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.63 และรายได้ของผู้ใช้แรงงาน ส่วนใหญ่ มีรายได้ตั้งแต่ 9,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 32.63 รองลงมามีรายได้อยู่ระหว่าง 4,501-6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.68 และ 6,001-7,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.05 ตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านเกมและกีฬา (n = 380)

การใช้เวลาว่างด้านเกมและกีฬา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. การออกกำลังกายทำกายบริหารพื้นฐาน	1.76	0.60	ปานกลาง
2. การเดินแอโรบิกแดนซ์	1.29	0.51	น้อย
3. การเล่นแบดมินตัน	1.21	0.40	น้อย
4. การวิ่งเหยาะ	1.82	0.74	ปานกลาง
5. การเล่นฟุตบอล	1.32	0.67	น้อย
6. การเล่นตะกร้อ	1.19	0.45	น้อย
7. การปาเป้า	1.24	0.55	น้อย
8. การเดิน	2.68	0.56	ปานกลาง
9. การเล่นเปตอง	1.21	0.47	น้อย
10. การถีบจักรยาน	1.84	0.63	ปานกลาง
11. การเล่นสนุกเกอร์	1.38	0.71	น้อย
12. การเล่นหมากรุก	1.24	0.52	น้อย
13. การเล่นหมากล้อม	1.34	0.60	น้อย
14. การเล่นเกมเสี่ยงดวงชนิดต่างๆ	1.59	0.73	น้อย
15. การเล่นเกมจากโทรศัพท์มือถือ	1.77	0.79	ปานกลาง
16. การเล่นเกมจากตลับหรือแผ่นซีดี	1.39	0.62	น้อย
17. การเล่นเกมในร้านคอมพิวเตอร์	1.43	0.73	น้อย
18. การเล่นเกมสำเร็จรูป เช่น เกมเศรษฐี หรือ โดมิโน	1.38	0.53	น้อย

จากตาราง 5 แสดงว่า ผู้ใช้แรงงานใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬา พิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด ($\bar{X} = 2.68$, S.D. = 0.56) รองลงมาเป็นการถีบจักรยาน ($\bar{X} = 1.84$, S.D. = 0.63) และการวิ่งเหยาะ ($\bar{X} = 1.82$, S.D. = 0.74) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การเล่นตะกร้อ ($\bar{X} = 1.19$, S.D. = 0.45) รองลงมา เป็นการเล่นแบดมินตันและการเล่นเปตอง ($\bar{X} = 1.21$, S.D. = 0.40 และ $\bar{X} = 1.21$, S.D. = 0.47) และ การเล่นหมากรุกและการปาเป้า ($\bar{X} = 1.24$, S.D. = 0.52 และ $\bar{X} = 1.24$, S.D. = 0.55) ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านการอ่าน การเขียนและการพูด ($n = 380$)

การใช้เวลาว่างด้านการอ่าน การเขียนและการพูด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. การอ่านเรื่องย่อละครโทรทัศน์	1.68	0.76	ปานกลาง
2. การอ่านหนังสือทำนายดวงชะตา	1.94	0.64	ปานกลาง
3. การอ่านหนังสือทำนายหอย	1.44	0.68	น้อย
4. การอ่านหนังสือทำนายฝัน	1.57	0.71	น้อย
5. การอ่านหนังสือการ์ตูน	2.10	0.72	ปานกลาง
6. การอ่านหนังสือพิมพ์	2.54	0.55	สม่ำเสมอ
7. การอ่านนวนิยาย	1.60	0.73	น้อย
8. การอ่านนิตยสาร	2.12	0.71	ปานกลาง
9. การเขียนบทความความเครียด	1.36	0.58	น้อย
10. การเขียนบันทึกประจำวัน	1.56	0.75	น้อย
11. การเขียนการ์ตูน	1.25	0.49	น้อย
12. การพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน	2.71	0.59	สม่ำเสมอ
13. การพูดทางเสียงตามสาย	2.11	0.92	ปานกลาง
14. การพูดคุยกับเพื่อนบ้าน	2.50	0.61	สม่ำเสมอ
15. การพูดในที่ชุมชน	1.87	0.70	ปานกลาง
16. การพูดในรายการวิทยุหรือการพูดในรายการโทรทัศน์	1.22	0.54	น้อย

จากตาราง 6 แสดงว่า ผู้ใช้แรงงานใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียนและการพูด พิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด ($\bar{X} = 2.71$, S.D. = 0.59) รองลงมาเป็นการอ่านหนังสือพิมพ์ ($\bar{X} = 2.54$, S.D. = 0.55) และการพูดคุยกับเพื่อนบ้าน ($\bar{X} = 2.50$, S.D. = 0.61) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การพูดในรายการวิทยุหรือการพูดในรายการโทรทัศน์ ($\bar{X} = 1.22$, S.D. = 0.54) รองลงมาเป็นการเขียนการ์ตูน ($\bar{X} = 1.25$, S.D. = 0.49) และการเขียนบทความความเครียด ($\bar{X} = 1.36$, S.D. = 0.58) ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร (n=380)

การใช้เวลาว่างด้านกิจกรรม บริการอาสาสมัคร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. กิจกรรมบริจาคโลหิต	1.93	0.56	ปานกลาง
2. กิจกรรมอาสาพัฒนาชายหาด	1.33	0.62	น้อย
3. กิจกรรมอาสาจราจร	1.45	0.65	น้อย
4. กิจกรรมอาสาสมัครพลิกฟื้นป่ากับ ปตท.	2.22	0.69	ปานกลาง
5. กิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล	2.39	0.70	ปานกลาง
6. กิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ	2.42	0.60	สม่ำเสมอ
7. กิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ	2.18	0.55	ปานกลาง
8. กิจกรรมอาสาช่วยเหลือผู้ประสบภัยบนท้องถนน	2.21	0.51	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงว่า ผู้ใช้แรงงานใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร พิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการร่วมกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆมากที่สุด ($\bar{X} = 2.42$, S.D. = 0.60) รองลงมาเป็นเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล ($\bar{X} = 2.39$, S.D. = 0.70) และกิจกรรมอาสาสมัครพลิกฟื้นป่ากับ ปตท. ($\bar{X} = 2.22$, S.D. = 0.69) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ กิจกรรมอาสาพัฒนาชายหาด ($\bar{X} = 1.33$, S.D. = 0.62) รองลงมาเป็น กิจกรรมอาสาจราจร ($\bar{X} = 1.45$, S.D. = 0.65) และ กิจกรรมบริจาคโลหิต ($\bar{X} = 1.93$, S.D. = 0.56) ตามลำดับ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านดนตรีและเพลง (n=380)

การใช้เวลาว่างด้านดนตรีและเพลง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. การร้องเพลงคาราโอเกะ	2.11	0.60	ปานกลาง
2. การเล่นเครื่องดนตรีชนิด ดีด	1.34	0.63	น้อย
3. การเล่นเครื่องดนตรีชนิด กีตาร์	1.07	0.26	น้อย
4. การเล่นเครื่องดนตรีชนิด เปียโน	1.23	0.50	น้อย
5. การเล่นเครื่องดนตรีชนิด เป่า	1.14	0.35	น้อย
6. การเล่นดนตรีกับเพื่อนเป็นวงดนตรี	1.18	0.39	น้อย
7. การแต่งทำนองเพลง	1.21	0.49	น้อย
8. การแต่งเนื้อเพลง	1.31	0.58	น้อย
9. การฟังเพลง	2.87	0.34	สม่ำเสมอ

จากตาราง 8 แสดงว่า ผู้ใช้แรงงานใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรี และเพลง พิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการฟังเพลงมากที่สุด ($\bar{X} = 2.87$, S.D. = 0.34) รองลงมาเป็นการร้องเพลงคาราโอเกะ ($\bar{X} = 2.11$, S.D. = 0.60) และเล่นเครื่องดนตรีชนิดดีด ($\bar{X} = 1.34$, S.D. = 0.63) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การเล่นเครื่องดนตรีชนิดกีตาร์ ($\bar{X} = 1.07$, S.D. = 0.26) รองลงมาเป็นการเล่นเครื่องดนตรีชนิดเป่า ($\bar{X} = 1.14$, S.D. = 0.35) และเล่นดนตรีกับเพื่อนเป็นวงดนตรี ($\bar{X} = 1.18$, S.D. = 0.39) ตามลำดับ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านเกมและกีฬา จำแนกตามเพศ

การใช้เวลาว่างด้านเกมและกีฬา	ชาย (n = 172)		หญิง (n = 208)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. การออกกำลังกายทำกายบริหารพื้นฐาน	1.74	0.76	1.77	0.42
2. การเดินแอโรบิกแดนซ์	1.05	0.22	1.48	0.59
3. การเล่นแบดมินตัน	1.10	0.31	1.29	0.45
4. การวิ่งเหยาะ	1.67	0.84	1.95	0.63
5. การเล่นฟุตบอล	1.70	0.85	1.00	0.00
6. การเล่นตะกร้อ	1.37	0.58	1.05	0.21
7. การปาเป้า	1.15	0.53	1.31	0.56
8. การเดิน	2.65	0.67	2.72	0.45
9. การเล่นเปตอง	1.17	0.38	1.24	0.59
10. การถีบจักรยาน	2.05	0.64	1.67	0.56
11. การเล่นสนุกเกอร์	1.73	0.89	1.10	0.30
12. การเล่นหมากรุก	1.35	0.65	1.15	0.36
13. การเล่นหมากล้อม	1.51	0.74	1.19	0.39
14. การเล่นเกมเสี่ยงดวงชนิดต่างๆ	1.50	0.71	1.67	0.73
15. การเล่นเกมจากโทรศัพท์มือถือ	1.53	0.69	1.96	0.82
16. การเล่นเกมจากตลับหรือแผ่นซีดี	1.29	0.56	1.48	0.66
17. การเล่นเกมในร้านคอมพิวเตอร์	1.27	0.64	1.56	0.78
18. การเล่นเกมสำเร็จรูป เช่น เกมเศรษฐี หรือ โดมิโน	1.27	0.55	1.48	0.50

จากตาราง 9 แสดงว่า ผู้ใช้แรงงานใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬา ดังนี้

ผู้ใช้แรงงานเพศชายมีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬาพิจารณาเป็นรายชื่อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด ($\bar{X} = 2.65$, S.D. = 0.67) รองลงมาเป็นการถีบจักรยาน ($\bar{X} = 2.05$, S.D. = 0.64) และการออกกำลังกายทำกายบริหารพื้นฐาน ($\bar{X} = 1.74$, S.D. = 0.76) ตามลำดับ ส่วนชื่อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่

การเดินแอโรบิกแดนซ์ ($\bar{X} = 1.05$, S.D. = 0.22) รองลงมา เป็น การเล่นเกมมินตัน ($\bar{X} = 1.10$, S.D. = 0.31) และ การปาเป้า ($\bar{X} = 1.15$, S.D. = 0.53) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานเพศหญิงมีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬา พิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด ($\bar{X} = 2.72$, S.D. = 0.45) รองลงมาเป็นการเล่นเกมจากโทรศัพท์มือถือ ($\bar{X} = 1.96$, S.D. = 0.82) และการวิ่งเหยาะ ($\bar{X} = 1.95$, S.D. = 0.63) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การเล่นฟุตบอล ($\bar{X} = 1.00$, S.D. = 0.00) รองลงมา เป็น การเล่นตะกร้อ ($\bar{X} = 1.05$, S.D. = 0.21) และ การเล่นสนุกเกอร์ ($\bar{X} = 1.10$, S.D. = 0.30) ตามลำดับ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านการอ่าน การเขียน และการพูด จำแนกตามเพศ

การใช้เวลาว่างด้านการอ่าน การเขียน และการพูด	ชาย (n = 172)		หญิง (n = 208)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. การอ่านเรื่องย่อละครโทรทัศน์	1.28	0.56	2.01	0.75
2. การอ่านหนังสือทำนายดวงชะตา	1.80	0.63	2.06	0.63
3. การอ่านหนังสือทำนายหอย	1.52	0.78	1.37	0.57
4. การอ่านหนังสือทำนายฝัน	1.40	0.78	1.70	0.62
5. การอ่านหนังสือการ์ตูน	1.98	0.69	2.20	0.73
6. การอ่านหนังสือพิมพ์	2.66	0.47	2.44	0.58
7. การอ่านนวนิยาย	1.23	0.42	1.91	0.79
8. การอ่านนิตยสาร	1.95	0.62	2.26	0.75
9. การเขียนบทความความเครียด	1.17	0.38	1.51	0.66
10. การเขียนบันทึกประจำวัน	1.48	0.72	1.63	0.77
11. การเขียนการ์ตูน	1.11	0.31	1.36	0.58
12. การพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน	2.80	0.50	2.64	0.65
13. การพูดทางเสียงตามสาย	1.88	0.91	2.29	0.88
14. การพูดคุยกับเพื่อนบ้าน	2.57	0.60	2.45	0.60
15. การพูดในที่ชุมชน	1.88	0.80	1.86	0.61
16. การพูดในรายการวิทยุหรือการพูดในรายการ โทรทัศน์	1.27	0.59	1.18	0.48

จากตาราง 10 แสดงว่า ผู้ใช้แรงงานใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน และการพูด ดังนี้

ผู้ใช้แรงงานเพศชายใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน และการพูด พิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด ($\bar{X} = 2.80$, S.D. = 0.50) รองลงมาเป็น การอ่านหนังสือพิมพ์ ($\bar{X} = 2.66$, S.D. = 0.47) และ การคุยกับเพื่อนบ้าน ($\bar{X} = 2.57$, S.D. = 0.60) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การเขียนการ์ตูน ($\bar{X} = 1.11$, S.D. = 0.31) รองลงมาเป็น การเขียนบทความความเครียด ($\bar{X} = 1.17$, S.D. = 0.38) และ การอ่านนวนิยาย ($\bar{X} = 1.23$, S.D. = 0.42) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานเพศหญิงใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน และการพูด พิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด ($\bar{X} = 2.64$, S.D. = 0.65) รองลงมาเป็นการพูดคุยกับเพื่อนบ้าน ($\bar{X} = 2.45$, S.D. = 0.60) และการอ่านหนังสือพิมพ์ ($\bar{X} = 2.44$, S.D. = 0.58) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การพูดในรายการวิทยุหรือ การพูดในรายการโทรทัศน์ ($\bar{X} = 1.18$, S.D. = 0.48) รองลงมาเป็น การเขียนการ์ตูน ($\bar{X} = 1.36$, S.D. = 0.58) และ การอ่านหนังสือทำนายนหอย ($\bar{X} = 1.37$, S.D. = 0.57) ตามลำดับ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร จำแนกตามเพศ

การใช้เวลาวางด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร	ชาย (n = 172)		หญิง (n = 208)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. กิจกรรมบริจาคโลหิต	2.06	0.51	1.82	0.59
2. กิจกรรมอาสาพัฒนาชายหาด	1.56	0.80	1.13	0.34
3. กิจกรรมอาสาจราจร	1.66	0.71	1.27	0.53
4. กิจกรรมอาสาสมัครพลิกฟื้นป่ากับ ปตท	2.18	0.72	2.25	0.69
5. กิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล	2.20	0.86	2.54	0.50
6. กิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ	2.53	0.63	2.33	0.56
7. กิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ	2.04	0.52	2.29	0.56
8. กิจกรรมอาสาช่วยเหลือผู้ประสบภัยบนท้องถนน	2.19	0.51	2.23	0.52

จากตาราง 11 แสดงว่าผู้ใช้แรงงานใช้เวลาวางในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร ดังนี้

ผู้ใช้แรงงานเพศชายใช้เวลาวางในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัครพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาวางในการเข้าร่วมกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆมากที่สุด ($\bar{X} = 2.53$, S.D. = 0.63) รองลงมาเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล ($\bar{X} = 2.20$, S.D. = 0.86) และกิจกรรมอาสาช่วยเหลือผู้ประสบภัยบนท้องถนน ($\bar{X} = 2.19$, S.D. = 0.51) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ กิจกรรมอาสาพัฒนาชายหาด ($\bar{X} = 1.56$, S.D. = 0.80) รองลงมาเป็น กิจกรรมอาสาจราจร 1.66, S.D. = 0.71) และเข้าร่วมกิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ ($\bar{X} = 2.04$, S.D. = 0.52) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานเพศหญิงใช้เวลาวางในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัครพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาวางในการเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครเรดบูลมากที่สุด ($\bar{X} = 2.54$, S.D. = 0.50) รองลงมาเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ ($\bar{X} = 2.33$, S.D. = 0.56) และกิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ ($\bar{X} = 2.29$, S.D. = 0.56) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ กิจกรรมอาสาพัฒนาชายหาด ($\bar{X} = 1.13$, S.D. = 0.34) รองลงมาเป็นกิจกรรมอาสาจราจร ($\bar{X} = 1.27$, S.D. = 0.53) และกิจกรรมบริจาคโลหิต ($\bar{X} = 1.82$, S.D. = 0.59) ตามลำดับ

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านดนตรีและเพลง จำแนกตามเพศ

การใช้เวลาวางด้านดนตรี และเพลง	ชาย (n = 172)		หญิง (n = 208)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. การร้องเพลงคาราโอเกะ	2.02	0.59	2.18	0.60
2. การเล่นเครื่องดนตรีชนิดดีด	1.57	0.79	1.14	0.35
3. การเล่นเครื่องดนตรีชนิดสี	1.04	0.20	1.10	0.30
4. การเล่นเครื่องดนตรีชนิดตี	1.35	0.62	1.13	0.34
5. การเล่นเครื่องดนตรีชนิดเป่า	1.09	0.29	1.19	0.39
6. การเล่นดนตรีกับเพื่อนเป็นวงดนตรี	1.27	0.44	1.12	0.32
7. การแต่งทำนองเพลง	1.28	0.60	1.15	0.36
8. การแต่งเนื้อเพลง	1.35	0.62	1.27	0.55
9. การฟังเพลง	2.88	0.33	2.87	0.34

จากตาราง 12 แสดงว่า ผู้ใช้แรงงานใช้เวลาวางในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรีและเพลง ดังนี้

ผู้ใช้แรงงานเพศชายใช้เวลาวางในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรีและเพลงพิจารณาเป็นรายชื่อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาวางในการฟังเพลงมากที่สุด ($\bar{X} = 2.88$, S.D. = 0.33) รองลงมาเป็นการร้องเพลงคาราโอเกะ ($\bar{X} = 2.02$, S.D. = 0.59) และการเล่นเครื่องดนตรีชนิดดีด ($\bar{X} = 1.57$, S.D. = 0.79) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การเล่นเครื่องดนตรีชนิดสี ($\bar{X} = 1.04$, S.D. = 0.20) รองลงมาเป็น การเล่นเครื่องดนตรีชนิดเป่า ($\bar{X} = 1.09$, S.D. = 0.29) และ การเล่นดนตรีกับเพื่อนเป็นวงดนตรี ($\bar{X} = 1.27$, S.D. = 0.44) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานเพศหญิงใช้เวลาวางในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรีและเพลงพิจารณาเป็นรายชื่อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาวางในการฟังเพลงมากที่สุด ($\bar{X} = 2.87$, S.D. = 0.34) รองลงมาเป็นการร้องเพลงคาราโอเกะ ($\bar{X} = 2.18$, S.D. = 0.60) และการแต่งเนื้อเพลง ($\bar{X} = 1.27$, S.D. = 0.55) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การเล่นเครื่องดนตรีชนิดสี ($\bar{X} = 1.10$, S.D. = 0.30) รองลงมาเป็น การเล่นดนตรีกับเพื่อนเป็นวงดนตรี ($\bar{X} = 1.12$, S.D. = 0.32) และ การเล่นเครื่องดนตรีชนิดดีด ($\bar{X} = 1.13$, S.D. = 0.34) ตามลำดับ

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร ด้านเกมและกีฬา จำแนกตามอายุ

การใช้เวลาวางด้านเกม และกีฬา	15 – 25 ปี		26 – 35 ปี		36 – 45 ปี		46 – 55 ปี	
	n=134		n=160		n=48		n=38	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. การออกกำลังกายท่ากายบริหารพื้นฐาน	1.60	0.61	1.74	0.58	1.81	0.39	2.34	0.48
2. การเดินแอโรบิกแดนซ์	1.37	0.62	1.32	0.47	1.19	0.39	1.00	0.00
3. การเล่นแบดมินตัน	1.21	0.41	1.26	0.44	1.19	0.39	1.00	0.00
4. การวิ่งเหยาะ	1.88	0.79	1.80	0.65	1.56	0.80	2.03	0.82
5. การเล่นฟุตบอล	1.52	0.88	1.29	0.57	1.00	0.00	1.11	0.31
6. การเล่นตะกร้อ	1.33	0.60	1.18	0.39	1.00	0.00	1.00	0.00
7. การปาเป้า	1.15	0.53	1.28	0.45	1.00	0.00	1.68	0.96
8. การเดิน	2.82	0.39	2.57	0.61	2.81	0.39	2.53	0.86
9. การเล่นเปตอง	1.29	0.60	1.25	0.43	1.00	0.00	1.00	0.00
10. การถีบจักรยาน	1.76	0.58	1.89	0.57	1.58	0.50	2.26	0.92
11. การเล่นสนุกเกอร์	1.64	0.85	1.29	0.66	1.00	0.00	1.34	0.48
12. การเล่นหมากรุก	1.31	0.67	1.27	0.45	1.19	0.39	1.00	0.00
13. การเล่นหมากฮอส	1.37	0.69	1.44	0.61	1.19	0.39	1.00	0.00
14. การเล่นเกมเสี่ยงดวงชนิดต่างๆ	1.69	0.72	1.46	0.63	1.56	0.80	1.87	0.91
15. การเล่นเกมจากโทรศัพท์มือถือ	1.99	0.81	1.88	0.79	1.38	0.49	1.00	0.00
16. การเล่นเกมจากตลับหรือแผ่นซีดี	1.39	0.61	1.53	0.70	1.19	0.39	1.11	0.31
17. การเล่นเกมในร้านคอมพิวเตอร์	1.65	0.86	1.47	0.71	1.00	0.00	1.00	0.00
18. การเล่นเกมสำเร็จรูป เช่น เกมเศรษฐี หรือ โดมิโน	1.46	0.50	1.39	0.49	1.38	0.79	1.11	0.31

จากตาราง 13 แสดงว่า ผู้ใช้แรงงานใช้เวลาวางในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬา จำแนกตามอายุ ดังนี้

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี ใช้เวลาวางในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬา พิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาวางในการเดินมากที่สุด ($\bar{X} = 2.82$, S.D. = 0.39) รองลงมาเป็นการเล่นเกมจากโทรศัพท์มือถือ ($\bar{X} = 1.99$, S.D. =

0.81) และการวิ่งเหยาะ ($\bar{X} = 1.88$, S.D. = 0.79) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การปาเป้า ($\bar{X} = 1.15$, S.D. = 0.53) รองลงมาเป็นการเล่นแบดมินตัน ($\bar{X} = 1.21$, S.D. = 0.41) และการเล่นเปตอง ($\bar{X} = 1.29$, S.D. = 0.60) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 26 - 35 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬา พิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด ($\bar{X} = 2.57$, S.D. = 0.61) รองลงมาเป็นการถีบจักรยาน ($\bar{X} = 1.89$, S.D. = 0.57) และการเล่นเกมจากโทรศัพท์มือถือ ($\bar{X} = 1.88$, S.D. = 0.79) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การเล่นตะกร้อ ($\bar{X} = 1.18$, S.D. = 0.39) รองลงมาเป็นการเล่นเปตอง ($\bar{X} = 1.25$, S.D. = 0.43) และการเล่นแบดมินตัน ($\bar{X} = 1.26$, S.D. = 0.44) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 36 - 45 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬา พิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.39) รองลงมาเป็นการออกกำลังกายท่ากายบริหารพื้นฐาน ($\bar{X} = 1.81$, S.D. = 0.39) และการถีบจักรยาน ($\bar{X} = 1.58$, S.D. = 0.50) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การเล่นฟุตบอล การเล่นตะกร้อ การปาเป้า การเล่นเปตอง การเล่นสนุกเกอร์ และการเล่นเกมในร้านคอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 1.00$, S.D. = 0.00) รองลงมาเป็นการเดินแอโรบิกแดนซ์ การเล่นแบดมินตัน การเล่นหมากรุก การเล่นหมากรอส และการเล่นเกมจากตลับหรือแผ่นซีดี ($\bar{X} = 1.19$, S.D. = 0.39) และการเล่นเกมจากโทรศัพท์มือถือ การเล่นเกมสำเร็จรูป เช่น เกมเศรษฐี หรือ โดมิโน ($\bar{X} = 1.38$, S.D. = 0.79) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 46 - 55 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬา พิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด ($\bar{X} = 2.53$, S.D. = 0.86) รองลงมาเป็นการออกกำลังกายท่ากายบริหารพื้นฐาน ($\bar{X} = 2.34$, S.D. = 0.48) และการถีบจักรยาน ($\bar{X} = 2.26$, S.D. = 0.92) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การเดินแอโรบิกแดนซ์ การเล่นแบดมินตัน การเล่นตะกร้อ การเล่นเปตอง การเล่นหมากรุก การเล่นหมากรอส การเล่นเกมจากโทรศัพท์มือถือ และการเล่นเกมในร้านคอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 1.00$, S.D. = 0.00) รองลงมาเป็นการเล่นฟุตบอล การเล่นเกมจากตลับหรือแผ่นซีดี การเล่นเกมสำเร็จรูป เช่น เกมเศรษฐี หรือโดมิโน ($\bar{X} = 1.11$, S.D. = 0.31) และการเล่นสนุกเกอร์ ($\bar{X} = 1.34$, S.D. = 0.48) ตามลำดับ

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร ด้านการอ่าน การเขียน และการพูด จำแนกตามอายุ

การใช้เวลาวางด้านการอ่าน การเขียนและการพูด	15 – 25 ปี		26 – 35 ปี		36 – 45 ปี		46 – 55 ปี	
	n=134		n=160		n=48		n=38	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. การอ่านเรื่องย่อละครโทรทัศน์	1.81	0.84	1.76	0.68	1.52	0.80	1.11	0.31
2. การอ่านหนังสือทำนายดวงชะตา	1.89	0.73	1.96	0.41	1.92	0.87	2.11	0.76
3. การอ่านหนังสือทำนายหอย	1.13	0.34	1.65	0.68	1.38	0.79	1.68	0.96
4. การอ่านหนังสือทำนายฝัน	1.40	0.49	1.47	0.60	1.81	0.96	2.26	0.92
5. การอ่านหนังสือการ์ตูน	2.54	0.63	2.08	0.57	1.58	0.50	1.29	0.65
6. การอ่านหนังสือพิมพ์	2.48	0.50	2.56	0.50	2.56	0.80	2.66	0.48
7. การอ่านนวนิยาย	1.87	0.88	1.55	0.63	1.33	0.48	1.18	0.39
8. การอ่านนิตยสาร	1.99	0.81	2.26	0.55	2.23	0.75	1.89	0.76
9. การท่องโลกไซเบอร์ (เล่น net)	1.88	0.64	2.13	0.87	1.54	0.74	1.76	0.94
10. การเขียนบันทึกประจำวัน	1.54	0.73	1.43	0.50	2.13	1.00	1.47	0.86
11. การเขียนการ์ตูน	1.34	0.61	1.29	0.45	1.00	0.00	1.00	0.00
12. การพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน	2.61	0.74	2.74	0.44	2.65	0.73	3.00	0.00
13. การพูดทางเสียงตามสาย	1.84	0.90	2.12	0.91	2.42	0.92	2.61	0.64
14. การพูดคุยกับเพื่อนบ้าน	2.43	0.65	2.43	0.61	2.58	0.50	3.00	0.00
15. การพูดในที่ชุมชน	1.72	0.59	1.78	0.63	1.94	0.91	2.68	0.47
16. การพูดในรายการวิทยุหรือ การพูดในรายการโทรทัศน์	1.00	0.00	1.18	0.38	1.60	0.79	1.68	0.96

จากตาราง 14 แสดงว่า ผู้ใช้แรงงานใช้เวลาวางในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน และการพูด จำแนกตามอายุ ดังนี้

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี ใช้เวลาวางในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน และการพูด พิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาวางในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด ($\bar{X} = 2.61$, S.D. = 0.74) รองลงมาเป็นการอ่านหนังสือการ์ตูน ($\bar{X} = 2.54$, S.D. = 0.63) และการอ่านหนังสือพิมพ์ ($\bar{X} = 2.48$, S.D. = 0.50) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การพูดในรายการวิทยุหรือ การพูดในรายการโทรทัศน์ ($\bar{X} =$

1.00, S.D. = 0.00) รองลงมาเป็น การอ่านหนังสือทำนายนหอย ($\bar{X} = 1.13$, S.D. = 0.34) และ การเขียนการ์ตูน ($\bar{X} = 1.34$, S.D. = 0.61) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 26 - 35 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน และการพูด พิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด ($\bar{X} = 2.74$, S.D. = 0.44) รองลงมาเป็น การอ่านหนังสือพิมพ์ ($\bar{X} = 2.56$, S.D. = 0.50) และ การพูดคุยกับเพื่อนบ้าน ($\bar{X} = 2.43$, S.D. = 0.61) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การพูดในรายการวิทยุหรือ การพูดในรายการโทรทัศน์ ($\bar{X} = 1.18$, S.D. = 0.38) รองลงมาเป็น การเขียนบทความความเครียด ($\bar{X} = 1.19$, S.D. = 0.40) และ การเขียนการ์ตูน ($\bar{X} = 1.29$, S.D. = 0.45) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 36 - 45 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน และการพูด พิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด ($\bar{X} = 2.65$, S.D. = 0.73) รองลงมาเป็น การพูดคุยกับเพื่อนบ้าน ($\bar{X} = 2.58$, S.D. = 0.50) และ การอ่านหนังสือพิมพ์ ($\bar{X} = 2.56$, S.D. = 0.80) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การเขียนการ์ตูน ($\bar{X} = 1.00$, S.D. = 0.00) รองลงมาเป็น การอ่านนวนิยาย ($\bar{X} = 1.33$, S.D. = 0.48) และ การอ่านหนังสือทำนายนหอย ($\bar{X} = 1.38$, S.D. = 0.79) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 46 - 55 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน และการพูด พิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน และการพูดคุยกับเพื่อนบ้านมากที่สุด ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.00) รองลงมาเป็นการพูดในที่ชุมชน ($\bar{X} = 2.68$, S.D. = 0.47) และการอ่านหนังสือพิมพ์ ($\bar{X} = 2.66$, S.D. = 0.48) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การเขียนการ์ตูน ($\bar{X} = 1.00$, S.D. = 0.00) รองลงมาเป็น การอ่านเรื่องย่อละครโทรทัศน์ ($\bar{X} = 1.11$, S.D. = 0.31) และการอ่านนวนิยาย ($\bar{X} = 1.18$, S.D. = 0.39) ตามลำดับ

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพรด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร จำแนกตามอายุ

การใช้เวลาวางด้านกิจกรรมบริการ อาสาสมัคร	15 – 25 ปี		26 – 35 ปี		36 – 45 ปี		46 – 55 ปี	
	n=134		n=160		n=48		n=38	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. กิจกรรมบริจาคโลหิต	2.01	0.56	1.88	0.49	1.67	0.48	2.21	0.81
2. กิจกรรมอาสาพัฒนาชายหาด	1.14	0.35	1.42	0.71	1.38	0.79	1.55	0.69
3. กิจกรรมอาสาจราจร	1.19	0.40	1.60	0.70	1.56	0.80	1.55	0.69
4. กิจกรรมอาสาสมัครพลิกฟื้นป่ากับ ปตท	2.18	0.67	2.48	0.50	1.81	0.73	1.76	0.94
5. กิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล	2.29	0.69	2.46	0.70	2.36	0.90	2.42	0.50
6. กิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวัน สำคัญต่างๆ	2.46	0.50	2.58	0.50	2.23	0.43	1.84	1.00
7. กิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ	2.30	0.46	2.06	0.56	1.77	0.43	2.76	0.43
8. กิจกรรมอาสาช่วยเหลือผู้ประสบภัยบน ท้องถนน	2.22	0.57	2.28	0.56	2.00	0.00	2.18	0.39

จากตาราง 15 แสดงว่า ผู้ใช้แรงงานใช้เวลาวางในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร จำแนกตามอายุ ดังนี้

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี ใช้เวลาวางในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร พิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาวางในกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆมากที่สุด ($\bar{X} = 2.46$, S.D. = 0.50) รองลงมาเป็นกิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ ($\bar{X} = 2.30$, S.D. = 0.46) และกิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล ($\bar{X} = 2.29$, S.D. = 0.69) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ กิจกรรมอาสาพัฒนาชายหาด ($\bar{X} = 1.14$, S.D. = 0.35) รองลงมาเป็น กิจกรรมอาสาจราจร ($\bar{X} = 1.19$, S.D. = 0.40) และกิจกรรมบริจาคโลหิต ($\bar{X} = 2.01$, S.D. = 0.64) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 26 - 35 ปี ใช้เวลาวางในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร พิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาวางในกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆมากที่สุด ($\bar{X} = 2.58$, S.D. = 0.50) รองลงมาเป็น การเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครพลิกฟื้นป่ากับ ปตท. ($\bar{X} = 2.48$, S.D. = 0.50) และ กิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล ($\bar{X} = 2.48$, S.D. = 0.50) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ กิจกรรม

อาสาพัฒนาชายหาด ($\bar{X} = 1.42$, S.D. = 0.71) รองลงมาเป็น กิจกรรมอาสาจราจร ($\bar{X} = 1.60$, S.D. = 0.70) และ กิจกรรมบริจาคโลหิต ($\bar{X} = 1.88$, S.D. = 0.49) ตามลำดับ

ผู้ใช้งานที่มีอายุระหว่าง 36 - 45 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้าน กิจกรรมบริการอาสาสมัคร พิจารณาเป็นรายชื่อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้งานมีการ ใช้เวลาว่างในกิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล ($\bar{X} = 2.36$, S.D. = 0.90) รองลงมาเป็นการเข้าร่วมกิจกรรม ปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ ($\bar{X} = 2.23$, S.D. = 0.48) และ กิจกรรมอาสาช่วยเหลือผู้ประสบภัย บนท้องถนน ($\bar{X} = 2.00$, S.D. = 0.00) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การทำ กิจกรรมอาสาพัฒนาชายหาด ($\bar{X} = 1.38$, S.D. = 0.79) รองลงมาเป็น กิจกรรมอาสาจราจร ($\bar{X} = 1.56$, S.D. = 0.80) และ กิจกรรมบริจาคโลหิต ($\bar{X} = 1.67$, S.D. = 0.48) ตามลำดับ

ผู้ใช้งานที่มีอายุระหว่าง 46 - 55 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้าน กิจกรรมบริการอาสาสมัคร พิจารณาเป็นรายชื่อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้งานมีการ ใช้เวลาว่างในกิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติมากที่สุด ($\bar{X} = 2.76$, S.D. = 0.43) รองลงมาเป็นกิจกรรม อาสาสมัครเรดบูล ($\bar{X} = 2.42$, S.D. = 0.50) และการเข้าร่วมกิจกรรมบริจาคโลหิต ($\bar{X} = 2.21$, S.D. = 0.81) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ กิจกรรมอาสาพัฒนาชายหาดและกิจกรรมอาสา จราจร ($\bar{X} = 1.55$, S.D. = 0.69) รองลงมาเป็น กิจกรรมอาสาสมัครปลูกผืนป่ากับ ปตท ($\bar{X} = 1.76$, S.D. = 0.94) และกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ ($\bar{X} = 1.84$, S.D. = 1.00) ตามลำดับ

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านดนตรีและเพลง จำแนกตามอายุ

การใช้เวลาวางด้านดนตรี และเพลง	15 – 25 ปี		26 – 35 ปี		36 – 45 ปี		46 – 55 ปี	
	n=134		n=160		n=48		n=38	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. การร้องเพลงคาราโอเกะ	2.09	0.29	2.23	0.68	2.15	0.71	1.63	0.68
2. การเล่นเครื่องดนตรีชนิด คีด	1.54	0.77	1.31	0.57	1.15	0.36	1.00	0.00
3. การเล่นเครื่องดนตรีชนิด กีตาร์	1.00	0.00	1.13	0.33	1.15	0.36	1.00	0.00
4. การเล่นเครื่องดนตรีชนิด ดรัม	1.17	0.38	1.17	0.38	1.15	0.36	1.79	0.94
5. การเล่นเครื่องดนตรีชนิด เปียโน	1.00	0.00	1.24	0.43	1.33	0.48	1.00	0.00
6. การเล่นดนตรีกับเพื่อนเป็น วงดนตรี	1.40	0.49	1.06	0.23	1.15	0.36	1.00	0.00
7. การแต่งทำนองเพลง	1.22	0.41	1.10	0.30	1.19	0.39	1.68	0.96
8. การแต่งเนื้อเพลง	1.44	0.63	1.06	0.23	1.41	0.50	1.79	0.94
9. การฟังเพลง	2.93	0.26	2.81	0.39	2.81	0.39	3.00	0.00

จากตาราง 16 แสดงว่า ผู้ใช้แรงงานใช้เวลาวางในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรีและเพลง จำแนกตามอายุ ดังนี้

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี ใช้เวลาวางในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรี และเพลง พิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาวางในการฟังเพลงมากที่สุด ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 0.26) รองลงมาเป็นการร้องเพลงคาราโอเกะ ($\bar{X} = 2.09$, S.D. = 0.29) และการเล่นเครื่องดนตรีชนิดคีย์บอร์ด ($\bar{X} = 1.54$, S.D. = 0.77) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การเล่นเครื่องดนตรีชนิดกีตาร์ และการเล่นเครื่องดนตรีชนิดเปียโน ($\bar{X} = 1.00$, S.D. = 0.00) รองลงมาเป็น การเล่นเครื่องดนตรีชนิดดรัม ($\bar{X} = 1.17$, S.D. = 0.38) และ การแต่งทำนองเพลง ($\bar{X} = 1.22$, S.D. = 0.41) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 26 - 35 ปี ใช้เวลาวางในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรี และเพลง พิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาวางในการฟังเพลงมากที่สุด ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.39) รองลงมาเป็นการร้องเพลงคาราโอเกะ ($\bar{X} = 2.23$, S.D. = 0.68) และ การเล่นเครื่องดนตรีชนิดคีย์บอร์ด ($\bar{X} = 1.31$, S.D. = 0.57) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การแต่งเนื้อเพลง และการเล่นดนตรีกับเพื่อนเป็นวงดนตรี ($\bar{X} = 1.06$, S.D. = 0.23)

รองลงมาเป็น การแต่งทำนองเพลง ($\bar{X} = 1.10$, S.D. = 0.30) และ การเล่นเครื่องดนตรีชนิดสี ($\bar{X} = 1.13$, S.D. = 0.33) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 36 - 45 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรี และเพลง พิจารณาเป็นรายชื่อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการฟังเพลงมากที่สุด ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.39) รองลงมาเป็นการร้องเพลงคาราโอเกะ ($\bar{X} = 2.15$, S.D. = 0.71) และ การแต่งเนื้อเพลง ($\bar{X} = 1.41$, S.D. = 0.50) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การเล่นเครื่องดนตรีชนิดดีด สี ดี และการเล่นดนตรีกับเพื่อนเป็นวงดนตรี ($\bar{X} = 1.15$, S.D. = 0.36) รองลงมาเป็น การแต่งทำนองเพลง ($\bar{X} = 1.19$, S.D. = 0.39) และ การเล่นเครื่องดนตรีชนิดเป่า ($\bar{X} = 1.33$, S.D. = 0.48) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 46 - 55 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรี และเพลง พิจารณาเป็นรายชื่อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการฟังเพลงมากที่สุด ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.00) รองลงมาเป็นการเล่นเครื่องดนตรีชนิดดีด และแต่งเนื้อเพลง ($\bar{X} = 1.79$, S.D. = 0.94) และการแต่งทำนองเพลง ($\bar{X} = 1.68$, S.D. = 0.96) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การเล่นเครื่องดนตรีชนิดดีด สี เป่า และการเล่นดนตรีกับเพื่อนเป็นวงดนตรี ($\bar{X} = 1.00$, S.D. = 0.00)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านเกมและกีฬา จำแนกตามรายได้

การใช้เวลาว่างด้านเกมและกีฬา	น้อยกว่า 4,501		4,501-6,000		6,001-7,500		7,501-9,000		มากกว่า 9,001	
	4500									
	n=58		n=109		n=80		n=9		n=124	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. การออกกำลังกายทำกายบริหารพื้นฐาน	1.74	0.71	1.50	0.50	1.88	0.62	2.00	0.00	1.91	0.54
2. การเดินแอโรบิคแดนซ์	1.50	0.78	1.20	0.40	1.26	0.44	1.00	0.00	1.30	0.46
3. การเล่นเบดมินตัน	1.33	0.47	1.11	0.31	1.36	0.48	1.00	0.00	1.15	0.35
4. การวิ่งเหยาะ	2.17	0.99	1.63	0.63	2.03	0.50	2.00	0.00	1.68	0.77
5. การเล่นฟุตบอล	1.31	0.73	1.48	0.85	1.59	0.69	1.00	0.00	1.03	0.18
6. การเล่นตะกร้อ	1.31	0.73	1.15	0.35	1.49	0.50	1.00	0.00	1.00	0.00
7. การปาเป้า	1.00	0.00	1.21	0.41	1.39	0.70	1.00	0.00	1.29	0.65
8. การเดิน	2.76	0.43	2.90	0.30	2.76	0.43	3.00	0.00	2.39	0.74
9. การเล่นเปตอง	1.50	0.78	1.00	0.00	1.51	0.50	1.00	0.00	1.07	0.26
10. การถีบจักรยาน	2.00	0.59	1.70	0.46	1.95	0.71	2.00	0.00	1.81	0.71
11. การเล่นสนุกเกอร์	1.97	0.92	1.18	0.58	1.71	0.81	1.00	0.00	1.10	0.31
12. การเล่นหมากรุก	1.00	0.00	1.59	0.74	1.36	0.48	1.00	0.00	1.00	0.00
13. การเล่นหมากรอก	1.16	0.37	1.60	0.74	1.68	0.70	1.00	0.00	1.03	0.18
14. การเล่นเกมเสียงดวงชนิดต่างๆ	1.93	0.65	1.59	0.80	1.75	0.67	2.00	0.00	1.31	0.66
15. การเล่นเกมจากโทรศัพท์มือถือ	2.02	0.93	1.81	0.74	1.99	0.68	2.00	0.00	1.45	0.76
16. การเล่นเกมจากดัลบหรือแผ่นซีดี	1.59	0.50	1.11	0.31	1.70	0.82	1.00	0.00	1.38	0.60
17. การเล่นเกมในร้านคอมพิวเตอร์	2.17	0.99	1.21	0.41	1.88	0.79	1.00	0.00	1.00	0.00
18. การเล่นเกมสำเร็จรูป เช่น เกมเศรษฐี หรือ โดมิโน	1.26	0.44	1.42	0.64	1.64	0.48	2.00	0.00	1.20	0.40

จากตาราง 17 แสดงว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านเกมและกีฬาจำแนกตามรายได้ เป็นดังนี้

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,500 บาท ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านเกมและกีฬา พิจารณาเป็นรายข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด ($\bar{X} = 2.76$, S.D = 0.43) รองลงมาเป็นการวิ่งเหยาะ และการเล่นเกมในร้านคอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 2.17$, S.D = 0.99) และการเล่นเกมในโทรศัพท์มือถือ ($\bar{X} = 2.02$, S.D = 0.93)

ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ การปาเป้าและการเล่นหมากรุก ($\bar{X} = 1.00$, $S.D = 0.00$) รองลงมาเป็น การเล่นเกมฮอส ($\bar{X} = 1.16$, $S.D = 0.37$) และการเล่นเกมสำเร็จรูป เช่น เกมเศรษฐีหรือโดมิโน ($\bar{X} = 1.26$, $S.D = 0.44$) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 4,501 – 6,000 บาท ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านเกมและกีฬา พิจารณาเป็นรายข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด ($\bar{X} = 2.90$, $S.D = 0.30$) รองลงมาเป็นการเล่นเกมจากโทรศัพท์มือถือ ($\bar{X} = 1.81$, $S.D = 0.74$) และการถีบจักรยาน ($\bar{X} = 1.70$, $S.D = 0.46$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การเล่นเกมเปตอง ($\bar{X} = 1.00$, $S.D = 0.00$) รองลงมาเป็น การเล่นเกมมินตัน และการเล่นเกมจากตลับหรือแผ่นซีดี ($\bar{X} = 1.11$, $S.D = 0.31$) และ การปาเป้า ($\bar{X} = 1.21$, $S.D = 0.41$) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 6,001 – 7,500 บาท ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านเกมและกีฬา พิจารณาเป็นรายข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกพบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด ($\bar{X} = 2.76$, $S.D = 0.43$) รองลงมาเป็นการวิ่งเหยาะ ($\bar{X} = 2.03$, $S.D = 0.50$) และการเล่นเกมจากโทรศัพท์มือถือ ($\bar{X} = 1.99$, $S.D = 0.68$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การเดินแอโรบิคแดนซ์ ($\bar{X} = 1.26$, $S.D = 0.44$) รองลงมาเป็น การเล่นเกมมินตัน และ การเล่นเกมกรุก ($\bar{X} = 1.36$, $S.D = 0.48$) และ การปาเป้า ($\bar{X} = 1.39$, $S.D = 0.70$) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 7,501 – 9,000 บาท ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านเกมและกีฬา พิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด ($\bar{X} = 3.00$, $S.D = 0.00$) รองลงมาเป็นการออกกำลังกาย ทำกายบริหารพื้นฐาน การวิ่งเหยาะ การถีบจักรยาน การเล่นเกมเสี่ยงดวงชนิดต่างๆ การเล่นเกมจากโทรศัพท์มือถือ และ การเล่นเกมสำเร็จรูป เช่น เกมเศรษฐีและโดมิโน ($\bar{X} = 2.00$, $S.D = 0.00$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การเดินแอโรบิคแดนซ์ การเล่นเกมมินตัน การเล่นเกมฟุตบอล การเล่นเกมกระดาน การปาเป้า การเล่นเกมเปตอง การเล่นเกมสนุกเกอร์ การเล่นเกมกรุก การเล่นเกมฮอส การเล่นเกมจากตลับหรือแผ่นซีดี และการเล่นเกมในร้านเกมคอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 1.00$, $S.D = 0.00$)

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ตั้งแต่ 9,001 บาท ขึ้นไป ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านเกมและกีฬา พิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด ($\bar{X} = 2.39$, $S.D = 0.74$) รองลงมาเป็นการออกกำลังกาย ทำกายบริหารพื้นฐาน ($\bar{X} = 1.91$, $S.D = 0.54$) และการถีบจักรยาน ($\bar{X} = 1.81$, $S.D = 0.71$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การเล่นเกมกระดาน การเล่นเกมกรุก การเล่นเกมในร้านเกมคอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 1.00$, $S.D = 0.00$) รองลงมาเป็นการเล่นเกมฟุตบอล การเล่นเกมฮอส ($\bar{X} = 1.03$, $S.D = 0.18$) และการเล่นเกมเปตอง ($\bar{X} = 1.07$, $S.D = 0.26$) ตามลำดับ

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านการอ่าน การเขียน และการพูด จำแนกตามรายได้

	มากกว่า 4,501-6,000		6,001-7,500		7,501-9,000		มากกว่า 9,001			
การใช้เวลาวางด้านการอ่าน การเขียน	4500									
และการพูด	n=58		n=109		n=80		n=9		n=124	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. การอ่านเรื่องย่อละครโทรทัศน์	1.91	0.86	1.76	0.76	1.63	0.68	1.00	0.00	1.60	0.74
2. การอ่านหนังสือทำนายดวงชะตา	1.76	0.73	1.82	0.39	2.24	0.43	2.00	0.00	1.94	0.83
3. การอ่านหนังสือทำนายหอย	1.00	0.00	1.48	0.65	1.70	0.66	1.00	0.00	1.48	0.79
4. การอ่านหนังสือทำนายฝัน	1.26	0.44	1.72	0.73	1.60	0.69	1.00	0.00	1.60	0.78
5. การอ่านหนังสือการ์ตูน	2.26	0.74	2.35	0.63	2.53	0.50	2.00	0.00	1.53	0.56
6. การอ่านหนังสือพิมพ์	2.17	0.38	2.90	0.30	2.61	0.49	2.00	0.00	2.39	0.62
7. การอ่านนวนิยาย	2.03	0.92	1.59	0.80	1.61	0.70	1.00	0.00	1.44	0.50
8. การอ่านนิตยสาร	2.02	0.93	2.20	0.59	2.24	0.66	1.00	0.00	2.11	0.68
9. การเขียนบทความความเครียด	1.59	0.77	1.34	0.48	1.24	0.43	1.00	0.00	1.37	0.62
10. การเขียนบันทึกประจำวัน	1.83	0.99	1.67	0.75	1.39	0.49	1.00	0.00	1.49	0.74
11. การเขียนการ์ตูน	1.60	0.77	1.00	0.00	1.38	0.49	1.00	0.00	1.23	0.42
12. การพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน	2.66	0.76	2.92	0.28	2.49	0.71	3.00	0.00	2.68	0.58
13. การพูดทางเสียงตามสาย	2.21	0.99	1.81	0.94	1.88	0.79	3.00	0.00	2.40	0.84
14. การพูดคุยกับเพื่อนบ้าน	2.76	0.43	2.63	0.48	2.33	0.73	2.00	0.00	2.42	0.64
15. การพูดในที่ชุมชน	2.17	0.38	1.64	0.63	1.76	0.68	1.00	0.00	2.06	0.79
16. การพูดในรายการวิทยุหรือการพูด ในรายการโทรทัศน์	1.00	0.00	1.00	0.00	1.11	0.32	1.00	0.00	1.60	0.76

จากตาราง 18 แสดงว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านการอ่าน การเขียนและการพูด จำแนกตามรายได้ เป็นดังนี้

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,500 บาท ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านการอ่าน การเขียนและการพูด พิจารณาเป็นรายข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการพูดคุยกับเพื่อนบ้านมากที่สุด ($\bar{X} = 2.76$, S.D = 0.43) รองลงมาเป็นการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน ($\bar{X} = 2.66$, S.D = 0.76) และ การอ่านหนังสือการ์ตูน ($\bar{X} = 2.26$, S.D = 0.74) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การพูดในรายการวิทยุหรือการพูดในรายการโทรทัศน์และการ

อ่านหนังสือทำนวยหอย ($\bar{X} = 1.00$, S.D = 0.00) รองลงมาเป็นการอ่านหนังสือทำนวยฝืน ($\bar{X} = 1.26$, S.D = 0.44) และการเขียนบทความคล้ายเครียด ($\bar{X} = 1.59$, S.D = 0.77) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 4,501 – 6,000 บาท ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านการอ่าน การเขียนและการพูด พิจารณาเป็นรายข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด ($\bar{X} = 2.92$, S.D = 0.28) รองลงมาเป็นการอ่านหนังสือพิมพ์ ($\bar{X} = 2.90$, S.D = 0.30) และการพูดคุยกับเพื่อนบ้าน ($\bar{X} = 2.63$, S.D = 0.48) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การเขียนการ์ตูนและการพูดในรายการวิทยุหรือรายการโทรทัศน์ ($\bar{X} = 1.00$, S.D = 0.00) รองลงมาเป็นการเขียนบทความคล้ายเครียด ($\bar{X} = 1.34$, S.D = 0.48) และการอ่านหนังสือทำนวยหอย ($\bar{X} = 1.48$, S.D = 0.65) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 6,001 – 7,500 บาท ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านการอ่าน การเขียนและการพูด พิจารณาเป็นรายข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือพิมพ์มากที่สุด ($\bar{X} = 2.61$, S.D = 0.49) รองลงมาเป็นการอ่านหนังสือการ์ตูน ($\bar{X} = 2.53$, S.D = 0.50) และการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน ($\bar{X} = 2.49$, S.D = 0.71) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การพูดในรายการวิทยุหรือการพูดในรายการโทรทัศน์ ($\bar{X} = 1.11$, S.D = 0.32) รองลงมาเป็นการเขียนบทความคล้ายเครียด ($\bar{X} = 1.24$, S.D = 0.43) และการเขียนการ์ตูน ($\bar{X} = 1.38$, S.D = 0.49) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 7,501 – 9,000 บาท ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านการอ่าน การเขียนและการพูด พิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานและการพูดทางเสียงตามสาย ($\bar{X} = 3.00$, S.D = 0.00) รองลงมาเป็นการอ่านหนังสือทำนวยดวงชะตา การอ่านหนังสือการ์ตูน การอ่านหนังสือพิมพ์และการพูดคุยกับเพื่อนบ้าน ($\bar{X} = 2.00$, S.D = 0.00) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การอ่านเรื่องย่อละครโทรทัศน์ การอ่านหนังสือทำนวยหอย การอ่านหนังสือทำนวยฝืน การอ่านนวนิยาย การอ่านนิตยสาร การเขียนบทความคล้ายเครียด การเขียนบันทึกประจำวัน การเขียนการ์ตูน การพูดในที่ชุมชนและการพูดในรายการวิทยุหรือการพูดในรายการโทรทัศน์ ($\bar{X} = 1.00$, S.D = 0.00)

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ตั้งแต่ 9,001 บาทขึ้นไปต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านการอ่าน การเขียนและการพูด พิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกพบว่าผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด ($\bar{X} = 2.68$, S.D = 0.84) รองลงมาเป็นการพูดคุยกับเพื่อนบ้าน ($\bar{X} = 2.42$, S.D = 0.64) และการอ่านหนังสือพิมพ์ ($\bar{X} = 2.39$, S.D = 0.62) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การเขียนการ์ตูน ($\bar{X} = 1.23$, S.D = 0.42) รองลงมาเป็นการเขียนบทความคล้ายเครียด ($\bar{X} = 1.37$, S.D = 0.62) และการอ่านนวนิยาย ($\bar{X} = 1.44$, S.D = 0.50) ตามลำดับ

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร จำแนกตามรายได้

	น้อยกว่า 4,501		4,501-6,000		6,001-7,500		7,501-9,000		มากกว่า 9,001	
การใช้เวลาวางด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร	4500									
	n=58		n=109		n=80		n=9		n=124	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. กิจกรรมบริจาคโลหิต	1.83	0.38	1.71	0.50	2.40	0.49	1.89	0.60	1.85	0.63
2. กิจกรรมอาสาพัฒนาชายหาด	1.00	0.00	1.34	0.63	1.73	0.84	1.22	0.66	1.24	0.50
3. กิจกรรมอาสาจราจร	1.17	0.38	1.23	0.42	1.73	0.84	1.44	0.57	1.55	0.68
4. กิจกรรมอาสาสมัครพลิกฟื้นป่ากับ ปตท	2.26	0.74	2.11	0.52	2.49	0.71	2.22	0.97	2.06	0.75
5. กิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล	2.45	0.50	2.18	0.78	2.88	0.33	2.44	0.72	2.25	0.75
6. กิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ	2.57	0.50	2.42	0.64	2.61	0.49	2.33	0.50	2.26	0.64
7. กิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ	2.00	0.00	2.10	0.68	2.26	0.44	2.44	0.52	2.22	0.59
8. กิจกรรมอาสาช่วยเหลือผู้ประสบภัยบนท้องถนน	2.00	0.59	2.14	0.54	2.46	0.50	2.22	0.66	2.23	0.42

จากตาราง 19 แสดงว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร จำแนกตามรายได้ เป็นดังนี้

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,500 บาท ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร พิจารณาเป็นรายข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการร่วมกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆมากที่สุด ($\bar{X} = 2.57$, S.D = 0.50) รองลงมาเป็นกิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล ($\bar{X} = 2.45$, S.D = 0.50) และกิจกรรมพลิกฟื้นป่ากับ ปตท ($\bar{X} = 2.26$, S.D = 0.74) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด ได้แก่ กิจกรรมอาสาพัฒนาชายหาด ($\bar{X} = 1.00$, S.D = 0.00) รองลงมาเป็นกิจกรรมอาสาจราจร ($\bar{X} = 1.17$, S.D = 0.38) และกิจกรรมบริจาคโลหิต ($\bar{X} = 1.83$, S.D = 0.38) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 4,501 – 6,000 บาท ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร พิจารณาเป็นรายข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการร่วมกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญ

ต่างๆ ($\bar{X} = 2.42$, S.D = 0.64) รองลงมาเป็นกิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล ($\bar{X} = 2.18$, S.D = 0.78) และกิจกรรมอาสาช่วยเหลือผู้ประสบภัยบนท้องถนน ($\bar{X} = 2.14$, S.D = 0.54) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ กิจกรรมอาสาจราจร ($\bar{X} = 1.23$, S.D = 0.42) รองลงมาเป็นกิจกรรมอาสาพัฒนาชายหาด ($\bar{X} = 1.34$, S.D = 0.63) และกิจกรรมบริจาคโลหิต ($\bar{X} = 1.71$, S.D = 0.50) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 6,001 – 7,500 บาท ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร พิจารณาเป็นรายข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการร่วมกิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล ($\bar{X} = 2.88$, S.D = 0.33) รองลงมาเป็นเข้าร่วมกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ ($\bar{X} = 2.61$, S.D = 0.49) และกิจกรรมอาสาสมัครปลูกฝืนป่ากับ ปตท ($\bar{X} = 2.49$, S.D = 0.71) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ กิจกรรมอาสาพัฒนาชายหาดและกิจกรรมอาสาจราจร ($\bar{X} = 1.73$, S.D = 0.84) รองลงมาเป็นกิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ ($\bar{X} = 2.26$, S.D = 0.44) และกิจกรรมบริจาคโลหิต ($\bar{X} = 2.40$, S.D = 0.49) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 7,501 – 9,000 บาท ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร พิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการร่วมกิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล และกิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ ($\bar{X} = 2.44$, S.D = 0.72) และ ($\bar{X} = 2.44$, S.D = 0.52) รองลงมาเป็น กิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ ($\bar{X} = 2.33$, S.D = 0.50) กิจกรรมอาสาสมัครปลูกฝืนป่ากับ ปตท และกิจกรรมอาสาช่วยเหลือผู้ประสบภัยบนท้องถนน ($\bar{X} = 2.22$, S.D = 0.97 และ $\bar{X} = 2.22$, S.D = 0.66) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ กิจกรรมอาสาพัฒนาชายหาด ($\bar{X} = 1.22$, S.D = 0.06) รองลงมาเป็นกิจกรรมอาสาจราจร ($\bar{X} = 1.44$, S.D = 0.57) และกิจกรรมบริจาคโลหิต ($\bar{X} = 1.89$, S.D = 0.60)

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ตั้งแต่ 9,001 บาทขึ้นไป ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร พิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ ($\bar{X} = 2.26$, S.D = 0.64) รองลงมาเป็นกิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล ($\bar{X} = 2.25$, S.D = 0.75) และการเข้าร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยบนท้องถนน ($\bar{X} = 2.23$, S.D = 0.42) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ กิจกรรมอาสาพัฒนาชายหาด ($\bar{X} = 1.24$, S.D = 0.50) รองลงมาเป็น กิจกรรมอาสาจราจร ($\bar{X} = 1.55$, S.D = 0.68) และกิจกรรมบริจาคโลหิต ($\bar{X} = 1.85$, S.D = 0.63) ตามลำดับ

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้เวลาวางของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร ด้านดนตรีและเพลง จำแนกตามอายุ

	น้อยกว่า 4,501		4,501-6,000		6,001-7,500		7,501-9,000		มากกว่า 9,001	
การใช้เวลาวางด้านดนตรีและเพลง	4500		n=109		n=80		n=9		n=124	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. การร้องเพลงคาราโอเกะ	2.00	0.00	1.94	0.21	2.54	0.50	2.00	0.00	2.04	0.75
2. การเล่นเกมดนตรีชนิด ดิด	1.97	0.92	1.15	0.36	1.50	0.69	1.00	0.00	1.13	0.34
3. การเล่นเกมดนตรีชนิด สี	1.00	0.00	1.00	0.00	1.14	0.35	1.00	0.00	1.13	0.34
4. การเล่นเกมดนตรีชนิด ดี	1.40	0.49	1.00	0.00	1.14	0.35	1.00	0.00	1.43	0.68
5. การเล่นเกมดนตรีชนิด เป้า	1.00	0.00	1.19	0.40	1.14	0.35	1.00	0.00	1.19	0.39
6. การเล่นเกมดนตรีกับเพื่อนเป็นวงดนตรี	1.66	0.48	1.15	0.36	1.00	0.00	1.00	0.00	1.13	0.34
7. การแต่งทำนองเพลง	1.50	0.50	1.08	0.28	1.00	0.00	1.00	0.00	1.34	0.66
8. การแต่งเนื้อเพลง	1.84	0.70	1.08	0.28	1.13	0.33	1.00	0.00	1.40	0.69
9. กาฟังเพลง	3.00	0.00	2.92	0.28	2.86	0.35	3.00	0.00	2.77	0.42

จากตาราง 20 แสดงว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านดนตรีและเพลง จำแนกตามรายได้ เป็นดังนี้

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,500 บาท ต่อเดือน ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านดนตรีและเพลง พิจารณาเป็นรายข้อย่อย ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการฟังเพลงมากที่สุด ($\bar{X} = 3.00$, S.D = 0.00) รองลงมาการร้องเพลงคาราโอเกะ ($\bar{X} = 2.00$, S.D = 0.00) และการเล่นเกมดนตรีชนิด ดิด ($\bar{X} = 1.97$, S.D = 0.92) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การเล่นเกมดนตรีชนิด สีและการเล่นเกมดนตรีชนิด เป้า ($\bar{X} = 1.00$, S.D = 0.00) รองลงมาเป็นการเล่นเกมดนตรีชนิด ดี ($\bar{X} = 1.40$, S.D = 0.49) และการแต่งทำนองเพลง ($\bar{X} = 1.50$, S.D = 0.50) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 4,501 – 6,000 บาท ต่อเดือน ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านดนตรีและเพลง พิจารณาเป็นรายข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการฟังเพลงมากที่สุด ($\bar{X} = 2.92$, S.D = 0.28) รองลงมาเป็นกรร้องเพลงคาราโอเกะ ($\bar{X} = 1.94$, S.D = 0.21) และการเล่นเกมดนตรีชนิดเป้า ($\bar{X} = 1.19$, S.D = 0.40) ตามลำดับ

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่การเล่นเครื่องดนตรีชนิด สี และการเล่นเครื่องดนตรีชนิด ดี ($\bar{X} = 1.00$, S.D = 0.00) รองลงมาเป็นการแต่งทำนองเพลงและการแต่งเนื้อเพลง ($\bar{X} = 1.08$, S.D = 0.28) และ การเล่นเครื่องดนตรีชนิด คีต และการเล่นดนตรีกับเพื่อนเป็นวงดนตรี ($\bar{X} = 1.15$, S.D = 0.36) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 6,001 – 7,500 บาท ต่อเดือนใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านดนตรีและเพลง พิจารณาเป็นรายข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการฟังเพลงมากที่สุด ($\bar{X} = 2.86$, S.D = 0.35) รองลงมาเป็นการร้องคาราโอเกะ ($\bar{X} = 2.54$, S.D = 0.50) และการเล่นเครื่องดนตรีชนิด คีต ($\bar{X} = 1.50$, S.D = 0.69) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การเล่นดนตรีกับเพื่อนเป็นวงดนตรีและการแต่งทำนองเพลง ($\bar{X} = 1.00$, S.D = 0.00) รองลงมาเป็นการแต่งเนื้อเพลง ($\bar{X} = 1.13$, S.D = 0.33) และการเล่นเครื่องดนตรีชนิด สี ดี และ เป่า ($\bar{X} = 1.14$, S.D = 0.35) ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 7,501 – 9,000 บาท ต่อเดือนใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านดนตรีและเพลง พิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการฟังเพลงมากที่สุด ($\bar{X} = 3.00$, S.D = 0.00) รองลงมาเป็นการร้องคาราโอเกะ ($\bar{X} = 2.00$, S.D = 0.00) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ การเล่นเครื่องดนตรีชนิด คีต สี ดี เป่า การเล่นดนตรีกับเพื่อนเป็นวงดนตรี และการแต่งทำนองเพลงและแต่งเนื้อเพลง ($\bar{X} = 1.00$, S.D = 0.00)

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ตั้งแต่ 9,001 บาทขึ้นไปต่อเดือน ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านดนตรีและเพลง พิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างเกี่ยวกับการฟังเพลงมากที่สุด ($\bar{X} = 2.77$, S.D = 0.42) รองลงมาเป็นการร้องคาราโอเกะ ($\bar{X} = 2.04$, S.D = 0.75) และการเล่นเครื่องดนตรีชนิด ดี ($\bar{X} = 1.43$, S.D = 0.68) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การเล่นเครื่องดนตรีชนิด คีต สี และการเล่นดนตรีกับเพื่อนเป็นวงดนตรี ($\bar{X} = 1.13$, S.D = 0.34) รองลงมาเป็นการเล่นเครื่องดนตรีชนิดเป่า ($\bar{X} = 1.19$, S.D = 0.39) และ การแต่งทำนองเพลง ($\bar{X} = 1.34$, S.D = 0.66) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร โดยจำแนกตามเพศ อายุ และรายได้ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการจังหวัดชุมพร ในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 380 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในด้านเกมและกีฬา ด้านการอ่าน การเขียนและการพูด ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร และด้านดนตรีและเพลง ซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.72 ในด้านเกมและกีฬา เท่ากับ 0.72 ด้านการอ่าน การเขียน และการพูด เท่ากับ 0.80 ด้านกิจกรรมอาสาสมัคร เท่ากับ 0.72 และด้านดนตรีและเพลง เท่ากับ 0.72 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร สรุปได้ดังนี้

1. ผู้ใช้แรงงานเป็นเพศหญิง ร้อยละ 54.74 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 45.26 ตามลำดับ ส่วนมากมีอายุระหว่าง 26-35 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.11 รองลงมามีอายุระหว่าง 15-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.26 และอายุระหว่าง 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.63 ตามลำดับ สำหรับรายได้ของผู้ใช้แรงงาน ส่วนใหญ่มีรายได้ตั้งแต่ 9,001 บาทขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.63 รองลงมามีรายได้อยู่ระหว่าง 4,501-6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.68 และ 6,001-7,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.05 ตามลำดับ

2. การศึกษาการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร พบผลดังนี้

- 2.1 ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด รองลงมาเป็นการถีบจักรยาน และการวิ่งเหยาะ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ รองลงมาเป็นการเล่นแบดมินตัน การเล่นเกม และการเล่นหมากรุก ตามลำดับ

- 2.2 ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน และการพูด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับพบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างเกี่ยวกับการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด รองลงมาเป็นการอ่านหนังสือพิมพ์ และการพูดคุยกับ

เพื่อนบ้าน ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การพูดในรายการวิทยุหรือการพูดในรายการโทรทัศน์ รองลงมาเป็น การเขียนการ์ตูนและการเขียนบทความความคลาไคลด์ ตามลำดับ

2.3 ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมอาสาสมัคร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการร่วมกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆมากที่สุด รองลงมาเป็นเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล และกิจกรรมอาสาช่วยเหลือผู้ประสบภัยบนท้องถนนตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ กิจกรรมอาสาพัฒนาชายหาด รองลงมาเป็น กิจกรรมอาสาจากร และ กิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ ตามลำดับ

2.4 ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรี และเพลง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างเกี่ยวกับการฟังเพลงมากที่สุด รองลงมาเป็น การร้องเพลงคาราโอเกะ และเล่นเครื่องดนตรีชนิดดีด ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การเล่นเครื่องดนตรีชนิด สี รองลงมาเป็น การเล่นเครื่องดนตรีชนิด เป่า และเล่นดนตรีกับเพื่อนเป็นวงดนตรี ตามลำดับ

3. การศึกษาการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในจังหวัดชุมพร โดยจำแนกตามเพศ อายุ และรายได้ พบผลดังนี้

3.1 ด้านเกมและกีฬา

3.1.1 จำแนกตามเพศ ด้านเกมส์และกีฬา พบว่า

ผู้ใช้แรงงานเพศชายใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านด้านเกมและกีฬา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด รองลงมาเป็น การถีบจักรยาน และการออกกำลังกายทำกายบริหารพื้นฐาน ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานเพศหญิงใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านด้านเกมและกีฬา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด รองลงมาเป็น การเล่นเกมจากโทรศัพท์มือถือ และการวิ่งเหยาะ ตามลำดับ

3.1.2 จำแนกตามอายุ พบว่า

ผู้ใช้แรงงานอายุระหว่าง 15 - 25 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านด้านเกมและกีฬา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด รองลงมาเป็น การเล่นเกมจากโทรศัพท์มือถือ และการวิ่งเหยาะ ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานอายุระหว่าง 26 - 35 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านด้านเกมและกีฬา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้

แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด รองลงมาเป็นการถีบจักรยาน และเล่นเกมจากโทรศัพท์มือถือ ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานอายุระหว่าง 36 - 45 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด รองลงมาเป็นการออกกำลังกายทำกายบริหารพื้นฐาน และการถีบจักรยาน ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานอายุระหว่าง 46 - 55 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด รองลงมาเป็นการออกกำลังกายทำกายบริหารพื้นฐาน และการถีบจักรยาน ตามลำดับ

3.1.3 จำแนกตามรายได้ พบว่า

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,500 บาท ต่อเดือน ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด รองลงมาเป็นการวิ่งเหยาะ และการเล่นเกมในร้านคอมพิวเตอร์ และการเล่นเกมในโทรศัพท์มือถือ ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 4,501 – 6,000 บาท ต่อเดือน ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด รองลงมาเป็นการเล่นเกมจากโทรศัพท์มือถือ และการถีบจักรยาน ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 6,001 – 7,500 บาท ต่อเดือน ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกพบว่าผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด รองลงมาเป็นการวิ่งเหยาะ และการเล่นเกมจากโทรศัพท์มือถือตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 7,501 – 9,000 บาท ต่อเดือนใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด รองลงมาเป็นการออกกำลังกายทำกายบริหารพื้นฐาน การวิ่งเหยาะ การถีบจักรยาน การเล่นเกมเสี่ยงดวงชนิดต่างๆ การเล่นเกมจากโทรศัพท์มือถือ และ การเล่นเกมสำเร็จรูป เช่น เกมเศรษฐีและโดมิโน

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ตั้งแต่ 9,001 บาท ขึ้นไป ต่อเดือน ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก

พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด รองลงมาเป็นการออกกำลังกายทำกายบริหาร พื้นฐาน และการถีบจักรยาน ตามลำดับ

3.2 ด้านการอ่าน การเขียน และการพูด

3.2.1 จำแนกตามเพศ พบว่า

ผู้ใช้แรงงานเพศชายใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน และการพูด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด รองลงมาเป็นการอ่านหนังสือพิมพ์และการคุยกับเพื่อนบ้าน ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานเพศหญิงใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน และการพูด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด รองลงมาเป็นการพูดคุยกับเพื่อนบ้านและการอ่านหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ

3.2.2 จำแนกตามอายุ พบว่า

ผู้ใช้แรงงานอายุระหว่าง 15 - 25 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน และการพูด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด รองลงมาเป็นการอ่านหนังสือการ์ตูนและการอ่านหนังสือพิมพ์ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานอายุระหว่าง 26 - 35 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน และการพูด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด รองลงมาเป็นการอ่านหนังสือพิมพ์และการพูดคุยกับเพื่อนบ้านตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานอายุระหว่าง 36 - 45 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน และการพูด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด รองลงมาเป็นการพูดคุยกับเพื่อนบ้านและการอ่านหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานอายุระหว่าง 46 - 55 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน และการพูด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน และการพูดคุยกับเพื่อนบ้านมากที่สุด รองลงมาเป็นการพูดในที่ชุมชนและการอ่านหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ

3.2.3 จำแนกตามรายได้ พบว่า

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,500 บาท ต่อเดือน ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน และการพูด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการพูดคุยกับเพื่อนบ้านมากที่สุด รองลงมาเป็นการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานและการอ่านหนังสือการ์ตูน ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 4,501 – 6,000 บาท ต่อเดือน ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน และการพูด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด รองลงมาเป็นการอ่านหนังสือพิมพ์และการพูดคุยกับเพื่อนบ้าน ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 6,001 – 7,500 บาท ต่อเดือน ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน และการพูด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือพิมพ์มากที่สุด รองลงมาเป็นการอ่านหนังสือการ์ตูนและการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 7,501 – 9,000 บาท ต่อเดือน เดือน ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน และการพูด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างเกี่ยวกับการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานและการพูดทางเสียงตามสาย รองลงมาเป็นการอ่านหนังสือทำนายดวงชะตา การอ่านหนังสือการ์ตูน การอ่านหนังสือพิมพ์และการพูดคุยกับเพื่อนบ้าน

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ตั้งแต่ 9,001 บาทขึ้นไป ต่อเดือน ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน และการพูด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกพบผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด รองลงมาเป็นการพูดคุยกับเพื่อนบ้านและการอ่านหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ

3.3 ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร

3.3.1 จำแนกตามเพศ พบว่า

ผู้ใช้แรงงานเพศชายใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆมากที่สุด รองลงมาเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล และกิจกรรมอาสาช่วยเหลือผู้ประสบภัยบนท้องถนน ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานเพศหญิงใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่าง

ในกิจกรรมอาสาสมัครเรดบูลมากที่สุด รองลงมาเป็นกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ และกิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ ตามลำดับ

3.3.2 จำแนกตามอายุ พบว่า

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ มากที่สุด รองลงมาเป็นกิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติและกิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 26 - 35 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ มากที่สุด รองลงมาเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครพลิกฟื้นป่ากับ ปตท และ กิจกรรมอาสาสมัครเรดบูลตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 36 - 45 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในกิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล รองลงมาเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ และ กิจกรรมอาสาช่วยเหลือผู้ประสบภัยบนท้องถนน ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 46 - 55 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในกิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติมากที่สุด รองลงมาเป็นกิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล และการเข้าร่วมกิจกรรมบริจาคโลหิต

3.3.3 จำแนกตามรายได้ พบว่า

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,500 บาท ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ มากที่สุด รองลงมาเป็นกิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล และกิจกรรมพลิกฟื้นป่ากับ ปตท ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 4,501 – 6,000 บาท ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ มากที่สุด รองลงมาเป็นกิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล และกิจกรรมอาสาช่วยเหลือผู้ประสบภัยบนท้องถนน ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 6,001 – 7,500 บาท ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในกิจกรรมอาสาสมัครเร่ร่อนมากที่สุด รองลงมาเป็นกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ และกิจกรรมอาสาสมัครพลิกฟื้นป่ากับ ปตท. ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 7,501 – 9,000 บาท ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในกิจกรรมอาสาสมัครเร่ร่อนและกิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ รองลงมาเป็น กิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ กิจกรรมอาสาสมัครพลิกฟื้นป่ากับ ปตท. และกิจกรรมอาสาช่วยเหลือผู้ประสบภัยบนท้องถนน ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ตั้งแต่ 9,001 บาทขึ้นไป ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ มากที่สุด รองลงมาเป็นกิจกรรมอาสาสมัครเร่ร่อน และกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยบนท้องถนน ตามลำดับ

3.4 ด้านดนตรี และเพลง

3.4.1 จำแนกตามเพศ พบว่า

ผู้ใช้แรงงานเพศชายใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรี และเพลง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างเกี่ยวกับการฟังเพลงมากที่สุด รองลงมาเป็นการร้องเพลงคาราโอเกะ และการเล่นเครื่องดนตรีชนิดดีดตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานเพศหญิงใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรี และเพลง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการฟังเพลงที่สุด รองลงมาเป็นการร้องเพลงคาราโอเกะ และการแต่งทำนองเพลง ตามลำดับ

3.4.2 จำแนกตามอายุ พบว่า

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรี และเพลง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการฟังเพลงมากที่สุด รองลงมาเป็นการร้องเพลงคาราโอเกะ และเล่นเครื่องดนตรีชนิดดีดตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 26 - 35 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรี และเพลง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้

แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการฟังเพลงมากที่สุด รองลงมาเป็นการร้องเพลงคาราโอเกะ และ เล่นเครื่องดนตรีชนิดดีด ตามลำดับ

ผู้ใช้งานที่มีอายุระหว่าง 36 - 45 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรม นันทนาการด้านดนตรี และเพลง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้ แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการฟังเพลงมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องเพลงคาราโอเกะ และ การแต่งเนื้อ เพลง ตามลำดับ

ผู้ใช้งานที่มีอายุระหว่าง 46 - 55 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรี และเพลง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้งานมีการใช้เวลาว่างในการฟังเพลงมากที่สุด รองลงมาเป็นการเล่นเครื่องดนตรีชนิดดี และแต่งเนื้อเพลง และการแต่งทำนองเพลง ตามลำดับ

3.4.3 จำแนกตามรายได้ พบว่า

ผู้ใช้งานที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,500 บาท ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านดนตรี และเพลง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้งานมีการใช้เวลาว่างในการฟังเพลงมากที่สุด รองลงมาการร้องเพลงคาราโอเกะ และการเล่นเครื่องดนตรีชนิด ดีด ตามลำดับ

ผู้ใช้งานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 4,501 – 6,000 บาท ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านดนตรี และเพลง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้งานมีการใช้เวลาว่างในการร้องเพลงคาราโอเกะมากที่สุด รองลงมาเป็นการเล่นเครื่องดนตรีชนิดเป่า และการเล่นเครื่องดนตรีชนิดดีด และเล่นดนตรีกับเพื่อนเป็นวงดนตรี ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 6,001 – 7,500 บาท ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านดนตรี และเพลง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการฟังเพลงมากที่สุด รองลงมาเป็นการร้องคาราโอเกะ และการเล่นเครื่องดนตรีชนิด คีต ตามลำดับ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 7,501 – 9,000 บาท ต่อเดือน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านดนตรี และเพลง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการฟังเพลงมากที่สุด รองลงมาเป็นการร้องคาราโอเกะ

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ตั้งแต่ 9,001 บาทขึ้นไปต่อเดือนมีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านดนตรี และเพลง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างเกี่ยวกับการฟังเพลงมากที่สุด รองลงมาเป็นการร้องคาราโอเกะ และการเล่นเครื่องดนตรีชนิดดี ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านเกมและกีฬา พบว่าผู้ใช้แรงงานใช้เวลาว่างอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ สุนิตยา ชุมพงษ์ (2535: 145) ที่ได้ศึกษาเรื่องกิจกรรมที่ปฏิบัติของนักศึกษาที่อยู่หอพักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า นักศึกษาใช้เวลาว่างเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการอยู่ในระดับที่ต่ำ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้ใช้แรงงานมีความจำเป็นต้องใช้พลังงานในการทำงานตลอดทั้งวันเป็นเหตุให้ผู้ใช้แรงงานเกิดความอ่อนล้าและต้องการที่จะพักผ่อน มากกว่าที่จะใช้เวลาว่างในการออกกำลังกาย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ วัตสัน (Watson, 1997: 3251) กล่าวว่า กิจกรรมนันทนาการ หรือ การออกกำลังกายที่ขาดทัศนคติที่ดี ขาดแรงจูงใจ ตลอดจนไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนันทนาการ จะทำให้ผู้เข้าร่วมเกิดความเบื่อหน่าย และไม่อยากเข้าร่วมกิจกรรม เมื่อพิจารณาเป็นข้อย่อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการเดินมากที่สุด รองลงมาเป็นการถีบจักรยาน และการวิ่งเหยาะ ตามลำดับ ซึ่งการใช้เวลาว่างลักษณะนี้อาจมีสาเหตุจากการที่ผู้ใช้แรงงานมีความสะดวกในการปฏิบัติกิจกรรมเหล่านี้มากกว่ากิจกรรมชนิดอื่นๆ เนื่องจากสามารถหาสถานที่และอุปกรณ์ได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

ชูเกียรติ เกียรติธีรรัตน์ (2534: 116-121) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการกิจกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า ความต้องการด้านสถานที่ อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก ที่นักศึกษามีความต้องการมากที่สุด คือการให้มีสถานที่ออกกำลังกายทั้งกลางแจ้งและในร่ม มีอุปกรณ์กีฬาต่างๆ เพื่อให้บริการอย่างเพียงพอ มีห้องแต่งตัว ห้องน้ำ และมีน้ำดื่มตามจุดต่างๆ ในบริเวณที่ออกกำลังกาย ซึ่งกิจกรรมที่ผู้ใช้แรงงานเลือกปฏิบัติจะเป็นกิจกรรมที่สามารถทำได้ด้วยตัวคนเดียวหรือเป็นหมู่คณะก็ได้ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การเล่นตะกร้อ รองลงมา ได้แก่ การเล่นการ เล่นตะกร้อ และการ เล่นแบดมินตัน การเล่นเปตอง การปาย และการเล่นหมากรุก ตามลำดับ ซึ่งการไม่นิยมใช้เวลาว่างลักษณะนี้มีสาเหตุจาก การขาดแคลนสถานที่อันเหมาะสม และอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจกรรม รวมถึงขาดผู้ให้ความรู้ในด้านกฎและกติกา

ด้านการอ่าน การเขียนและการพูด พบว่าผู้ใช้แรงงานใช้เวลาว่างอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากผู้ใช้แรงงานสามารถทำกิจกรรมเหล่านี้ได้ในระหว่างที่ว่างเว้นจากการทำงานในช่วงเวลาว่าง ประกอบกับสถานประกอบการ (นายจ้าง) ได้จัดให้มีเครื่องรับโทรทัศน์ วิทยุ ตลอดจนหนังสือประเภทต่างๆ ไว้เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับลูกจ้าง ผู้มาติดต่องาน และผู้ใช้แรงงานภายในสถานประกอบการ นั้นๆ เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้แรงงานให้สามารถประกอบกิจกรรมได้โดยง่าย ซึ่งการอำนวยความสะดวกลักษณะนี้มีอยู่ในทุกสถานประกอบการ จึงเป็นเหตุให้ผู้ใช้แรงงานมีพฤติกรรมในการทำกิจกรรมด้านการอ่าน การเขียน และการพูดคล้ายๆ กันในทุกสถานประกอบการ สอดคล้องกับงานวิจัย

ของ นุปผา การิเวท (2527:71) ที่ศึกษาสภาพแวดล้อมของสังคมกลุ่มเพื่อนในทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาส่วนมากใช้เวลาส่วนใหญ่ ทำกิจกรรมที่คล้ายคลึงกัน เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมดนตรี ละคร ศิลปะ หรือใช้เวลาว่างเล่นกีฬา อีกทั้งยังสอดคล้องกับคำกล่าวของบัลเลอร์ (Buttler. 1959: 14-15) ที่ว่า กิจกรรมนันทนาการเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ นันทนาการเป็นวิธีหาความสุขซึ่งก่อให้เกิดความสมดุลในชีวิตการทำงานและพักผ่อน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างเกี่ยวกับการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด รองลงมาเป็นการอ่านหนังสือพิมพ์ และการพูดคุยกับเพื่อนบ้าน ตามลำดับ เนื่องจากประกอบกิจกรรมที่ไม่ต้องอาศัยอุปกรณ์ และมีความสะดวก ประกอบกับเป็นทักษะพื้นฐานของมนุษย์ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การพูดในรายการวิทยุหรือการพูดในรายการโทรทัศน์ รองลงมาได้แก่ การเขียนการ์ตูน และ การเขียนบทความความเครียด ตามลำดับ ซึ่งการไม่นิยมใช้เวลาว่างลักษณะนี้ ผู้วิจัยพบว่าผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่ขาดซึ่งอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกและขาดทุนทรัพย์ส่วนตัวในการเข้าร่วมกิจกรรม

ด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร พบว่าผู้ใช้แรงงานใช้เวลาว่างอยู่ในระดับปานกลางมีสาเหตุมาจากผู้ใช้แรงงานต้องใช้ทุนทรัพย์ส่วนตัวในการประกอบกิจกรรม โดยไม่มีค่าตอบแทน เป็นการขาดแรงจูงใจในการร่วมทำกิจกรรมบริการอาสาสมัครสำหรับผู้ใช้แรงงานที่ต้องทำงานหนักตลอดทั้งวันและมีรายได้น้อย เมื่อพิจารณาเป็นด้านย่อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างในการร่วมกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆมากที่สุด รองลงมาเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล และกิจกรรมอาสาสมัครพลิกฟื้นผืนป่ากับ ปตท. ตามลำดับ ซึ่งผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่จะทำงานร่วมกับเพื่อนๆ ของตนเองเป็นการกระชับความสัมพันธ์ภายในกลุ่มเพื่อนร่วมงาน ซึ่งผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับเพื่อน รองลงมาจากครอบครัวของตนและมีผู้ให้การสนับสนุนในการประกอบกิจกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์ และคณะ (2533: บทคัดย่อ) กล่าวว่า การใช้เวลาว่างมีจุดมุ่งหมายหลายประการ คือเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดของร่างกาย เพื่อสุขภาพ และเพื่อความสมบูรณ์ของร่างกาย เพื่อจิตใจสดชื่นแจ่มใส เพื่อแสวงหาความสุขร่วมกับครอบครัว เพื่อความสนุกสนานรื่นเริง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ กิจกรรมอาสาพัฒนาชายหาด รองลงมาได้แก่ กิจกรรมอาสาจราจร และกิจกรรมบริจาคโลหิต ตามลำดับ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ต้องทำโดยมีใจเสียสละทั้งเวลา กำลังกายและทุนทรัพย์ ประกอบกับต้องมีพฤติกรรมชอบการทดลองหรือนุกเบิกเริ่มต้นในสิ่งใหม่ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ สมบัติ กาญจนกิจ (2535: 15-17) ได้กล่าวถึงเรื่องพฤติกรรมของคนที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไว้ว่า กิจกรรมนันทนาการที่ส่งเสริมการนุกเบิกค้นคว้าสิ่งใหม่ๆ ได้แก่ การท่องเที่ยวพักผ่อน การสว่นรักษาธรรมชาติ การเดินป่า การไต่เขา เป็นต้น

ด้านดนตรี และเพลง พบว่าผู้ใช้แรงงานใช้เวลาว่างอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีการใช้เวลาว่างเกี่ยวกับการฟังเพลงมากที่สุด

รองลงมาเป็นการร้องเพลงคาราโอเกะ และเล่นเครื่องดนตรีชนิดดีด ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องมาจากการเป็นกิจกรรมที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป สามารถทำกิจกรรมลักษณะนี้ได้ทั้งในแบบกลุ่มและเดี่ยว ตลอดจนสามารถจัดหาอุปกรณ์และสถานที่ได้ง่าย และค่าใช้จ่ายไม่สูงในการประกอบกิจกรรม และอยู่ในลักษณะที่ผู้ใช้แรงงานได้จัดเตรียมไว้เพื่อการประกอบกิจกรรมด้วยใจสมัคร สอดคล้องกับคำกล่าวของ เจ บี แนช (Jay B. Nash. 1959: 14-15) กล่าวว่านันทนาการเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่ดี ก่อให้เกิดคุณค่าต่อตนเองและส่วนรวม และ สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2541: 28) ได้กล่าวว่า กิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่บุคคลหรือคณะบุคคลสามารถเลือกทำกิจกรรมได้ และสามารถสร้างความเพลิดเพลินให้กับทุกคน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ การเล่นเครื่องดนตรีชนิดดีด รองลงมาได้แก่ การเล่นเครื่องดนตรีชนิด เป่า และเล่นดนตรีกับเพื่อนเป็นวงดนตรีตามลำดับ ซึ่งผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่แสดงความเห็นว่า เครื่องดนตรีเหล่านี้ไม่เป็นที่แพร่หลาย มีบุคคลที่นิยมเล่นเป็นกลุ่มๆ ประกอบกับห้วงเวลาที่ไม่สอดคล้องกับการทำงาน ต้องมีอุปกรณ์ในการเล่นเป็นของตนเอง และมีราคาสูง รวมถึงขาดแคลนผู้ให้ความรู้ในการประกอบกิจกรรมดนตรี ตลอดจนขาดแคลนสถานที่และอุปกรณ์ในการเล่นดนตรีเป็นวงดนตรี ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สุพิตร สมหาโติ (2546: 28) กล่าวว่า การเข้าร่วมกิจกรรมจะไม่บรรลุเลยถ้ามีสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ไม่เพียงพอ

การศึกษาการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพรตามตัวแปรเพศ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ผู้ใช้แรงงานเพศชายและเพศหญิงใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬาในกิจกรรมการเดินมากที่สุด ผู้ใช้แรงงานเพศชายและเพศหญิงใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน การพูด ในกิจกรรมการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด ผู้ใช้แรงงานเพศชายใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร ในกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ มากที่สุด ผู้ใช้แรงงานเพศหญิงใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัครในกิจกรรมอาสาสมัครเร่บุญมากที่สุด ผู้ใช้แรงงานเพศชายและหญิงใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรีและเพลง ในการฟังเพลงมากที่สุด

ผลการวิจัยแสดงว่าผู้ใช้แรงงานเพศชายและเพศหญิงนิยมที่จะใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการที่สามารถปฏิบัติได้โดยง่าย สามารถปฏิบัติได้ทั้งแบบเดี่ยวและกลุ่ม อีกทั้งเป็นที่รู้จักกันในวงกว้าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมิทธิชาติ จัตุมาศ (2549 : 63) กล่าวว่า บุคลากรกรมสวัสดิการทหารบกทั้งเพศชายและเพศหญิงนิยมใช้เวลาว่างเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่ปฏิบัติได้ง่ายไม่ซับซ้อนและสามารถปฏิบัติกิจกรรมอื่นควบคู่ไปด้วย เช่น ดูหนัง ดูละคร ฟังเพลง

จากการศึกษาการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร ตามตัวแปรอายุ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้ ผู้ใช้แรงงานในทุกช่วงอายุที่ทำการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬา ในกิจกรรมการเดินมากที่สุด ผู้ใช้แรงงานในทุกช่วงอายุที่ทำการศึกษางานวิจัยนี้ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน และการพูดในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด ผู้ใช้แรงงานในช่วงระหว่าง 15-25 ปี และ 26-35 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัครในการปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ มากที่สุด ผู้ใช้แรงงานในช่วงอายุระหว่าง 36-45 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัคร ในกิจกรรมอาสาสมัครเร่บุญมากที่สุด ผู้ใช้แรงงานในช่วงระหว่าง 46-55 ปี ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัครในกิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติมากที่สุด ผู้ใช้แรงงานในทุกช่วงอายุที่ทำการศึกษางานวิจัยนี้ ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรี และเพลง ในการฟังเพลงมากที่สุด

ผลการวิจัยแสดงว่า ผู้ใช้แรงงานนิยมใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดและความเหนื่อยเมื่อยล้าจากการทำงานหนักเหมือนกันโดยไม่ได้แบ่งว่าจะมีอายุหรือไม่ก็ตาม ผู้ใช้แรงงานทุกคนต่างก็ต้องการปฏิบัติกิจกรรมทางนันทนาการเพื่อคลายเครียดซึ่งสอดคล้องกับ แม็คโดเวล (Mcdowell, 1996: 4353) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องความปรารถนาและการเข้าร่วมกิจกรรมในเวลาว่าง พบว่า ผู้ที่ปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการจะไม่มีแบ่งแยก เพศ อายุ สถานะทางสังคม และรายได้ โดยจะทำกิจกรรมนันทนาการในลักษณะที่คล้ายกัน เช่น ฟังดนตรี ดูภาพยนตร์ จับกลุ่มสนทนา พูดโทรศัพท์ อ่านหนังสือ เล่นกีฬา เป็นต้น

จากการศึกษาการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร ตามตัวแปรรายได้ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้ ผู้ใช้แรงงานในทุกช่วงรายได้ ใช้เวลาในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมและกีฬา ในการเดินมากที่สุด ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,500 บาทต่อเดือน ใช้เวลาในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน การพูด ในการพูดคุยกับเพื่อนบ้านมากที่สุด ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 4,501-6,000 บาท, 7,501-9,000 บาท และ 9,001 บาทขึ้นไป ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน การพูด ในการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 6,001-7,500 บาท ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านการอ่าน การเขียน การพูด ในการอ่านหนังสือพิมพ์มากที่สุด ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,500 บาท และ 4,501-6,000 บาทต่อเดือน ใช้เวลาในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัครในกิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ มากที่สุด ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 6,001-7,500 บาทต่อเดือน ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัครในกิจกรรมอาสาสมัครเร่บุญมากที่สุด ผู้ใช้แรงงานที่มี

รายได้อยู่ระหว่าง 7,501-9,000 บาทต่อเดือน ใช้เวลาในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมบริการอาสาสมัครในกิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล และกิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติมากที่สุด ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,500 บาท, 6,001-7,500 บาท, 7,501-9,000 บาท และมากกว่า 9,001 บาทต่อเดือน ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรี และเพลง ในการฟังเพลงมากที่สุด ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 4,051-6,000 บาทต่อเดือน ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านดนตรีและเพลง ในการร้องเพลงคาราโอเกะ มากที่สุด

ผลการวิจัยแสดงว่า ผู้ใช้แรงงานถึงแม้จะมีเพศ อายุ และรายได้ที่แตกต่างกัน ต่างก็มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อผ่อนคลายความเครียดให้กับตนเองเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ประพันธ์ศิริ ไชยชนะใหญ่ (2527: 12) กล่าวว่า การรู้จักใช้เวลาว่างเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งของมนุษย์ ผู้ฉลาดพึงแสวงหาวิธีการพักผ่อน โดยใช้กิจกรรมต่างๆอันจะก่อให้เกิดประโยชน์กับตนเองและสังคม

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยพบว่า ผู้ใช้แรงงานใช้เวลาว่างประกอบกิจกรรมนันทนาการด้านเกมกีฬาและด้านดนตรีและเพลงในระดับน้อย ข้อเสนอแนะที่จะนำเสนอต่อสถานประกอบการในจังหวัดชุมพรเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่างๆให้กับผู้ใช้แรงงาน ได้แก่ การจัดการเล่นเกมและการแข่งขันกีฬาเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้แรงงานแผนกต่างๆภายในสถานประกอบการ การจัดกิจกรรมดนตรีในช่วงเทศกาล กิจกรรมประกวดการร้องเพลง การจัดหาสถานที่และการอำนวยความสะดวกด้านอุปกรณ์กีฬาตลอดจนเครื่องดนตรีชนิดต่างๆให้กับผู้ใช้แรงงาน สนับสนุนให้ผู้ใช้แรงงานตั้งชมรมดนตรีและชมรมกีฬาต่างๆตามความสนใจ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในกิจกรรมนันทนาการด้านอื่นๆ
2. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบการใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในภาคเอกชน กับผู้ใช้แรงงานในภาครัฐ
3. ควรทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมที่ผู้ใช้แรงงานปฏิบัติในเวลาว่างกับผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2528). *การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ*. กรุงเทพฯ: เอเอ็นที.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2541). *บริหารเวลาเพื่อความสำเร็จ*. กรุงเทพฯ: เอเชียเพรส.
- โกเมศ จันทร์เกษ. (2522). *การใช้เวลาว่างของนักเรียนสองพลักระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- ขจรศักดิ์ หาญณรงค์. (2519). *แนวการบริหารเวลาสำหรับนักบริหาร*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.
- ขนิษฐา ดิษฐบรรจง. (2510). *การสำรวจการใช้เวลาว่างของนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพ*. วิทยานิพนธ์
ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2507). *นันทนาการชุมชน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จังหวัดชุมพร. (2551). *ข้อมูลจังหวัดชุมพร*. สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2552. จาก <http://www.chumphon.go.th>
- ฉลอง พันธุ์ทอง. (2514). *การใช้เวลาว่างของนักศึกษาศานศึกษาเคมีปฏิบัติ ปีการศึกษา 2514*.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- ชาญชัย สันติพิฤทธิ์. (2512). *การสำรวจการใช้เวลาว่างของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา 2512*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาธารณสุข). กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชูเกียรติ เกียรติธีรรัตน์. (2534). *ความต้องการกิจกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาศาสนาอันอุดมศึกษา
เอกชน*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงใจ สิทธิไชย. (2521). *การศึกษาค้นคว้าการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัด
กรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดำรง ดาราศักดิ์. (2525). *นันทนาการชั้นนำ*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดำรง ว่องวานิช. (2510). *การสำรวจการใช้เวลาว่างของนิสิตคณะกสิกรรมและสัตวบาล มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- ดวงเดือน พิศาลบุตร. (2515). *การแนะแนว*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพาพรรณ จันท์พิบูลย์. (2510). *การศึกษาปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ทิวทัศน์ หงสกุล. (2515). *การใช้เวลาว่างที่มีคุณค่าสำหรับเยาวชน “วัยรุ่น วัยรุ่น”*. เอกสารชุดแนะแนว อันดับที่ 11. กรุงเทพฯ: กองเผยแพร่การศึกษาสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- ทองสุข สัมปหังสิต. (2531). *การใช้เวลาว่างด้วยการออกกำลังกายของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธงชัย พงสาวลีรัตน์. (2548). *ทรัพยากรนั้นหนา การ เล่ม 2*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- ธัญญารัตน์ วงษ์สมัย. (2542). *การใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดสระบุรี*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นันทนา เตชะนันท์. (2538). *การศึกษาการใช้เวลาว่างในระหว่างปิดภาคเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นงนุช ศรีรัตนการ. (2514). *การใช้เวลาว่างของนักศึกษาในหอพักเอกชนในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- บุปผา การ์เวท. (2527). *สภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนในทัศนของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปธาน สุวรรณมงคล. (2533, มกราคม-กุมภาพันธ์). *นักบริหารกับสิ่งที่ทำให้สูญเสียเวลา*. วารสารข้าราชการ. 1.
- ประพันธ์ศิริ ไชยชนะใหญ่. (2527). *นันทนาการ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2530). *นันทนาการ*. กรุงเทพฯ: กองบริการวิทยาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์ และคณะ. (2533). *การใช้เวลาว่างและกิจกรรมสันทนาการของประชากรกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปัทมา รอดทั้ง. (2540). *การใช้เวลาว่างด้วยการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของประชาชนในเขตภาคเหนือตอนล่าง*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- แผนการพัฒนาร่างงาน. (2552). *แผนแม่บทด้านแรงงาน พ.ศ. 2551*. สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2552, จาก <http://research.mol.go.th>
- พัทธยา กิตติวัชรินทร์. (2513). *การใช้เวลาว่างของนักศึกษาวิทยาลัยครูเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2513*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- มานะ หมอชาติ. (2540). *การใช้เวลาว่างเพื่อการออกกำลังกายของนักเรียนนายเรืออากาศ*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- รัตนา แจ่มไพฑูรย์. (2515). *การสำรวจการใช้เวลาว่างของนักศึกษาพยาบาล โรงพยาบาลรามธิบดี ปีการศึกษา 2515*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เลิศพร ภาระสกุล. (2516, มีนาคม). การอบรมระเบียบสังคมของเยาวชนในประเทศไทย. *เยาวชนไทย*. 3: 1-21.
- วาสนา คุณาภิสิทธิ์. (2524). *การใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2552). *ประวัติของวันแรงงาน*. สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2552, จาก <http://th.wikipedia.org>
- วรพุฒิ จรัสตระกูล. (2524). *ปัญหาวัยรุ่น*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตร ละออศรี. (2529). *การศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2535). *นันทนาการชุมชนและโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ วัจนะสาริกกุล. (2524). *สภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามทัศนะของนักศึกษาและผู้บริหาร*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สมิทธิชาติ จัตุมาศ . (2549). *ศึกษาการใช้เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกรมสวัสดิการทหารบก.* ปรินญาณิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุทธา จิระประดิษฐกุล. (2518). *การใช้เวลาว่างของนักศึกษากายภาพบำบัด มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา 2518.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุนิตยา ชุมพงษ์ . (2535). *การศึกษากิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.* ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพิตร สมานิติ . (2546). *เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายสำหรับประชาชนไทยและโปรแกรมวิเคราะห์ผลด้วยคอมพิวเตอร์ Version 1.0.* กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมล อันไชยะ. (2507). *การสำรวจการใช้เวลาของนักศึกษาวิทยาลัยครู ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ปีการศึกษา 2507.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2541). *สารนารูเกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ.* กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2544). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2545-2554).* กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- เอก เกิดเต็มภูมิ. (2540). *เอกสารประกอบการสอนสรีรวิทยาการออกกำลังกาย.* อ่างทอง: วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง.
- เอนก หงษ์ทองคำ. (2542). *เอกสารประกอบการสอนนันทนาการกับสังคม พล 53 1.* กรุงเทพฯ: คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Buttler George D. (1959). *Introduction to Community recreation.* New York: McGraw-Hill book.
- Cronbach, Lee J. (1970). *Essential of Psychological testing.* 3rd ed. New York: Harper & Row.
- Kivel, Beth Dana. (1996, September). In on The Outside, Out on The Inside: Lesbian/Gay/Bisexual. *Dissertation Abstracts International.* 57(03): 1322.
- Krejcie, Robert V.; & Morgan W. Daryle. (1970). *Determining Sample Size for Research.* New York: McGraw-Hill book.

- Mcdowell, Linda; & Lee Goette. (1996, September). Leisure Recreational Preferences and Practices Among Adolescents with and Without Mental Retardation. *Dissertation Abstracts International*. 57(3): 1322.
- Nash, Jay B. (1959). *The Philosophy of Recreation and Leisure*. St Louis: G.U.Mosby Co., Plato cited by Edith L. Ball and Robert E Ciprino, *Leisure Services Preparation*, (N.J. Prentice-Hill.Inc.,Englewood cliffs, 1978).
- Plato Cited By Edithl. Ball; & Rebert E. Ciprino. (1979). *Leisure service Preparation*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Watson, James Franklin. (1997, January). The Impact of Leisure Attitude and Motivation on the Physical Pecreation/Leisure Participation Time of College students. *Dissertation Abstracts international*. 57(7): 3251.
- Widmer, Mark Alan. (1994, April). Measuring Ethical Behavior Leisure from and Aristotelian Foundation. *Dissertation Abstracts International*. 54(10): 3875.
- Wisekopf, C. Donale. (1975). *A Guide to Recreation and leisure*. Massachusetts: Allyn and bacon .

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ศึกษาการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้แรงงานในจังหวัดชุมพร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาข้อมูลการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้แรงงานในจังหวัดชุมพร
2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้แรงงานในจังหวัดชุมพร
 - ตอนที่ 2 การสอบถามเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ
 - ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ
3. คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม
 - ปฏิบัติสม่ำเสมอ หมายถึง ปฏิบัติมากกว่า 14 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
 - ปฏิบัติปานกลาง หมายถึง ปฏิบัติระหว่าง 8-14 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
 - ปฏิบัติน้อย หมายถึง ปฏิบัติระหว่าง 0-7 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
4. โปรดตอบแบบสอบถามแต่ละตอนให้ตรงกับสภาพที่เป็นจริง
5. คำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์ในทางสถิติและเสนอผลการวิเคราะห์เป็นส่วนรวมเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการประยุกต์ ปรับปรุง และส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางนันทนาการ
6. การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีผลใดๆต่อผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น และข้อมูลที่ท่านได้ตอบจะถูกเก็บเป็นความลับ ท่านสามารถแสดงความรู้สึก หรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ
7. “การใช้เวลาว่าง” หมายถึงเวลาอิสระของผู้ใช้แรงงานที่เว้นจากการทำงาน กิจกรรมประจำวัน หรือการทำกิจกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ

ขอขอบคุณที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบ

(นายโกสินทร์ มณีอินทร์)

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้แรงงานในจังหวัดชุมพร

คำชี้แจง โปรดตอบตามสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างหน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของผู้ใช้แรงงานในจังหวัดชุมพร

1. เพศ

- ☐ ชาย
☐ หญิง

2. อายุ

- ☐ 15-25 ปี
☐ 26-35 ปี
☐ 36-45 ปี
☐ 46-55 ปี

3. รายได้

- ☐ ต่ำกว่า 4,500 บาทต่อเดือน
☐ 4,501 – 6,000 บาทต่อเดือน
☐ 6,001 – 7,500 บาทต่อเดือน
☐ 7,501 – 9,000 บาทต่อเดือน
☐ 9,001 บาทขึ้นไปต่อเดือน

ตอนที่ 2

แบบสอบถามเรื่อง การใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมของผู้ใช้แรงงานในจังหวัดชุมพร

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับการปฏิบัติของท่านมากที่สุด หรือเติมข้อความที่ท่านต้องการตอบลงในช่องว่างที่กำหนดให้ โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ

ข้อแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. ข้อใดเป็นข้อที่ท่านปฏิบัติสม่ำเสมอ โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องปฏิบัติสม่ำเสมอ
- ปฏิบัติสม่ำเสมอ หมายถึง ปฏิบัติมากกว่า 14 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
2. ข้อใดเป็นข้อที่ท่านปฏิบัติปานกลาง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องปฏิบัติปานกลาง
- ปฏิบัติปานกลาง หมายถึง ปฏิบัติระหว่าง 8-14 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
3. ข้อใดเป็นข้อที่ท่านปฏิบัติน้อย โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องปฏิบัติน้อย
- ปฏิบัติน้อย หมายถึง ปฏิบัติระหว่าง 0-7 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

การใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร

การใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรม นันทนาการ ด้านเกมและกีฬา	ระดับการปฏิบัติ		
	สม่ำเสมอ	ปานกลาง	น้อย
1. การออกกำลังกายทำกายบริหารพื้นฐาน			
2. การเดินแอโรบิคแดนซ์			
3. การเล่นแบดมินตัน			
4. การวิ่งเหยาะ			
5. การเล่นฟุตบอล			
6. การเล่นตะกร้อ			
7. การปาเป้า			
8. การเดิน			
9. การเล่นเปตอง			
10. การถีบจักรยาน			
11. การเล่นสนุกเกอร์			
12. การเล่นหมากรุก			
13. การเล่นหมากฮอส			
14. การเล่นเกมเสี่ยงดวงชนิดต่างๆ			
15. การเล่นเกมจากโทรศัพท์มือถือ			
16. การเล่นเกมจากดัลป์หรือแผ่นซีดี			
17. การเล่นเกมในร้านคอมพิวเตอร์			
18. การเล่นเกมสำเร็จรูป เช่น เกมเศรษฐี หรือ โดมิโน			
อื่นๆ (โปรดระบุ).....			

การใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร (ต่อ)

การใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรม นันทนาการ ด้านการอ่าน การเขียน และการพูด	ระดับการปฏิบัติ		
	สม่ำเสมอ	ปานกลาง	น้อย
1. การอ่านเรื่องย่อละครโทรทัศน์			
2. การอ่านหนังสือทำนาคดวงชะตา			
3. การอ่านหนังสือทำนาคหอย			
4. การอ่านหนังสือทำนาคฝืน			
5. การอ่านหนังสือการ์ตูน			
6. การอ่านหนังสือพิมพ์			
7. การอ่านนวนิยาย			
8. การอ่านนิตยสาร			
9. การเขียนบทความความเครียด			
10. การเขียนบันทึกประจำวัน			
11. การเขียนการ์ตูน			
12. การพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน			
13. การพูดทางเสียงตามสาย			
14. การพูดคุยกับเพื่อนบ้าน			
15. การพูดในที่ชุมชน			
16. การพูดในรายการวิทยุหรือ การพูดในรายการโทรทัศน์			
อื่นๆ (โปรดระบุ).....			

การใช้เวลาว่างของผู้ใช้แรงงานในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในจังหวัดชุมพร (ต่อ)

การใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรม นันทนาการด้านกิจกรรมบริการ อาสาสมัคร	ระดับการปฏิบัติ		
	สม่ำเสมอ	ปานกลาง	น้อย
1. กิจกรรมบริจาคโลหิต			
2. กิจกรรมอาสาพัฒนาชายหาด			
3. กิจกรรมอาสาจราจร			
4. กิจกรรมอาสาสมัครพลิกฟื้นป่ากับ ปตท			
5. กิจกรรมอาสาสมัครเรดบูล			
6. กิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์เนื่องในวันสำคัญต่างๆ			
7. กิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ			
8. กิจกรรมอาสาช่วยเหลือผู้ประสบภัยบนท้องถนน			
อื่นๆ (โปรดระบุ).....			

การใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านดนตรีและเพลง	ระดับการปฏิบัติ		
	สม่ำเสมอ	ปานกลาง	น้อย
1. การร้องเพลงคาราโอเกะ			
2. การเล่นเครื่องดนตรีชนิด ดีด			
3. การเล่นเครื่องดนตรีชนิด สี			
4. การเล่นเครื่องดนตรีชนิด ดี			
5. การเล่นเครื่องดนตรีชนิด เป่า			
6. การเล่นดนตรีกับเพื่อนเป็นวงดนตรี			
7. การแต่งทำนองเพลง			
8. การแต่งเนื้อเพลง			
9. การฟังเพลง			
อื่นๆ (โปรดระบุ).....			

ตอนที่ 3

ข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ โปรดตอบให้ชัดเจน

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อให้найจ้างช่วยจัดเตรียมกิจกรรมนันทนาการรองรับเพื่อให้สอดคล้อง
กับความต้องการของผู้ใช้แรงงานและเกิดประโยชน์สูงสุดกับทุกฝ่าย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

...ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี...

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. ชื่อ นาย เทเวศร์ พิริยะพณท์
ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ชื่อ นาง กนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ชื่อ นาย วิพงษ์ชัย รื่องขันแก้ว
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ชื่อ นาย ชาญชัย ช่างสาร
ตำแหน่ง สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดชุมพร
สถานที่ทำงาน สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดชุมพร
5. ชื่อ นาง อรพรรณ ตักกามาตย์
ตำแหน่ง นิติกรชำนาญการ
สถานที่ทำงาน สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดชุมพร

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายโกสินทร์ มณีอินทร์
วันเดือนปีเกิด	12 ธันวาคม 2523
สถานที่เกิด	จังหวัดชุมพร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	772 ถนนประชาชื่น แขวงวงศ์สว่าง เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร 10800

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547	นิติศาสตรบัณฑิต (นบ.) จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2553	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม) สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

